

ဟိုချီမင်း သို့မဟုတ် အနှိုင်းမဲ့သူရဲကောင်း နေဗိုးထက်

design Antt Bwere (stars)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၇၈၅၀၉
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၈၀၀၅၁၀

◆
ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ် အုပ်ရေး(၁၀၀၀)
နိဝင်ဘာလ ၂၀၀၅ ခုနှစ်

◆
မျက်နှာပုံးစီစဉ် - အံ့တွယ်(STARS)

◆
ထုတ်ဝေသူ

ဦးညိုမိုင်း(အားမာန်သစ်စာပေ)
အမှတ်(၁၄၄) မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်လမ်း
ကန်တော်ကလေး ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း - ၃၉၄၆၈၅

◆
အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးစော်ဝင်း(Wizard) အမှတ်-၁၉၇၊ ၃၃-လမ်း(အထက်)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

◆
မျက်နှာပုံးပုံနှိပ်

ဦးတိုးဝင်း(၀၂၇၇၁) နေလရောင်အောင်ဆက်
(၉၆/၁) ၁၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

◆
စာအုပ်ချုပ် - ယဇ်

◆
ထန်စိုး ၁၄၀၀ ချပ်

ဟိုချီမင်း

၊ သို့မဟုတ် ၊

အနိုင်းမဲ့သူရဲကောင်း

နေစိုးထက်

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့.အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့.အရေး
အချစ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့.အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ❖ ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုပြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ❖ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ❖ အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ❖ ဒိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ❖ မြစ်ဝေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ❖ စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ❖ ငွေတွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ❖ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ❖ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ❖ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင်မှားရေး။
- ❖ အမျိုးဂုဏ်တော်ဂုဏ်ခြင်းမားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မဖျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ❖ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- ❖ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

● စကားတစ်ခွန်း
 ရေတစ်ခွက် တိုက်ကျွေးဖူးသူ
 ချစ်သူမှန်းသူတို့အား
 ထာဝရ ဂါရဝဖြင့်.....။

နိဒါန်း

သို့မဟုတ်၊ သူရဲကောင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပြောင်းခံစားခြင်း။

အပိုင်း ၂၀၀၀ ပထမအရွယ် သို့မဟုတ် အလင်းအရောင်

- ၁။ ဓမ္မတစ်ခွင်သူရဲကောင်း ၉
- ၂။ နွယ်ကကြာဖြူပွင့် ၁၄
- ၃။ ဟို၏ တော်လှန်ရေးသန္ဓေ ၂၀
- ၄။ တော်လှန်ရေးသန္ဓေ (၂) ၂၅
- ၅။ ဟို၏ တော်လှန်ရေးအတုံ့ပါရမီ ၃၁
- ၆။ ရင့်သန်လာသည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ် ၃၆
- ၇။ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးခရီးအစ ၄၀

အပိုင်း ၂၀၀၀ ဒုတိယအရွယ် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးသားကောင်

- ၈။ ဟိုနှင့်မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင် ဖန်ကျွင်ချော ၄၇
- ၉။ သတ္တိသွေးရဲရန် ၅၄
- ၁၀။ ဖြတ်သန်းခြင်း ၆၀
- ၁၁။ သမုဒ္ဒရာတွင်းမှ မထင်မရှားသင်္ဘောသား ၆၄
- ၁၂။ ကာလတန်ဟိုတယ်မှ ပန်းကန်ဆေးသမား ၆၉
- ၁၃။ အတွေးအမြင်သစ် ၇၄
- ၁၄။ ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ် သို့မဟုတ် ၇၉
- ၁၅။ အင်ဒိုချိုင်းနားကိုယ်စားလှယ် ၈၅
- ၁၆။ 'ဟို'နှင့် မစ္စတာချားလ်ကွန်ရွတ် ၉၂
- ၁၇။ ယုံကြည်ချက်နှင့် သတင်းစာဆရာ ၉၈
- ၁၈။ အောင်လံတူစစ်သူကြီး ၁၀၄
- ၁၉။ အနီရောင်အိတ်ဖွင့်ပေးစာ ၁၀၈

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း ၁၃။ တတိယအရွယ် သို့မဟုတ် အလင်းပေးသူ ဟိုချိုပင်း

၂၀။ ဇော်စကိုကန်တုန်ခရီးသည်	၁၁၅
၂၁။ ခမောက်ဆောင်းသူရဲကောင်း	၁၂၁
၂၂။ ကံကြီးသူနှင့် လောစကီ	၁၂၅
၂၃။ အလင်းရောင်ပေးသူ	၁၃၀
၂၄။ 'ဟို' သို့မဟုတ် တော်လှန်ရေးသမား ကဗျာဆရာ	၁၃၄
၂၅။ အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုနှင့် သမ္မတ	၁၄၀
၂၆။ ဒိန်ဗိန်ဖူး သို့မဟုတ် နယ်ချဲ့တို့၏ယုတ်မာမှု	၁၄၅
၂၇။ ဦးလေးဟို	၁၄၉
၂၈။ တနေတစောင်းသူအကြောင်းများ (၁)	၁၅၂
၂၉။ တနေတစောင်းသူအကြောင်းများ (၂)	၁၆၉
၃၀။ ဟိုချိုမင်း၏နောက်ဆုံးနေ့	၁၈၂

နိဂုံး

သို့မဟုတ်၊ ရုပ်သန်ခြင်းပန်းကို စိုက်ပျိုးခြင်း။ ၁၈၇

ကျမ်းကိုးစာရင်း ၁၉၀

● သူကား...

ကမ္ဘာပေါ်တွင် နောက်လိုက်များနှင့် ပြီးပြည့်စုံသော၊ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို ဘယ်ခေါင်းဆောင်မှ သူ့လောက် ခံယူရရှိခြင်း မရှိပေ။

သူ့မှာမူ....

တီထွင်ကြံဆသူနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အခြေခံပညာပေးသူနှင့် လမ်းညွှန်သူအဖြစ် လည်းကောင်း၊ သဘောတရားညွှန်ပြသူနှင့် လက်တွေ့ ရှေ့ဆောင်သူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားရေးနှင့် တော် လှန်ရေးခေါင်းဆောင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကျင့် တရားကောင်းမွန်သူနှင့် နိုင်ငံရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သဘောကောင်းသော ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်နှင့် ကြီး ကျယ်သောစစ်ခေါင်းဆောင် အဖြစ်လည်းကောင်း.....

နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကို ခံယူရသူ ဖြစ်သတည်း။ ။

● မျိုးချစ်ရဲတော်အပေါင်းတို့...

ဂျပန်တို့ လက်နက်ချ စစ်ရှုံးသွားသည်နှင့် ငါတို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို နေ့ချင်းညချင်း ရလိမ့်မည်မဟုတ်။

ငါတို့ပြည်သူများ၏ ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ရေး အတွက် အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့်အချိန်ကာလသည် ဆိုက်ရောက်လာပေပြီ။

ငါတို့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက်

ငါတို့ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းဖြင့်

ကြိုးပမ်းတိုက်ခိုက်ကြပါစို့။

ချီတက်ကြလော့။

ရှေ့သို့ ချီတက်ကြလော့။

ဗီယက်နမ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး၏ အောင်လံတော် အောက်တွင် ရဲရဲပုံပုံ စွန့်စွန့်စားစား ချီတက်တိုက်ခိုက်ကြလော့။

ဟိုချီမင်း၏

တော်လှန်ရေးကဗျာများ

(၁၄၀)

စီးကရက်ကို ကြိုက်တတ်သည့် ဟိုချီမင်းအား ၁၉၆၄ ခုနှစ်
က ဟန့်ရှင်တွင်ပြုလုပ်ခဲ့သော အင်တာဗျူးတစ်ခုတွင်
တွေ့ရပုံ

မြောက်ကျား စစ်ဆင်နွဲ့နေစဉ် ၁၉၄၆ ခုနှစ်က တောတွင်း
တစ်နေရာတွင် တွေ့ရသော ဟိုချီမင်း

၁၉၅၇ ခုနှစ်က ပိုလန်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သော ဟိုချီမင်း

၂။ ၁၉၂၂ ခုနှစ်က မော်စကိုတွင် ကျင်းပသော ကွန်မြူနစ် ကွန်ဂရက်သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည့် အခြားသော အာရှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့်အတူ တွေ့ရသော ပဟိုချီမင်း (ထိုင်လျက် ဝဲအစွန်လူ)

ပြင်သစ်နှင့် စာချုပ် မချုပ်ဆိုရဘဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့ ရသော ပဟိုချီမင်း ရှင်းပြနေစဉ်။

တရုတ်ကွန်မြူနစ်အုပ်စိုးမှု (၁၀)နှစ်ပြည့် အခမ်းအနား။
၁၉၅၉ ခုနှစ်က ပီကင်းတွင် ကျင်းပစဉ် တက်ရောက်ခဲ့
သော ဟိုချီမင်းအား ဥက္ကကြီး မော်စီတုန်း (အလယ်)၊
ဆိုဗီယက်ကိုယ်စားလှယ်ဆု စလော့ (ဝဲ)တို့နှင့်အတူ တွေ့ရ
စဉ်

ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်သို့
နှစ်ပေါင်း (၃၀)နီးပါးမျှ ဟိုချီမင်းရောက်ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၂၀ ခု
နှစ်တွင် ကျင်းပသော ပြင်သစ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ ကွန်ဂရက်
သို့ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးအဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့သည့် ငယ်
ရွယ်သော ဟိုချီမင်းကို တွေ့ရပုံ

သိရပါတယ်။ ရည်ရွယ်ချက်အကြောင်းပြောရင်တော့ ဆုံးမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဓိကကတော့ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကိုချစ်တယ်။ ကိုယ့် လူမျိုး လွတ်လပ်တဲ့ဘဝ ရချင်တယ်။ တကယ်တော့ နယ်ချဲ့ လက်အောက်မှာ ကျွန်သဘောကလို့နေရတဲ့ဘဝလောက် နိမ့်ကျ တဲ့ဘဝဟာ ဘာရှိသေးလဲ

မှန်သည်။ ဟို၏နည်းလမ်းတွင် ဝိယက်နမ်နိုင်ငံကို ချစ်စိတ်၊ ဝိယက်နမ်ပြည်သူတို့ လွတ်လပ်သော ဘဝပိုင်ရှင်များဖြစ်စေချင်သည့် စိတ်ဓာတ်ကြောင့် သူသည် အခက်အခဲအမျိုးမျိုး၊ ဒုက္ခအပုံပုံကို ရင်ဆိုင် ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။

အခက်အခဲမျိုးစုံ၊ ဒုက္ခအပုံပုံ၏ ခါးသည်းမှုကို တွေ့ကြုံခံစား ခဲ့ရသည်။

ဟို အပြုံးမပျက်ခဲ့။ ဟို နောက်မတွန့်ခဲ့။
လူဖြစ်ရပေမယ့် အဲဒီလူဟာ လွတ်လပ်မှုအရသာကို မခံစား ရဘူး။ တိုင်းတစ်ပါးသားရဲ့လက်အောက်မှာ ကျွန်ဖြစ်နေမယ် ဆိုရင် အဲဒီလူဟာ လူဖြစ်ကျိုးနပ်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုရမယ် သူခံယူချက်။ သူအဘိဓမ္မာပင်။

အန်ကယ်ဟိုရဲ့ ဖြတ်သန်းမှုဘဝဟာ ကြမ်းတမ်းမှာပေါ့နော် မှန်တာပေါ့။ ကျုပ်ဘဝခရီးလမ်းဟာ ယန်းခင်းလမ်း မဟုတ်တာ အမှန်ပဲ။ တကယ်ခရောင်းလမ်းပဲ။ ကြမ်းတမ်းတယ်။ အထူး သဖြင့် တော်လှန်ရေးဘဝခရီးကြမ်းက ပိုပြီးကြမ်းတမ်းတယ်လို့ ဆိုရမယ်

ကြမ်းတမ်းတဲ့ဘဝခရီးလမ်းကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရတော့ အန်ကယ်ဟို ပင်ယန်းမှာပေါ့။ အခက်အခဲဒုက္ခမျိုးစုံကိုကြုံတွေ့ရတော့ အန်ကယ် ဟို စိတ်မပျက်ခဲ့ဘူးလား

မေးခွန်းအဆုံး သူ ပြုံးလိုက်၏။
သူ၏အပြုံးသည် အေးငြိမ်းတည်ငြိမ်မှုအတိပင်။ သူ့အပြုံးတွင်

လျှို့ဝှက်မှုမရှိ။ ရိုးသားသည့်အပြုံးကို ပြုံးတတ်သူ။
သူ့နဖူးခွန်းတွင် စီးကျနေသည့်ခွေးကို ခပ်နှမ်းနှမ်းလက်ကိုင်ပုလဲ နှင့် တို့သုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိလိုက်ပြီး မေးခွန်းရှင်ကို ကြည့်လျက်-

ဒီမေးခွန်းဟာ တကယ်ကိုမေးသင့်တဲ့ မေးခွန်းပဲ။ ကျုပ် အန် အတိုင်းဖြေရမယ်ဆိုရင် မေးခွန်းကို ကျုပ် အပိုင်းနှစ်ပိုင်း ခွဲဖြေ ရမယ်။ တစ်ပိုင်းက လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝခံဖြစ်ပြီး တစ်ပိုင်း က တော်လှန်ရေးသမားဘဝခံ ဖြေရမယ်

အန်ကယ်ဟိုရဲ့စကားတွေက ပဟောဋီဆန်မနေဘူးလား

ဒါဟာ ဓမ္မတာသဘောပဲလေ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အမှန်တရား ဟာ ဆန်းကျယ်နေတတ်သလို ပဟောဋီအသွင် ဆောင်နေတတ် တယ်။ ဒါပေမဲ့ လမ်းဆုံးရင် ရွာတွေဆိုတာလို အဖြေဆုံးသွားရင် ပီပြင်သွားမှာပါ

ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်ကယ်ဟို

အန်ကယ်ဟို။ သူက အပြောအဆိုအေးဆေးသူဖြစ်သလို ဆုံးဖြတ် ချက် ခိုင်မာပြီး ယုံကြည်ချက်နှင့်ပတ်သက်လျှင် ခိုင်မာပြီး အရိုးကြေကြေ အရေခမ်းခမ်း ဆောင်ရွက်တတ်သူလည်း ဖြစ်၏။

ယခုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုတွင် ငြိမ်သက်နေ၏။

နေရာက ဟန္တိုင်းမြို့တစ်နေရာ။

အခန်းတစ်ခန်းတွင်း၌ ဖြစ်၏။ သို့သော် အခန်းက အခန်းကလေး ဖြစ်ပြီး လုံးဝ သပ်ယပ်သားနားခြင်းမရှိ။ အခန်းတွင်းရှိ ပစ္စည်းပစ္စယများက သည်း သစ်လွင်ခြင်းမရှိကြသလို။

အခန်းလယ်တွင် စားပွဲရည်တစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင်(၆)လုံး ရှိ၏။ အိမ်ထောင်ကုလားထိုင်တွင် ဟို ထိုင်နေပြီး ရှေ့တွင် ခပ်နှမ်းနှမ်းလက်ကိုင်စက်

တစ်လုံးရှိ၏။ ဘေးဘယ်ညာတွင်ကား ခပ်ရင့်ရင့်လူနှစ်ဦး။

တစ်ဦး၏မျက်နှာတွင် မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ရှိပြီး ကျွဲကော်ကိုင်၊ မျက်မှန်အနက် တပ်ထား၏။ တစ်ဦးကမူ တည်ကြည်သည့်အသွင်ရှိပြီး မျက်နှာချို၏။ ထိုသူက-

‘အန်ကယ်ဟိုရဲ့ စောစောကစကားကို ဆက်ပါဦး’
‘စိတ်ချပါ။ အန်ကယ်လည်း ပြောမလို့ပါ။ ဒီစကားဟာ တကယ်တို အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်လေ။ ဒီစကားဟာ လူအတော်များများ မကျွဲပြားတဲ့စကားဆိုလည်း မမှားဘူး။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် လူတွေဟာ လက်ရှိ လူ့ဘဝရဲ့ယုံကြည်ချက်နဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ ဘဝကို မတွဲဖြာကြော့ဘူး။ ပြောရရင် အန်ကယ်အနေနဲ့ ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲတွေ၊ ဒုက္ခတွေကြုံရင်တော့ လူသားတစ်ဦးအနေနဲ့ မွန်းကျပ်ပင်ပန်းတာ အမှန်ပဲ။ တကယ်လို့ အန်ကယ်မှာ ယုံကြည်ချက်မရှိဘူး။ ခံယူချက် မရှိဘူးဆိုရင် ဒီလို ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲ၊ ဒုက္ခတွေကြောင့် စိတ်ပျက်မိမှာ အမှန်ပဲ။ ရှောင်ပြေးမိမှာ အမှန်ပဲ။ ခုလို ကြုံကြုံခံပြီး ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနိုင်တာက ယုံကြည်ချက်၊ ခံယူချက်ကြောင့်ပဲလေ။ အန်ကယ်ဟာ တော်လှန်ရေးသန္ဓေ ရှိနေလို့လေ’

ဟု စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြသည်။
အန်ကယ်ဟို၏ စကားဆုံးလျှင် တစ်ဦးက ‘တော်လှန်ရေးသမားတစ်ဦးရဲ့စိတ်က သံမဏိလို မာကျောတာပဲနော်’ဟု မှတ်ချက်ချသည်။
‘တော်လှန်ရေးသမားဟာ ဖယောင်းလို ပျော့ပျောင်းတဲ့လူသားတစ်ဦးဖြစ်ပေမယ့် သူ့မှာ ယုံကြည်ချက်၊ ခံယူချက်တွေ အပြည့်အဝရှိလာတော့ သူ့စိတ်ဓာတ်ဟာ သံမဏိလို မာကျောရတယ်လေ။ ဒါဟာ မွန်မြစ်တို့ တော်လှန်ရေးသမားရဲ့ ထူးကဲတဲ့ အရည်အချင်းပဲ’
‘အန်ကယ်ဟိုရဲ့ ယုံကြည်ချက်၊ ခံယူချက်ကို သိပါရစေ’

‘အန်ကယ်ရဲ့ ယုံကြည်ချက်၊ ခံယူချက်က တိုင်းပြည်ကို ကိုယ်တိုင် ထပ်တူချစ်မယ်ဆိုတာပဲ။ ကိုယ့်တိုင်းပြည်နဲ့ ကိုယ့်လူမျိုးအတွက် အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်းလုပ်မယ်ဆိုတာပဲ’
‘အခု အန်ကယ်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုဆန္ဒတွေ ကြီးစိုးနေလဲ’
‘နယ်ချဲ့သမားပြင်သစ်တွေရဲ့ သွေးခွဲမှုကြောင့် စိတ်ဝမ်းကွဲနေတဲ့ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံကြီးကို ရင်ကြားစေ ဖြစ်သွားစေချင်တယ်။ တောင်ဗီယက်နမ်၊ မြောက်ဗီယက်နမ်လို့ ကွဲပြားနေတဲ့ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံကြီးကို ပေါင်းစည်းပြီး တစ်ခုတည်းသော သမ္မတနိုင်ငံ ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဒါဟာ အန်ကယ်ရဲ့ဆန္ဒပဲ’
‘အခု အန်ကယ်လုပ်နေတာက’
‘ဗီယက်နမ်နိုင်ငံ ပေါင်းစည်းရေးနဲ့ ဗီယက်နမ်လူမျိုးစု လွတ်လပ်သောဘဝ အစဉ်ထာဝရ ရပ်တည်နိုင်ရေးလေ’
ဟု အေးဆေးစွာပြုံးပြီး ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

မဖြစ်ဘူး။ တကယ်တော့ လူတိုင်းဟာ ဘဝအစကို မေ့သင့်
ဘူး။ ဘဝအစဆိုတာ သန္ဓေဘဝပဲ။ အစကောင်းမှ အကောင်း
သေချာလို့ စကားရှိတယ်လေ။ ကျုပ်ဘဝမှာ ဒီလို မွန်းကြပ်ပိတ်
လှောင်မှုတွေများခဲ့လို့ လွတ်မြောက်မှုကို မြတ်နိုးခဲ့တာ။ ပြောရ
ရင် ဒီဘဝကို ရောက်ရှိရခြင်းရဲ့အစပဲ။ ဒီခံစားချက်က တော်လှန်
ရေးသန္ဓေကို ရင့်မာ ခိုင်ကျည်စေခဲ့တာလေ’
ဟုတ်သည်။

ဟို၏ဘဝအစတွင် မမေ့နိုင်စရာများ ရှိခဲ့သည်။ ရက်ပေါင်း
လပေါင်း နှစ်ပေါင်းကြာခဲ့ပြီဆိုသော်လည်း မမေ့နိုင်။ ဟို၏အသိတွင်
အရိပ်ထင်နေသည်။ နှလုံးသားတွင် အရိပ်ထင်နေသည်။
ထိုအဖြစ်များကား...။

ညတစ်ည။

ရွှေလသာသည့်ညတစ်ည မဟုတ်သည်ကတော့ အမှန်ပင်။ သို့
တစေ လမိုက်ညမူ မဟုတ်။ ကောင်းကင်တွင် လကွေးကွေးကလေးရှိနေပြီး
ကြယ်ကလေးပေါင်း ကုဋေကဋာက မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် လင်းလက်
နေ၏။

လေပြည်က နှော့သွေးတိုက်ခတ်လျက်။ ဘယ်နေရာက လေပြည်
ထပ်ပါလာသည် မသိသည့် ညမွှေးပန်းရနံ့က ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုအား
မွှေးပျံ့သင်းထုံနေစေ၏။

သို့သော် ခက်သည်က လမ်းမပေါ်တွင် လူသိပ်မရှိသလို ခြောက်
ထပ်နေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လူတစ်ယောက်စနစ်ယောက်စ ဖြတ်သန်းသွား
သည်ကို မြင်ရသော်လည်း သူတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အလေးမစူးမြူ
သည် မဟုတ်။

ကိုယ် ရည်သန်ထားသည့်နေရာသို့ အမြန်ရောက်ရန်သာ စိတ်ဓာ

၂။ နွဲ့ထဲက ကြာဖြူပွင့်

မွန်းကြပ်ပူလောင်သောဘဝသည် ‘ဟို’၏ အမှတ်တရဘဝများ
ဖြစ်၏။ ဟိုချီမင်း၏ဘဝအစသည် မွန်းကြပ်ပိတ်လှောင်မှုများ ပြွန်းတီး
နေသလို အလှအပလည်း မရှိ။ သူ၏လက်ရှိဘဝနှင့် ငယ်ဘဝကို ချိန်ထိုး
ကြည့်လျှင် ယုံနိုင်စရာပင် မရှိ။

ပြဒါးတစ်လမ်းသံတစ်လမ်း ဖြစ်နေမည်မှာ မူချ။

ဟို၏ငယ်ဘဝသည် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ခြင်းအပြည့်။ ကြည်နူး
စရာ၊ ပျော်ရွှင်စရာလည်း မရှိ။

‘ကျုပ်ရဲ့ငယ်ဘဝဟာ ဘာသာယာမှုမှ မရှိဘူး။ ပိန်းပိတ်အောင်
မှောင်နေတဲ့လောကကြီးထဲက ဘဝပဲ’

ဟိုက ပြောဖူးသည်။

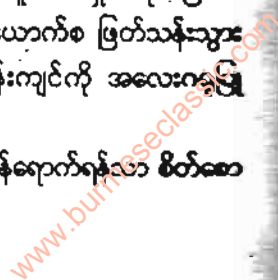
‘ဘဝရဲ့ မွန်းကြပ်ပိတ်လှောင်မှုတွေကြောင့် စိတ်ပျက်နေရမယ်
ဆိုရင် ကျုပ် ဒီဘဝ မရောက်ဘူး’

‘ဒါဆို အန်ကယ်ဟို မွန်းကြပ်ပိတ်လှောင်နေတဲ့ဘဝအစကို မုန်း
တီးနာကြည်းနေလား’

ဟိုချီမင်းက လက်ကုတ်လိုက်၏။

ပြီးတော့ ခေါင်းကို အသာအယာခါယမ်းလိုက်၏။

‘ဒီလိုထင်ရင် မှားလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ဘဝအစကို မုန်းတီးနာကြည်းမှု

ကျကြံရမ်း

ဤကဲ့သို့လင် လူငယ်တစ်ယောက် ခြေလှမ်းကြွကြီးနှင့် မပြေးရဲ တမတ် လမ်းလျှောက်သွားနေသည်ကို မြင်ရ၏။ သူ့ပုံကြည့်ရသည်မှာ ညှင်ညီညီနိုင်လှ၏။ သူ့အဝတ်အစားများက တောက်တောက်ပပ မရှိ။ အရောင်အသွေး ဖြယ်လွင့်စအဝတ်အစားများနှင့်။ သူ့လက်တွင်မူ အထုပ် တစ်ထုပ် ဆွဲလျက်။

သူ့အသက်က (၁၀)နှစ် အရွယ်ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း သွက် လက်ချက်ချာသည့်အသွင် ရှိသည်။

သူ လမ်းမအတိုင်းလျှောက်လာပြီး လမ်းသွယ်တစ်ခုသို့ ရောက် လျှင် ချိုးကျွေဝင်လိုက်၏။ လမ်းသွယ်ကလေးက မှောင်နေ၏။ လမ်းမီး တိုင်လည်း မရှိ။ နောက်ဖေးလမ်းကြားမှ ဖြတ်တိုက်လာသည့် လေပြည် အနံ့သည် ပုပ်အံ့အံ့နှင့်။

သူ အိမ်တစ်လုံးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်၏။ ခပ်ဟဟပွင့်နေသော တံခါးပေါက်ကို အသာအယာတွန်းဖွင့်လိုက်ပြီး အခန်းထဲသို့ ကျူးဝင်လိုက် ၏။ အခန်းထဲတွင် မှောင်နှင့်မည်းမည်း။

မှန်သည်။

အခန်းထဲတွင် အမှောင်ကကြီးစိုးနေသည်။

ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် အခန်းထဲမှ သွင်ပြင်အခြေ အနေကို သဲသဲကွဲကွဲမမြင်ရ။ အခန်းထဲတွင် မီးတိုင်ကလေးတစ်တိုင် တွန်းညှိထားသော်လည်း အားနည်းလှသဖြင့် မီးတွန်းထားသည်နှင့်မတူ။

အမှတ်တမဲ့ကြည့်လျှင် ဘာမှမမြင်ရ။ အသေအချာကြည့်မှ အခန်း တွင်းရှိ သက်ရှိသက်မဲ့များအား ခွဲခြားမြင်ရ၏။

အခန်းကလည်း ကျဉ်းမြောင်းလှပြီး ကြွက်သိုက်တစ်သိုက်နှင့် တူနေ၏။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂနှင့်တူသည်ဆို၍လည်း ဘာမျှ ပြောပ

လောက်အောင် မရှိ။ ရှိသမျှ ပရိဘောဂများသည်လည်း အထစ်တို့၊ ဟောင်းနွမ်းနေသဖြင့် အားနည်းပျော့တော့သော အလင်းရောင်အောက်တွင် ညစ်ထေးဆွေးမြေ့နေသည့်ပုံ ပေါ်နေ၏။

အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင်မူ နံရံနှင့်ကပ်လျက် ခုတင်အိုကြီး တစ်လုံး ရှိ၏။ ခုတင်က မည်းညစ်ညစ်နှင့်။ ခုတင်ပေါ်တွင် အိပ်ရာခင်းတို့ သည် ညစ်ထေးထေး။ ခုတင်၏ခြေရင်းတွင်မူ ဟောင်းနွမ်းသည့်အတွက် အကွက်မပေါ်တော့သည့် စောင်ဟောင်းနှစ်ထည်သုံးထည်ကို ဖရိုဖရဲတွေ့ ရ၏။

ခုတင်ပေါ်တွင်မူ ကြုံလှီ၍ ဝိန်ကပ်နေသည့် မိန်းမတစ်ဦး တံခါး ကို ကျောပေးကာလဲလျောင်းနေ၏။ သူ့ရင်ခွင်ထဲတွင်မူ မွေးကင်းစကလေး ငယ်တစ်ဦး ရှိနေ၏။

သို့သော် အနီးကပ်၍ အသေအချာကြည့်လျှင်မူ သည်တလေး ငယ်သည် မိခင်၏ရင်ခွင်တွင်ခိုဝင်ပြီး တလှုပ်လှုပ်တရွရွနှင့် နို့စို့နေသော် လည်း လူရုပ်မပေါ်အောင် အရိုးပေါ်အရေတင်နေသည်။ မိခင်ကမူ အိပ် ယော်နေသည့်အသွင်နှင့် မလှုပ်မချောက် ငြိမ်သက်နေ၏။

ထိုစဉ် စောစောက အခန်းထဲသို့ ကျူးဝင်ခဲ့သည့် (၃၀) နှစ်သား လူငယ်သည် အခန်းတွင်းရှိ သားအမိရှိရာ ခုတင်နားဆီသို့ ရောက်လာခဲ့၏။

လူငယ်သည် အခန်းနှင့်စိမ်းပုံမရ။ အခန်းတွင်းအခြေအနေကို ထွင့် သားရနေပုံလည်း ရ၏။

လူရွယ်သည် ခုတင်နားသို့ရောက်လျှင် ရပ်လိုက်၏။
‘အမေ... အမေ...’

‘အမေ...’

သူက ကရားရေလွတ်သလို တတွတ်တွတ်ခေါ်လိုက်၏။ သို့သော် ထူထပ်မကြားရ။ ထိုအခါ လူငယ်သည် မိခင်ဖြစ်သူ၏လက်ကို ဆုပ်ခုံင် ဖျစ်ညှစ်လိုက်၏။

‘အလို... ဘုရား...’

သူ့စိတ်ထဲတွင် မသိုးမသန့် ခံစားလိုက်ရ၏။ သူ တိုးတိုးရေရွတ်
ရင်း ဘာများဖြစ်ပါလိမ့်ဟု တွေးလိုက်မိ၏။ လက်တစ်ခုလုံးက အေးစက်
ပြီး တောင့်တင်းနေ၏။ လူငယ် ထိတ်လန့်သွား၏။

‘အမေ...’

‘အမေ...’

‘အမေ...’

လူငယ် အလန့်တကြားခေါ်လိုက်၏။ ယင်းသို့ခေါ်ရင်းမှ ပခုံးကို
ဆုပ်ကိုင်ကာ လှုပ်နှိုးလိုက်၏။ ထူးသံမကြားရ။ တုံ့ပြန်မှုအရိပ်အယောင်ကို
မတွေ့ရသည့်အခါ သူ့စိတ်ထဲ စိုးရိမ်သွားသည်။

‘အမေ... အမေ... အမေ...’

လူငယ်က ရေငတ်သူနယ်အငမ်းမရခေါ်လိုက်၏။ ထူးသံမကြား
ရ။ လူငယ်မိခင်က သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထိုအခါ သူ မချီတင်ကဲ ဝိုကြွေး
ခဲ့ရ၏။

‘အမေရယ် သားတို့ကို ထားခဲ့ပြီလား’

သူ မချီတင်ကဲ ရေရွတ်ပြောဆိုလိုက်၏။ ဤအဖြစ်က ကြေကွဲ
ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်၏။ ဤမြင်ကွင်း၊ ဤရုပ်ပုံလွှာက တစ်ချိန်တွင် ‘ဟိုချီမင်း’
ဟု ကျော်ကြားလာမည့် ‘ငယ်တတ်သန်’၏ ဘဝအစကအဖြစ် ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က ဟိုချီမင်းတို့မိသားစုသည် ‘ဟွေးမြို့’တွင် ဆင်းရဲချို
တဲ့စွာ နေထိုင်ခဲ့ရ၏။ ဖခင်ဖြစ်သော အလုပ်တာဝန်နှင့် တစ်ရပ်တကျေးသို့
သွားနေရသဖြင့် မိသားစုအနားတွင် မရှိ။

မိခင်ဖြစ်သူကမူ မီးဖွားပြီးနောက်တစ်နေ့တွင် ကလေးငယ်အား
နို့တိုက်ရင်း အမောဖောက်ကာ သေဆုံးသွားခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ငယ်တတ်
သန်သည် လူမမယ်အရွယ် ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ထိခိုက်ဝမ်းနည်းကြေကွဲရုံမှအပ
ဘာမျှမတတ်နိုင်။

သို့သော် တစ်ချိန်တွင် ‘ဟိုချီမင်း’ဖြစ်လာမည့် ငယ်တတ်သန်၏
ငယ်ဘဝဖြစ်ရပ်က မေ့နိုင်ဖွယ်မရှိသည့်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင်။

၃။ ဟို၏ တော်လှန်ရေးသန္ဓေ

သူ့အား နောင်အခါတွင် 'ဟိုချီမင်း'ဟု ကမ္ဘာကသိပြီး အလင်း
ရောင်ပေးသူဟိုချီမင်း၏ ငယ်နာမည်မှာ 'ငယ်စင်စင်ကွန်'ဖြစ်၏။ ဤ
အမည်ကို သူ၏ ပထမဆုံးအမည်ဟု မှတ်တမ်းပြုထား၏။

သို့သော် မိဘဆွေမျိုးများနှင့် ရွာသူရွာသားများက သူ့အား
'ကွန်'ဟု အတိုကောက်ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြ၏။

သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် 'ငယ်စင်တတ်သန်'ဟူသည့်အမည်နှင့်
လူသိများခဲ့၏။ စင်စစ် ထိုအမည်သည် ဟိုချီမင်း၏ဘဝသမိုင်းတွင် ဒုတိယ
ပေါ်ပေါက် တွင်ခေါ်ခဲ့သည့်အမည်ဖြစ်၏။

ဟိုချီမင်း၏ မွေးရာအရပ်ဒေသဖြစ်သည့် 'ငဲအန်ပြည်နယ်'မှ
ဗီယက်နမ်အမျိုးသားများသည် မိမိတို့၏သားသမီးများအား ကလေးအရွယ်
မွေးစဉ်က ခပ်လွယ်လွယ်နီးစပ်ရာ အမည်တစ်ခုကို ကင်ပြုန်းတပ် ခေါ်ဆိုခဲ့
သော်လည်း လူမှန်းသိတတ်စ '၁၀'နှစ်သားအရွယ်တွင် အခြားအမည်တစ်
ခုခုကို ပြောင်းလွှဲပေးလေ့ရှိ၏။

ဤသည်မှာ မိရိုးဖလာအစဉ်အလာတစ်ခုလည်း ဖြစ်၏။

ယင်းအစဉ်အလာအရ ဟိုချီမင်း (၁၀)နှစ်သားအရွယ်တွင် ဖခင်
ဖြစ်သူက 'ငယ်စင်စင်ကွန်'အမည်ကိုပျောက်ကာ 'ငယ်စင်တတ်သန်'ဟု
ပြောင်းလွှဲမည်ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

(မှတ်ချက်)

'ဟိုချီမင်း'၏အမည်များနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်တိုင်သူတော်သီ
များ၊ သမိုင်းသူတော်သီများ အတော်ဦးနှောက်ခြောက်ခဲ့ရ၏။
ဟိုချီမင်းသည် 'ဟိုချီမင်း'အမည်နှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံ၏ သမ္မတ
ကြီးအဖြစ်ခံယူပြီး နိုင်ငံပေါင်းများစွာသို့ လှည့်လည်သွားလာခဲ့
သလို အမည်အမျိုးမျိုးကိုလည်း ခံယူခဲ့၏။
အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ အမေရိကန် သမိုင်းသူတော်သီတို့က ဟိုချီမင်း
၏ အမည်များကို ခရုကောက်သလို စီစဉ်ကောက်ယူ သုတေ
သနပြုခဲ့ရာ အမည်တစ်ခါစင်ခန့်ရှိသည်ဟု ဆို၏။
အချို့သော သမိုင်းပညာရှင်များကမူ အမည်အမျိုးပေါင်း (၂၀)
ခန့် ရှိသည်ဟုဆို၏။

စာရေးသူ

'ကျုပ်ဖခင်ဟာ သာမန်ယောက်ျားမဟုတ်ဘူး၊ ဖခင်ကောင်း
ဇနီး ဖြစ်တယ်'ဟု ဟိုက ဂုဏ်ယူဖွဲ့ကြားစွာ ဆိုတတ်၏။ ဒါကလည်း
အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်။ အကြောင်းရှိသည်။ ထိုအကြောင်းကား...။

ဟိုချီမင်း၏ ဖခင်အမည်သည် 'ငယ်စင်ဆက်'ဖြစ်၏။
ငယ်စင်ဆက်၏ ကိုယ်ရေးသမိုင်းကိုပြန်ကြည့်လျှင် သူ၏ ဘိုးစဉ်
ဘောင်ဆက် ဆွေစဉ်မျိုးဆက်များသည် ရိုးသားကြီးစားသည့် တောင်သူ
ထယ်သမားများသာ ဖြစ်၏။

သို့တစေ ဘဝဟူသည် အတည်အငြိမ်မရှိဟူသော စကားနှင့်အညီ
ငယ်စင်ဆက်သည် ဟိုချီမင်းကိုမွေးပြီးမကြာမီ ဘဝလမ်းကြောင်း ပြောင်း
လွှဲစေရာ ကံကြမ္မာက ဖန်လာခဲ့၏။

ယင်းသမိုင်း ငယ်စင်ဆက်သည် မိသားစုကြားတွင် တစ်မိသားစု
ထစ်ယောက်ထွန်းဆိုသည့်စကားနှင့်အညီ ပညာအရည်အချင်းအားဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ထူးချွန် ပြောင်မြောက်သည့်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

ငယ်စဉ်ဆက်၏ဘဝသည် ငြိမ်းချမ်းသည့်ဘဝမဟုတ်။ ဒုက္ခ သုက္ခ သောက ပြုန်းတီးသည့်ဘဝဖြစ်၏။ သူ၏ဖခင်သည် သူ လူမမယ် အရွယ်တွင် နှိပ်ပါးသွားခဲ့သဖြင့် ဦးလေးဖြစ်သူ၏ရင်ခွင်သို့ ခိုဝင်နေခဲ့ရ၏။ ဦးလေးဖြစ်သူကလည်း ချမ်းသာပြည့်ဝသူမဟုတ်။

ငယ်စဉ်ဆက်၏ ဦးလေးအိမ်တွင် နေရသည့်ဘဝသည် မလှပခဲ့။ ဦးလေးအိမ်တွင် အခိုင်းအစေတစ်ဦးနှယ် နေခဲ့ရ၏။ သူ့ဘဝတွင် ဖျော်စရာ မရှိ။ ထမင်းတစ်လုပ်အတွက် အလုပ်နှင့်လက်မပြတ်အောင် လုပ်နေခဲ့ရ၏။

သူ့အတွက် ဤဘဝမျိုးမှလွတ်မြောက်စေရန် 'ပညာတတ်ဖို့ လိုအပ် သည်' ဟု ငယ်စဉ်ဆက် နားလည်ခဲ့၏။ သည်အသိတရားကြောင့် ပင် ငယ်စဉ်ဆက်သည် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် စာကိုကြိုးစားခဲ့၏။

ငယ်စဉ်ဆက်တို့ရွာကလေးတွင် 'ဟွန်ဆွန်အန်' အမည်ရှိ ပညာ တတ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ရွာသူရွာသားများကို စေတနာ ထား၏။ ရွာသူရွာသားများ ပညာတတ်မြောက်ရေးအတွက် သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးစီး၍ ကျောင်းတစ်ကျောင်းဖွင့်ခဲ့၏။

'အဖက်ဖက်က အောက်တန်းကျနေတဲ့ ရွာသူရွာသားများအတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ ကျုပ် အမြဲ ရပ်တည်နေတယ်' မှန်သည်။

ဟွန်ဆွန်အန်သည် ပညာရေးအတွက်ဖြည့်ဆည်းမှုအမျိုးမျိုးကို ပေးခဲ့သလို ပညာသင်ကြားသူများကိုလည်း ကူညီ၏။ ထိုအထဲတွင် ငယ်စဉ် ဆက်သည် အထူးခြားဆုံး၊ အကြိုးစားဆုံးဖြစ်၏။ ငယ်စဉ်ဆက်သည် အလုပ်ကို မနားတမ်းလုပ်ရသော်လည်း အလုပ်လုပ်ရင်း စာကျက်မပျက်ခဲ့။

ထို့ကြောင့် တစ်နေ့တခြား ငယ်စဉ်ဆက်က ထူးခြားလာသကဲ့ သို့ ဆရာကြီး၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း သဘောကျမှုလွန်ကဲလာ၏။

ငယ်စဉ်ဆက်၏ကြိုးစားမှုကြောင့် ပညာရေး တစ်နေ့တခြား ထူးခြားလာသလို ဥပမာရုပ်ကလည်း တစ်နေ့တခြား ခန့်ညားလာ၏။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီးဟွန်ဆွန်အန်သည် ပညာတော်သည့် ဘဝညွှန်ကြီး ငယ်စဉ်ဆက်အား သမီးကြီး 'ဟွန်သီကုန်' နှင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြား အကြောင်းဆက် ပေါင်းဖက်စေခဲ့၏။

ယင်းသို့ ဆရာကြီးဟွန်ဆွန်အန်မှ သမီးအကြီး ဟွန်သီကုန်နှင့် သားစားခဲ့သည်မှန်သော်လည်း ဆရာကတော်၏ သဘောတူညီချက်တို့မှ ချွေခဲ့။ ဆရာကတော်မှ သဘောတူညီမှုမရှိသည်မှာ အမှန်ပင်။

'ရှင့်နယ်တော်၊ ကိုယ့်သမီးကို ပေးစားရမယ့်သူရှားသလား၊ ဒီလို ကလေးကချေအစေခံလိုကောင်နဲ့မှ ပေးစားရတယ်လို့ ရှင် က ကိုယ့်သမီးကို ဆင်စီးမြင်းရုံအောင်မလုပ်ဘဲ ဆင်နင်းမြင်း ကန်အောင် လုပ်တာလား' ဟု ဆို၏။

'ဟ... နင် ဒီလိုမပြောနဲ့၊ ငါက သူ့ကို နဖူးရေချေးကြည့်ပြီး စိစဉ်တာ။ တစ်နေ့ သူဟာ ဘုရင့်စာမေးပွဲအောင်ပြီး ထူးခြား ကြီးပွားမယ့်ကောင်ပါ' မှန်သည်။

ဟွန်ဆွန်အန်သည် အမြော်အမြင်ကြီးမားလှ၏။ ငယ်စဉ်ဆက် သမီးဖြစ်သူနှင့် ပေးစားလိုက်သလို လယ်မြေအချို့နှင့် ခြံတစ်ခြံကိုပါ ချွေခဲ့လိုက်၏။ ငယ်စဉ်ဆက်သည် ဇနီးဖြစ်သူအား ချစ်ခင်မြတ်နိုးသလို အလုပ် ကြိုးစား၊ စာကြိုးစားခဲ့၏။

'ပညာလို ဆိုတယ်မရှိဘူးလေ၊ ကြိုးစားမှုရဲ့ရလဒ်ဟာ အောင် မြင်ခြင်းပဲ'

ငယ်စဉ်ဆက်သည် အလုပ်တစ်ဖက်နှင့် စာကြိုးစားခဲ့၏။ သား သမီးသုံးဦး ထွန်းကားခဲ့၏။ ဟိုချိမ်းခင်းသည် အငယ်ဆုံးသားဖြစ်ပြီး ခိုခင်းတွင် 'သန်း' ခေါ်သည့် အစ်မကြီးတစ်ဦးနှင့် 'ခင်' ခေါ်သည့် အစ်ကိုကြီးတစ်ဦး ရှိ၏။

၁၈၉၄ ခုနှစ်တွင် ဟိုချီမင်း လေးနှစ်သားအရွယ်တွင် ငယ်စဉ် ဆက်သည် တက္ကသိုလ်အထက်တန်းပညာကို ထူးချွန်စွာအောင်မြင်ခဲ့သလို သုခမိန်ပေါက်စ ငယ်စဉ်ဆက်သည် 'ဟွေးမြို့' မင်းခမ်းမင်းနားဆိုင်ရာ လွတ်တော် အကျိုးဆောင်ရာထူးကို ရရှိခဲ့၏။

၁၈၉၀ ပြည့်၊ ဟိုချီမင်း (၁၀)နှစ်သားအရွယ်တွင် ဟွန်သီကုန် သည် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က အိမ်တွင် ငယ်စဉ်ဆက် မရှိသည်မှာ ပြည်နယ်အစိုးရစာမေးပွဲ ကြီးကြပ်ရန် 'သန်းဟွာမြို့'သို့ သွားနေခိုက်ဖြစ်၏။

ဇနီးဆုံးသည့်အတွက် ကြော့ဝမ်းနည်းရသော်လည်း ကြိုးစားမှု၏ အရှိန်ကို မလျော့ခဲ့သဖြင့် ၁၈၉၁ ခုနှစ်တွင် ဘုရင့်စာမေးပွဲတွင် ဒုတိယ အဆင့်မှ အောင်မြင်ခဲ့သလို သုခမိန်ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့၏။

ငယ်စဉ်ဆက်သည် ဗညာရေးဘက်တွင် ထူးချွန်သကဲ့သို့ နိုင်ငံ ရေးဘက်တွင်လည်း အားမနည်းခဲ့ပါ။ ငဲ့အန်နယ်သားပီသသူဟု ဆိုရမည်။

ငယ်စဉ်ဆက်သည် လူတစ်ဦးအပေါ် လူတစ်ဦးမှ နိုင်ထက် ကလူပြုခြင်းကို မနှစ်သက်သလို တစ်မျိုးသားလုံးအပေါ် အနိုင်အထက်ပြု ပြီး ကျွန်သဘောကံပမာ ဆက်ဆံခဲ့သည့် နယ်ချဲ့မျက်နှာဖြူ ပြင်သစ်တို့ အားလည်း နှစ်သက်လိုလားခြင်း မရှိ။

'လူလူချင်း ခေါင်းပုံဖြတ်အကျိုးရှာတဲ့ စနစ်၊ တိုင်းပြည်ကို မတရား သိမ်းပိုက်ပြီး ကျွန်ပြုတဲ့ ကိုလိုနီစနစ်ကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မနှစ်သက်ဘူး၊ ဒီစနစ်တွေကို အမြစ်က ဖြိုခွင်း ပြည်သူတွေ ညီညွတ်ဖို့လိုတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ညီညာစွာ စုစည်းတိုက်ဖျက်ရမယ်' ဟု ငယ်စဉ်ဆက်က ဆို၏။

သူက ရိုးသားတည်ကြည်၊ ကြိုးစားသူဖြစ်သကဲ့သို့ နယ်ချဲ့ ပတ်လည်တော်လှန်ရန် အသိတရားအပြည့်ရှိနေသောသူလည်း ဖြစ်သတည်း။

၄။ တော်လှန်ရေးသန္ဓေ (၂)

၁၈၈၅ ခုနှစ်။

နယ်ချဲ့ကျူးကျော်ရေးသမား ပြင်သစ်တို့အား တွန်းလှန် တိုက် နှိမ်ရန် လှုံ့ဆော်သည့် စာတမ်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ ထိုစာတမ်းကို နိုင်ငံခြားမှ သွေးနှင့်ရေးသည့်ပေးစာ' ဟု ကမ္ဘာ့သစ်တပ်ခွဲသလို ထို စာတမ်းအား ပြုစုရေးသားသူက 'ဖန်ဘွိုင်ချော'ဖြစ်၏။

ငယ်စဉ်ဆက်သည် 'ဖန်ဘွိုင်ချော'စာတမ်းကို သဘောကျ သလို 'ဖန်ဘွိုင်ချော'ဦးဆောင်သည့် ဗညာတတ်များ၏ ပုန်ကန်မှုကြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့သည်။

ငယ်စဉ်ဆက်သည် ငဲ့အန်နယ်သားပီစီ တော်လှန်ရေးအသိ သူသည် ကိုယ်တိုင်စည်းစိမ်ခံနေခြင်းထက် ပြည်သူအများ လွတ်လပ် ဖြစ်နိုင်သည့်ဘဝကို ရယူလိုသည်။

ထို့ကြောင့် ငယ်စဉ်ဆက်သည် ကိုယ်ကျိုးကိုမကြည့်ဘဲ ပြည်သူ့ ကျိုးကိုသာ ကြည့်ခဲ့၏။ ကိုယ်တိုင် ဒုက္ခခံကာ ပြည်သူတို့ဘဝအတွက် ဖြစ်ခဲ့၏။

'ခင်ဗျားအတွက် ဘာမှမလုပ်တော့ဘူးလား' ငယ်စဉ်ဆက်မိတ်ဆွေများက မေး၏။

'ကျုပ်အတွက် ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ အများကို ဥပက္ခာပြုပြီး ကိုယ်

ကျွန်းအတွက် လုပ်သူဟာ လူမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ် ပြည်သူ့ကို ဥပဏာပြုပြီး ဘာမှလုပ်ချင်ဘူး။

သူ၏ အယူအဆအတွေးအခေါ်ကို ပြည်သူတို့ နှစ်သက်သဘော ကျခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သူ့အတွက် ပြည်သူတွေကကြည့်သည်။ သူခမိန် ခေါက်တာတဲ့ ရထားသော်လည်း နေရာထိုင်စရာမရှိဖြစ်နေသော ငှက်စင်ဆက်အား နေရာ စနိုးမြို့၌ စီစဉ်ပေးခဲ့၏။

ထိုအခါ ငှက်စင်ဆက်က တစ်ဦးမေတ္တာ၊ တစ်ဦးစေတနာ ဆိုသော စကားနှစ်လုံး သူကလည်း ပြည်သူတို့၏ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ဝဿာရေး၊ ကျန်းမာရေးကိစ္စများအား ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းရှိသလောက် စွမ်းစွမ်းတစ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့၏။

ထိုတယ်တစ်ဝိုက်တွင် ငှက်စင်ဆက်သည် ဩဇာအာဏာကြီး သည့် ပြည်သူ လေးစားကြည်ညိုခံ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏။

ငှက်စင်ဆက်သည် ပြည်သူအများအား စနစ်တကျ ပညာ စဟုသုတ ပေးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သန်းချော်ရွာတွင် စာသင်ကျောင်း တစ်ကျောင်းကို စနစ်တကျ တည်ဆောက်ဖွင့်လှစ်ခဲ့၏။

ယင်းကျောင်းတွင် သူကိုယ်တိုင် စနစ်တကျသင်ကြားခဲ့ပြီး ထိုစာ သင်ကျောင်းကို စီလော့ရွာသို့ ပြောင်းရွေ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့၏။

ထိုအချိန်က ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုကို အဟုန်ဖြင့်စွာ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်နေချိန်ဖြစ်၏။ သို့နှယ်ပင် ပြင်သစ် အာဏာပိုင်တို့ကလည်း အထက်တန်းပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဝိုက်စိပ်တိုက် ကာ အလစ်မပေးဘဲ မျက်စေ့ဒေါက်ထောက်ကြည့်နေချိန် ဖြစ်၏။

ထိုအချိန် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့က ကျင့်သုံးသည့် မူဝါဒကား တစ်ဖက်က သိမ်းသွင်း၍ တစ်ဖက်မှ နှိပ်ကွပ်သည့်မူဝါဒ ဖြစ်၏။

မှန်သည်။ ယခုဆိုလျှင် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များ၏ ငှက်စင် ဆက်အား ပွေးမြို့သို့လာရောက်ကာ အမှုထမ်းရန် ဆင့်ခေါ်၏။

'ဒါဟာ တကယ်ပြုသာနာပဲ'

ငှက်စင်ဆက် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားသည်။

စင်စစ် ငှက်စင်ဆက်သည် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့ပေးသည့် တာဝန်ကို မထမ်းဆောင်လိုသည့်အပြင် အမျိုးမျိုး ရှောင်တိမ်းနေခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ပွေးမြို့သို့မသွားဘဲ နေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

'ဒါဆို ဆရာ ဘာလုပ်မလဲ'

ငှက်စင်ဆက် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'ဒါကို ကျုပ် စဉ်းစားနေတာ၊ ကျုပ်ဆန္ဒကတော့ ကျုပ်တို့ လူမျိုးတွေကို ကျွန်ပြုပြီး အနိုင်အထက်ပြုနေတဲ့ နယ်ချဲ့ပြင်သစ် တွေကို အလုပ်အကျွေးမပြုချင်ဘူး၊ နယ်ချဲ့တွေကျွေးတဲ့ထမင်း စားပြီး ကျုပ် အသက်မရှင်ချင်ဘူး'

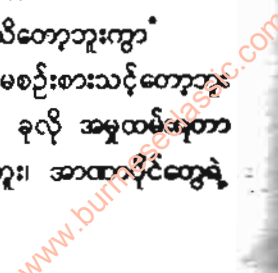
'ဒါတော့ ဒါပေါ့ ဆရာ၊ ခက်တာက ယခုဆိုရင် ပြင်သစ် အာဏာပိုင်တွေက ဆရာ့ကို ပွေးမြို့မှာ အလုပ်လာလုပ်ဖို့ ဆင့် ခေါ်နေပြီ၊ သူတို့ပေးတဲ့ အိမ်နဲ့အာဏာကို ဆန့်ကျင်ရင်း ဆရာ့ကို သူတို့ အရေးယူလိမ့်မယ်'

'ဒါကို ကျွန်တော်သိတယ်၊ ဒီအတွက် ကျွန်တော် စဉ်းစားနေ တာ'

ငှက်စင်ဆက်သည် ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်နေ၏။ သူ့အနေနှင့် ငြင်းပယ် လိုက်လျှင် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့၏ အရေးယူခြင်းကို ခံရမည်ဖြစ်၏။ အသက် အန္တရာယ်နီးကပ်နေသည်ကို သူသိနေ၏။

'ကျုပ်တော့ ဘာလုပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူးကွာ'

'ခုချိန်မှာတော့ ဆရာ အထူးအထွေ မစဉ်းစားသင့်တော့ဘူး ဆရာ၊ ပြင်သစ်တွေရဲ့လက်အောက်မှာ ခုလို အမှုထမ်းရတာ ရာထူးစည်းစိမ် မက်မောလို့ မဟုတ်ဘူး၊ အာဏာပိုင်တွေရဲ့

အရေးယူ ခေါင်းဖြတ်ခံရမှာကြောက်လို့ပဲ
'ဒါဆို ကျွန်တော် သွားအမှုထမ်းရမယ်ပေါ့'

'ဒီတစ်လမ်းပဲရှိတော့တယ်လေ၊ ပြီးတော့ ဆရာ အခုလိုသွားပြီး
အမှုထမ်းရင်း အတွင်းထဲက သူတို့ကို တော်လှန်နိုင်တာပေါ့၊
ဆရာ အတွင်းစည်းမှာရှိနေတဲ့အတွက် သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်
ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ သိနိုင်တယ်လေ။ ဒါဟာ အမှောင်ထဲက
အလင်းတစ်ခုပဲလေ'

သည်အခါ ငှယ်စင်ဆက်သည် တအားတက်သွားခဲ့၏။ 'ဟုတ်
တယ်၊ ခင်ဗျားတို့အကြံက မဆိုးဘူး၊ ကျုပ်ဟာ အကြောင်းကြောင်းကြောင့်
နယ်ချဲ့လက်အောက်မှာ အမှုထမ်းရမေမယ့် ကျုပ်ရဲ့တော်လှန်ရေးသန္ဓေက
တော့ ပျောက်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး'ဟု ဆို၏။

ထိုနောက် ငှယ်စင်ဆက်သည် ပြင်သစ်အစိုးရ၏ အလိုတော်ကျ
ပွေးမြို့သို့သွားကာ ပြင်သစ်အမှုတော်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့၏။

ငှယ်စင်ဆက်သည် ပွေးမြို့တွင် ခရိုင်ဝန်အဖြစ် အမှုထမ်းနေ
သော်လည်း သူ၏အမျိုးသားရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးဆန္ဒကမူ ပျောက်
မသွားခဲ့။ ဆက်လက် ထိန်းသိန်းထားခဲ့သလို အခွင့်ရလျှင်ရသလို လူငယ်
လူရွယ်များအား အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် သွတ်သွင်းပေးခဲ့၏။

ပွေးမြို့တွင် ငှယ်စင်ဆက် အမှုထမ်းနေခိုက် လူငယ်များအား
စကားရည်လှပွဲများ၊ ဟောပြောပွဲများကို မကြာခဏလုပ်ပေးခဲ့၏။ သို့နယ်
ပင် အားလပ်ရက်များ၌ ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်၏။

ဆွေးနွေးပွဲများ၌ သူက 'နယ်ချဲ့လက်အောက်မှာရှိတဲ့ အရာရှိတွေ
ဟာ တကယ်တော့ ကျွန်တွေပဲ၊ သူတို့ဟာ ရာထူးပိုကြီးလာလေ ပိုပြီး
ကျွန်ုပ်ီသလာလေပဲ'ဟု ဆို၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ငှယ်စင်ဆက်သည် နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ အငြို့
အငြင်ကို ခံရ၏။ သို့နယ်ပင် ငှယ်စင်ဆက်အတွက် ပွေးမြို့တွင် ခရိုင်
ဝန်အဖြစ် နောက်ဆုံး ဖြစ်ခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအကြောင်းများ

ကြောင့် ငှယ်စင်ဆက်အား ပြင်သစ်အစိုးရမှ ခရိုင်ဝန်ရာထူးမှ နုတ်ထုတ်
လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

ကျွန်မသည် ၁၉၀၇ ခုနှစ်တွင် ဟင်နန်သို့ ပထမဆုံး
အကြိမ် ရောက်ရှိခဲ့ရာ ပွေးမြို့သို့ရောက်ခိုက် အစိုးရ
အရာရှိတစ်ဦး၏ အကြောင်းကိုသိခဲ့ရ၏။

သည်အခါ ပွေးမြို့မှ အစိုးရအရာရှိများက ဟာတင်း
ပြည်နယ်မှ ထူးဆန်းသည့်ပညာရှိအရာရှိတစ်ယောက်၏
အကြောင်းကို ပြောပြ၏။

ထိုသူသည် ဝီယက်နမ် တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ပညာအထူးချွန်
ဆုံးသူအဖြစ် နာမည်ကြီး ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူတစ်ဦး
လည်း ဖြစ်၏။

ယင်းနောက် ထိုသူသည် လအနည်းငယ်အကြာ၌ ရာထူး
မှ ထုတ်ပယ်ခြင်း ခံလိုက်ရ၏။ ပုလိပ်ဘက်မှ အစီရင်
ခံစာများအရဆိုလျှင် ထိုသူသည် ကိုယ့်သိက္ခာ ကိုယ်
မထိန်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ အခြားဌာနများ၏
အစီရင်ခံစာအရ ဆိုရမူ ထိုသူသည် အခွင့်အရေးကို
အလွဲသုံးစားလုပ်သူဟု ဆို၏။

စင်စစ်မူ ထိုအရာရှိသည် မျိုးချစ်စိတ်ကြောင့် ရာထူးမှ
ထုတ်ပယ်ခံရခြင်းသာဖြစ်၏။

ထို့အပြင် ပြင်သစ်ဘာသာစကားကိုလည်း 'ခက်
သည်'ဟု အကြောင်းပြကာ မသင်ဘဲနေခဲ့သောကြောင့်
ဖြစ်ပေသည်။

သူ၏ သားတစ်ယောက်၏အမည်မှာ 'ငှယ်စင်တတ်သန်'
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသားမှာ နောင်အခါတွင် 'ငှယ်စင်ဟိုး'

ဟိုချီမင်းရုပ်တုပွင့်ပွဲနှင့် သမ္မတကလင်တန်

ဟိုချီမင်းနှင့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ

ဟိုချီမင်းရုပ်တုအား ထုလုပ်

နိဒါန်း သို့မဟုတ် သူရဲကောင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပြောင်းခံစားခြင်း

၁။

ယခုတစ်လော လူပုဂ္ဂိုလ်တွေအကြောင်းကို ကျွန်တော် ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ပထမဆုံးရေးဖြစ်သည်က ကမ္ဘာကျော်ပုဂ္ဂိုလ်တွေအကြောင်း (နိုင်ငံရေးသမားတွေအကြောင်း) အဓိကရေးဖြစ်သည်။ 'အထင်ကရခေါင်းဆောင်တို့၏ လျှပ်တစ်ပြက်ရုပ်ပုံလွှာ' ။ အားမာန်သစ်စာပေမှ ထွက်ခဲ့ပြီ။

ထို့နောက် မင်းတုန်းမင်းအကြောင်း၊ ဆက်ဒန်ဟူဖိန်အကြောင်း၊ ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင်တို့အကြောင်းကို ဆက်တိုက်ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ အချို့က ခွင့်ပြုချက်ရပြီး ရိုက်နှိပ်ရန်စီစဉ်နေသကဲ့သို့ အချို့ကခွင့်ပြုချက်စောင့်နေဆဲ။

ထိုစဉ် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အကြောင်း (နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအကြောင်း) ရေးရန် အကြောင်းဖန်ခဲ့ပြီ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က မရှိတော့။ သို့တော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ကလေးစားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်။ 'ဟိုချီမင်း' အကြောင်း။

စင်စစ် 'ဟိုချီမင်း' က ကျွန်တော် လေးစားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းကို ကျွန်တော်အတိုချုပ်ရေးခဲ့ဖူးသည်။ ထို့အတူ ကျွန်တော် လေးစားရသည့် ဆရာ၊ ဆရာမများဖြစ်သည့် လူထုဒေါ်အမာ၊ လင်းထွန်းမောင်မောင်၊ မောင်နေဝင်း၊ မိုးညိုတို့က ရေးခဲ့ပြီးပြီ။

နေနိုးထက်

ကုတ်'ဟု ခေါ်ဆိုကြပြီး မောင်တွင် 'ဟိုချီမင်း' အမည်
တွင်လာသူ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြင့် 'ဟို'၏ ဘဝသည် အမျက်ထွက်မှု၊ မတရားမှု၊
နာကျည်းမှုများဖြင့် ပြင်သစ်အခေါ် ဝန်းတီးမှုများဖြင့်
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စတင်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

ဟိုချီမင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ
စာမျက်နှာ-၇

ဤဆေး တော်လှန်ရေးအစဉ်အလာရှိသော တော်လှန်ရေးနယ်မြေ
မှ ဟိုချီမင်း၏ဖခင်ဖြစ်သူ ငုယင်စင်ဆက်၏ သမိုင်းအချို့ ဖြစ်သတည်း။

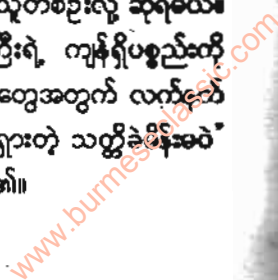
၅။ “ဟို”၏ တော်လှန်ရေးအထုံပါရမီ

စင်စစ်မှု ဟိုချီမင်းဘဝဝန်းကျင်တွင် ဖခင်ဖြစ်သူ ငုယင်စင်ဆက်
တစ်ဦးသာ တော်လှန်ရေးအစဉ်အလာ ပြည့်စုံခဲ့သည်မဟုတ်။ မြေဩဇာ
ကောင်းမှ အပင်သန်ဆိုသော စကားနှင့်အညီ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ မျိုးစေ့စွန်စွ
ကြောင့် ဟိုချီမင်းတို့ညီအစ်ကို မောင်နှမသုံးယောက်၏ တော်လှန်ရေးအထုံ
ကလည်း ပြည့်စုံခဲ့သည် ဆိုရမည်ပင်။

ဟိုချီမင်း၏ အစ်မကြီးဖြစ်သူ 'သန်း'သည်လည်း အရှေ့တိုင်း
ဆေးပညာကို လေ့လာလိုက်စားပြီး ထူးချွန်သူဖြစ်၏။ သန်းသည် ဆေး
ပညာကို တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်သူဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဗင့်မြို့ရှိ
စစ်တပ်တွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့၏။

သူကား တာဝန်ကျပြန်သူတစ်ဦး ဖြစ်သလို စစ်တပ်မှ လက်နက်
ခဲထမ်းမီးကျောက်များအား ခိုးထုတ်ကာ တော်လှန်ရေးရဲဘော်များအား
ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် တော်လှန်ရေးတာဝန် ကျပြန်ခဲ့သူဖြစ်ခဲ့၏။

'သန်း'ဟာ တကယ့်ကို သတ္တိရှိပြီး ရဲရင့်သူတစ်ဦးလို့ ဆိုရမယ်။
သူဟာ ပွေးမြို့က ကျန်ရစ်သူမိခင်ကြီးရဲ့ ကျန်ရှိပစ္စည်းတွေကို
သယ်ယူဟန်ပြုပြီး တော်လှန်ရေးသမားတွေအတွက် လက်တွေ့
တွေ ခိုးထုတ်ပေးခဲ့တယ်။ သူဟာ ရှာမှရှားတဲ့ သတ္တိခဲမီးခဲ
ဟု သူ၏ဂုဏ်ပုဒ်ကို ထုတ်ဖော်ချီးပခဲ့၏။

ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ့်လူမျိုးတွေ နယ်ချဲ့ရဲ့လက်အောက်က လွတ် မြောက်ဖို့အတွက် လူတိုင်းမှာတာဝန်ရှိတယ်”
“သန်း”က ရဲဝံ့သွယ်။

သို့သော် သန်းသည် လက်နက်ခိုးထုတ်မှုအား ပြင်သစ်အာဏာပိုင် တို့ သိသွားသည့်အခါ ဖမ်းဆီးပြီး “သူပုန်အားထောက်ပံ့သည့် သူပုန်”ဟု ချွတ်တင်ကာ ထောင်ထဲသို့ပို့ခဲ့သည်။ သန်းသည် ထောင်ထဲတွင် နှစ် ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ရသော်လည်း အပြုံးမပျက်ခဲ့။

ပြည်နယ်ဘုရင်ခံ ဒေါ်ဒင်နန်းက-
“ဘယ်လိုလဲ သန်း၊ တခြားမိန်းမတွေက ကလေးတွေမွေးတယ်၊ ခင်ဗျားကျတော့ ဗိုက်ထဲမှာ သေနတ်တွေထည့်ပြီး သူပုန်တွေ အတွက် မွေးပေးတယ်၊ ဒီအတွက် ခင်ဗျား ဘယ်လောက်အပြစ် ကြီးတယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား”

ဟု မေးလျှင် “သန်း”က ပြုံးသည်။
“အပြစ်ကိုကြောက်ရင် ကျွန်မ ဘာမှမလုပ်ဘူး”
“ဒီအပြစ်ဟာ ခင်ဗျားကို ထောင်ချရမကတ ခင်းဗျားကို သတ်ပစ် လိုက်နိုင်တယ်ဆိုတာကော မသိဘူးလား၊ မကြောက်ဖူးလား”
“ဒီအတွက် ခံစားရမယ့်အပြစ်ကို ကျွန်မသိပါတယ်၊ ကျွန်မ ပြောရတာက ကျွန်မ မကြောက်ဘူး၊ သေရမယ့်ဆိုရင်လည်း အပြန်တစ်ထောင်သေပုံပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ကျွန်မလုပ် နေတာ ကိုယ်ကျိုးအတွက်မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဗီယက်နမ်ပြည်သူနဲ့ ဗီယက်နမ်တိုင်းပြည်အတွက်လေ”

“သန်း”က ရဲဝံ့စွာ ချေပခဲ့သလို သတ္တိရှိရှိ ရဲရဲရင့်ရင့်နှင့် တစ်သက် လုံး အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေသွားခဲ့သည်။

အစ်မ “သန်း”က နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အမျိုးသားလွတ်မြောက်

နေ့တွင် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ ပါဝင်ခဲ့သလို အစ်ကိုဖြစ်သူ “ခင်”ကလည်း ချက်ချင်း ပြင်သစ်တို့၏ အဖက်ဖက်မှ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး စစ်ရေး အုပ်ချုပ်ရေး၊ အဖက်ဖက်မှ ဗိုလ်ကျစိုးမိုးမှုကို မျက်မှောက်ကျိုးခဲ့သူ ဖြစ်၏။
ဟိုချီမင်း၏အစ်ကို “ခင်”က လူရိုး၊ စိတ်ဖြူ၊ မဟုတ်မခံ ဖြစ်၏။
ပြင်သစ်တို့သည် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံအား အဓမ္မအုပ်ချုပ် သိမ်းပိုက်ခဲ့ သလို တစ်ဖက်စောင်နှင့် ဥပဒေများနှင့် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိ၏။ ကိုလိုနီနိုင်ငံ များအတွက် အုပ်ချုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်သာမက ပြင်သစ်နိုင်ငံအတွက် ကုန် ကျစရိတ်များကိုပါ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများက ပေးဆောင်ရမည်ဟူသည့် သတ်မှတ်ချက် ဖြစ်၏။

ယင်း သတ်မှတ်ချက်အရ ကြီးမားသော အခွန်အတုပများကို ထောက်ခံကြရာ ဗီယက်နမ်အများစုသည် ကုန်းကောက်စရာမရှိအောင် စွတ်မြဲပြာစု ခရုဆံကျွတ်ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရပြီး ဆင်းရဲတွင်းနက်ခဲ့ရ၏။
ဤအဖြစ်ကို မကြည့်ရက်သော ဟိုချီမင်းအစ်ကို “ခင်”သည် ဆင်းရဲသားအများစုအား ကိုယ်စားပြု၍ ကန့်ကွက်အရေးဆိုသည့် စာတမ်း တစ်စောင် ရေးသား၍ ပြည်နယ်ဘုရင်ခံဖြစ်သည့် အဲလ်ဘတ်သာရော့ထံ တောင်းပန်ခဲ့၏။

ထို့အတူ တစ်ခါကလည်း ခင်နှင့် ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့အား နိုင်ငံထက်စီးနှင့်လုပ်ရုံမက စော်ကားမော်ကားပြုသည့် ပြင်သစ်အရာရှိတို့ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့၏။

အရာရှိက ခင်ကို ခွေးတစ်ကောင်လို စော်ကားကန်ကျောက် သဖြင့် ခင်က တုံ့ပြန်ခဲ့သဖြင့် မျက်နှာဖြူအရာရှိခမျာ မြေပေါ်သို့ ဒလိန် ထောက်ကွေး ကျခဲ့၏။

သည်အတွက် ခင်သည် အရာရှိအား မထေမဲ့မြင် ကိုယ်ထိလက် ရောက်စော်ကားသည့်အတွက် အရေးယူခံရပြီး အကျယ်ချုပ်နှင့် နေခဲ့ရ၏။

ခင်က ဗီယက်နမ် ဘာသာစကားအား ခေတ်မီလွယ်ကူစေရန် ရောမအက္ခရာနှင့် ပြောင်းလဲပေးဖန်တီးခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။

ခင်က အမျိုးသားများအပေါ် အကြင်နာနှင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် နှင့် တိုးတက်အောင် ကြံဆောင်တတ်သလောက် နယ်ချဲ့ပြင်သစ်များကိုမူ အညံ့မခံခဲ့သလို ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံ တော်လှန်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။

ဟိုချီမင်း၏နှလုံးသားတွင် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် ရင့်သန်စေရန် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် အစ်ကိုများက စွမ်းဆောင်သကဲ့သို့ ဟိုချီမင်းဘဝတွင် ထူခြားလှစွာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ် နှလုံးသားတွင်းသို့ သွတ်သွင်းခဲ့သူတစ်ဦးလည်း ရှိခဲ့၏။

သူက မိခင် ဟွန်သီကုန်၏ဦးလေးတော်သူ 'ဟန်ဂွမ်' ဖြစ်၏။ ထန်ထား နှစ်ချဲ့ဈာန်အဖြူပြင်သစ်တို့အား မုန်းတီးသူဖြစ်သလို ပြင်သစ်ဇုား ဝိသထံနစ်ပြည်တွင်း ချဉ်းအင်းဝင်ရောက်လာစဉ်ကတည်းက လက်နက်စွဲတိုင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။

ဟန်နှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတာဝန်ခံ ဒေသမီးတို့ ပူးပေါင်းမိသောအခါ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် ပုန်ကန်မှုအခြေအနေသည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့်စာခဲ့၏။

ယင်းပုန်ကန်မှုသည် အရှိန်အဟုန်မြင့်မားခဲ့သလို နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ၌ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး 'ပေါင်ကိုက္ကန်နီ' အမည်ရှိသည့် ကျွန်းသို့ အပို့ခံခဲ့ရ၏။

ယင်းသို့ တစ်ကျွန်းသို့ မပို့မီ ဟန်အား လက်ရဖမ်းဆီးမိစဉ်က သူ၏ ပြင်းထန်လှသည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရသလို ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့ ထိတ်လန့်တကြား ခံစားခဲ့ရ၏။

နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်လှသည့် ဟန်၏ အဖြစ်အပျက်အား မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်သူက ဤသို့ မှတ်တမ်းပြုခဲ့၏။

ဟန်၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သော နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်တို့က မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ရသူအား ကြောက်သီး

မွေးညင်းထရမလောက် ရှိ၏။

ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည် တိုက်ပွဲတွင် ဖမ်းဆီးရမိသည့် ဟန်အား စစ်ဆေးရန်အတွက် ပြည်နယ်ဘုရင်ခံရုံးသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။ ပြည်နယ်ဘုရင်ခံရုံးသည် ငဲအန်ပြည်နယ်တွင် ရှိ၏။

ရုံးခန်းတွင်း၌ စစ်ဆေးနည်းမျိုးစုံနှင့် စစ်ဆေးသော်လည်း ဟန်သည် စကားတစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ပြောကြားခြင်းမရှိဘဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေ၏။

ဟန်က ခေါင်းမာလှသူတည်း။

ယင်းသို့ ဟန်က ခေါင်းမာသဖြင့် ပြင်သစ်အာဏာပါးကွက် သားတို့က ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရန် ပြင်ဆင်နေခိုက် ဟန်သည် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်သည့် လုပ်ရပ်တစ်ခုကို ပြုလုပ်လိုက်၏။

ဟန် ပြုလုပ်လိုက်သည်က ထက်အောက်သွားများဖြင့် လျှာကို ကိုက်ဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဟန်တစ်ယောက် သွေးသံရဲရဲနှင့် မရွှေမလှခံစားနေရသကဲ့သို့ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည်လည်း ထိတ်လန့်တကြား တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားပြီး လက်လျှော့ကာ တစ်ကျွန်းသို့ပို့လိုက်၏။

ဟန်ကား မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သလို စံပြုဖွယ်သူရဲကောင်းလည်း ဖြစ်သတည်း။

ဟိုချီမင်း၏မျိုးဆက်ကား နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားဓွတ်မြောက်ရေးအတွက် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ ပါဝင်ခဲ့သူများဖြစ်၏။ သို့ကြောင့် နောက်နှစ် (၅၀)မျှကြာသောအခါ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်မှ ကြည်ညိုအားထားခံရသည့် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဖြစ်တည်ခဲ့သည်မှာ မဆန်းမတူဆိုသာချေ။

၆။ ရင့်သန်လာသည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်

မှချမလွှဲ၊ ဤတိုက်ပွဲသည်
သံမဲပြင်းထန်လိမ့်မည်တည်း။
နဒီမြစ်တွင်း၊ အလောင်းချင်းထပ်၊
ဒလစပ်တည့်၊ ပိုင်းဖြတ်ခုတ်ထစ်
ညှိညစ်နီထွေး၊ လည်ချောင်းသွေးကို
စားရောင်ပွေးပွေးသောက်သတည်း။

ကင်သပ်
(မျိုးချစ်စာဆို)

ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့က ရက်စက်ယုတ်မာလှ၏။ ဗီယက်နမ်
တောသူတောင်သားများအား တိရစ္ဆာန်တို့ပမာ ရက်ရက်စက်စက် ညှင်းပန်း
နှိပ်စက်ကြ၏။

ထို့အတူ တစ်ခါက ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည် အင်ဒိုချိုင်းနား
ဒေသမှ မြေပေါ်မြေအောက် သယံဇာတ သဘာဝပစ္စည်းများကို သွေးစုတ်
ယူနိုင်ရန်အတွက် ဗီယက်နမ်နှင့် လာအိုနိုင်ငံအကြားတွင် လမ်းမကြီးတစ်ခု
ကို အပူတပြင်းဖောက်လုပ်လျက်ရှိ၏။

ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များသည် မိမိအကျိုးကိုသာ ကြည့်၍ ထွာရို
သမ်းမကြီး ဖောက်လုပ်ပြီးစီးဖို့သာ အဓိကထားသည်။ ကွာရိုလမ်းမကြီး
ပြီးမြောက်ရေးအတွက် င်အန်ပြည်နယ်တစ်ခုလုံးရှိ လူအများအား လမ်း
အောက်ရန် အတင်းအဓမ္မချွေးတပ်စွဲ၏။

ချွေးတပ်စွဲသည့်နေရာတွင် ငယ်သည်ကြီးသည် မရွေးခဲ့။ အသက်
(၁၀) နှစ်အရွယ် ယောက်ျားကလေးကိုပင် ချမ်းသာမပေးခဲ့။ ဒီအရွယ်က
အောင်းနေတဲ့အရွယ်ပါလား၊ စာသင်ရမှာပါလားဟု မစဉ်းစားခဲ့။

ထို့ကြောင့် ရွာတွင်းရှိ ယောက်ျားမှန်သမျှအား ကွာရိုလမ်းမ
အောက်လုပ်ရေးအတွက် ချွေးတပ်စွဲသဖြင့် ရွာထဲတွင်မနေရကြ။ အိုးပစ်
အိတ်၊ လယ်ပစ်ယာပစ်၊ သားတကွဲမယားတကွဲနှင့် ချွေးတပ်ထဲမပါရန်
အောင်ပြေးနေရ၏။

စင်စစ် ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် ချွေးတပ်ထဲ မလိုက်ပါလိုသည်မှာ
အသုံးတကျယ်ကိစ္စ မဟုတ်။

သို့ကြောင့် ရွာသားများသည် နေ့လည်နေ့ခင်းတွင် ချွေးတပ်ထဲ
မပါရန်အလို့ငှာ တောတွင်းသို့ သွားလာတိမ်းရှောင်နေရပြီး ညအချိန်မှ
အိပ်သို့ တိတ်တဆိတ် ပြန်လာကြစမြဲပင်။

အစပိုင်းတွင် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည် ဤအကြောင်းကို
မသိကြသော်လည်း နောက်ပိုင်း ကောင်းကောင်းရိပ်မိလာကြသည့်အခါ၌
အချိန် လူချေတိတ်သည်နှင့် ရွာကိုပိုင်းပြီး အိမ်စေ့ဝင်ကာ ဆဲဆိုကန်
ကြောက် ရိုက်ပုတ်ပြီး အိမ်အောက်သို့ဆွဲချကာ ဖမ်းဆီးကြ၏။

ထို့ကြောင့် ရွာတွင်း၌ ညအချိန်သို့ရောက်ပြီဆိုလျှင် မောင်းသံ
အချဉ်၊ ခွေးဟောင်သံတစ်စီနှင့်။

ဟုတ်သည်။
ရွာတွင်း၌ ငိုယိုသံ၊ ဆဲဆိုသံတို့ ညစ်လျက်။ လှံစွပ်ရောင်ပွေးရွေး
အောင်လက်လက်နှင့် ကမ္ဘာပျက်သလို ဖြစ်နေခဲ့ရ၏။

စစ်စစ် ရွာသားများ ချွေးတပ်ထဲ လိုက်ရသည်ကို ကြောက်သည်မှာ ဆန်းတော့မဆန်းလှချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ချွေးတပ်ထဲကို လိုက်ရသည်မှာ အရှင်လတ်လတ် ငရဲပြည်သို့ရောက်ရသည်နှင့်တူ၏။

ကွာရီးလမ်းဖောက်ရာ ချွေးတပ်စခန်းသို့ရောက်သည်နှင့် တစ်နေ့ ကုန်တစ်နေ့ခမ်း ပင်ပန်းကြီးစွာအလုပ်လုပ်ရသော်လည်း အစားအသောက်ကိုမူ မသေရုံတမယ် စားရ၏။

သည်ကြားထဲ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များ၏ အခဲအဆိုကိုခံရပြီး တွဲဖွားပမာ မညာမတာ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ၏။

ပြီးတော့ ချွေးတပ်စခန်းတည်ရာဌာနမှာလည်း တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင် ရှိသဖြင့် ရာသီဥတု ဆိုးဝါးရုံမက မှက်၊ ခြင်၊ ယင်တို့ထလည်း ပေါလှ၏။ သို့နယ်ပင် သည်အလုပ်က အဖျားအနာတူပျောသည့် အလုပ်။

ပိုဆိုးသည်ကတော့ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည် လမ်းဖောက်ပြီးစီးရန်သာ အဓိကထားကြ၏။ ချွေးတပ်သားများ နားဖျားမကျန်းမာလျှင် ကုသရန် ဆေးလည်း မပေးခဲ့။ ဖျားသည်မှာသည်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်ခဲ့။

ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည် ချွေးတပ်သား အလုပ်သမားတို့အား ဆေးဝါး ကုသမပေးရုံသာမက နာမကျန်းဖြစ်နေသူများအား ရိုက်နှက်ကန်ကျောက်၍ အလုပ်ဆင်းခိုင်း၏။

ရောဂါပြင်းထန်၍ အလုပ်ဝင်ရန် ငြင်းဆန်နေသူများအား ရက်ရက်စက်စက် မသေမချင်းရိုက်သတ်၏။ အချို့ကမူ ရောဂါဝေဒနာ ဆိုဝါးနေပါလျက် အဓမ္မနှိပ်စက် ခိုင်းစေမှုကြောင့် အလုပ်လုပ်ရင်း အားပြတ်ကာ မတ်တပ်မှလဲ၍ သေပွဲဝင်ရ၏။

သို့ကြောင့် ရွာသားများသည် ချွေးတပ်သို့လိုက်ရသည့် နေ့အား သေရွာသွားရသည့်နေ့၊ မပြန်လမ်းမြန်းရသည့်နေ့ဟု သတ်မှတ်သဘောထားကြရုံမက ကွာရီးချွေးတပ်စခန်းကို လိုက်ရမယ်ဆိုရင် မသေခင်ခင်းအိပ်ဖို့နဲ့ သေရင် အလောင်းပတ်ဖို့ ဖျာတစ်ချပ်တော့ယူသွားကြ ဟု

ပြောစမတ်ရှိ၏။

ငယင်တတ်သန်သည် ချွေးတပ်စခန်း၏ အနိဋ္ဌာရုံကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ရသလို နယ်ချဲ့သမားတို့အား မုန်းတီးစိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

သည်အဖြစ်များက မေ့ပျောက်မရသည့် အဖြစ်များဆိုလျှင်လည်း ဖွားမည်မဟုတ်ပါ။ ထို့အတူ နောင်တစ်ချိန် 'ဟိုချီမင်း' ဖြစ်လာမည့် ငယင်တတ်သန်၏ နှလုံးသားတွင်း၌လည်း နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်သည် တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုရင့်သန်ခဲ့သည်တည်း။

ဆရာလင်းယုန်မောင်မောင်သည် ကျွန်တော့်ဆရာလည်း ဆရာ၊
လေးစားသူလည်း လေးစားသူ။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော့်အား 'ပုဂ္ဂိုလ်မင်၍
တရာဆင်သည်' ဟု ဆိုချင်ဆိုး ဆရာလင်းယုန်မောင်မောင်၏ 'ဟိုချီမင်း'ကို
ကြိတ်ဖန်များစွာ ဖတ်ခဲ့သည်။ (ရိုးသားစွာပြောရလျှင် အလွတ်ရခမန်းပင်)
ပြီးတော့ 'ဟိုချီမင်း'သည် ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံး အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်။
ပြီးတော့ 'ဟိုချီမင်း'အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် လူတိုင်းသိသင့်သည့် ဖတ်
သင့်သည့်စာအုပ်ဆိုလည်း မမှားပေ။

၂။

ဟိုချီမင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိသည် အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာပေလောကတွင် ထူးခြား
သလို ထင်ရှားသည်ဟု ဆိုရမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အခြားပုဂ္ဂိုလ်
တို့အကြောင်းအား တစ်ဦးရေးလျှင် နောက်တစ်ဦးထပ်ရေးသည် မရှိ။
ဟိုချီမင်းအကြောင်းကိုမူ မြန်မာစာရေးဆရာ (၄)ဦးတိုင် ပြန်ဆိုရေးသား
ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခု ကျွန်တော် ဟိုချီမင်းအကြောင်းကိုရေးရန် အကြောင်းဖန်ခဲ့
ချေပြီ။ ကျွန်တော်ပါဆိုလျှင် ငါးဦးတိုင်ခဲ့ပြီ ဆိုရမည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးက 'ဈေးကွက်စွဲပါသလား' ဟု မေးသည်။

'အရိုးသားဆုံးအကြောင်းမို့ ဆန်းသစ်နေမှာပါ'

ကျွန်တော် ဒါပဲဖြေခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြေရသည်မှာလည်းအကြောင်း
ရှိသည်။ ထိုအကြောင်းက အခြားမဟုတ်။ ဟိုချီမင်းသည် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်
ပြင်းထန်သူ။ ဒုက္ခမှန်သမျှကို ရိုးသားစွာဖြတ်သန်းခဲ့သူ။

သူက ရိုးသားကြိုးစားအောင်မြင်သူ။ အတုယူရမည့်သူ။

ပြီးတော့ သူ့အကြောင်းသည် မရိုးနိုင်သည့်အကြောင်း။ မျိုးချစ်
စိတ်ရှိသူတိုင်း၊ စာတိုင်းစာတိုက်မာန်ထက်မြက်လိုသူတိုင်း၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်
ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးကို အလေးထားသူတိုင်း မသိမဖြစ်
သည့်အကြောင်း။ စသည့်အကြောင်းများကြောင့် ဟိုချီမင်းအကြောင်းသည်

မရိုးနိုင်သည့်အကြောင်းဟု နားလည်ရ၏။

ထို့ကြောင့် 'ဟိုချီမင်း'အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးသားရန်ဆုံးဖြတ်ဖြစ်သည်။

၃။

သို့သော် ဟိုချီမင်းအကြောင်းကို ရေးမည်ဆိုတော့ ဟိုချီမင်း
နှင့်ပတ်သက်သည့်အကြောင်းများကို စုစည်းရသည်။ ဖတ်ရသည်။ အထူး
သဖြင့် မြန်မာပြည်စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ရေးသားသည့်စာအုပ်ဖြစ်သဖြင့်
ထွက်ပြီးစာအုပ်များကို ဖတ်ရသည်။ အရေးအသားပိုင်း၊ တင်ပြပုံအပိုင်း
စွဲပြားရန် စဉ်းစားရသည်။

ပုံသဏ္ဍာန်၊ အရေးအဖွဲ့ မတူညီစေရန် ကြိုးစားရမည်။ ပုံသဏ္ဍာန်
ပြောင်းလွဲရေးရန် ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ဟိုချီမင်း၏ဘဝ၊ ဟိုချီမင်း၏ တော်လှန်
ရေး၊ ဟိုချီမင်း၏စိတ်ဓာတ်ကို စာဖတ်သူ ခြုံငုံမိစေရန် အားထုတ်ရသည်။
ယင်းသို့ ရသဟန်အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးရသည့်အတွက် အချို့က
ဆရာအကူအညီအကြောင်းအရာကို ကျမ်းအဖြစ်မရေးဘဲ ရသဟန်ရေးသဖြင့်
အပြေသည်ဟု ပြောကောင်းပြောမည်။

မည်သို့ဆိုစေ ကျွန်တော်သည် 'ဟိုချီမင်း'အတ္ထုပ္ပတ္တိအား ကျမ်း
တစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့သက်သက်မဟုတ်ဘဲ ရသအတ္ထုပ္ပတ္တိဟန်ရေးရခြင်း
အညံ လူငယ်ပရိသတ်အတွက်ဟု ပြောချင်သည်။ လူငယ်တို့ ဟိုချီမင်း၏
ဘဝ၊ ဟိုချီမင်း၏ ဖြတ်သန်းမှု၊ ဟိုချီမင်း၏ ကိုယ်ကျင့်တည်ကြည်မှုနှင့်
အတုနာကို သိရန်အဓိက ဖြစ်သည်။ သို့နယ် တိုးတက်မှုကို ရနိုင်၏။
သို့ဖြင့် သင်သည် 'ဟိုချီမင်း'၏စာအုပ်အားဖတ်၍ အကျိုးတစ်စုံ
တစ်ရာထူးခြားသည် ဆိုငြားအံ့။

ကျွန်တော် ရေးရကျိုးနပ်ပြီဟု ဆိုရချေမည်။

စာဖတ်သူတို့၏ အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းကို ကြိုဆိုလျက်-

စာဖတ်ပရိသတ်များအဖို့
မေတ္တာထက်
နှစ်သက်သောစာပေ

ထိုချိမ်းမင်း သို့မဟုတ် အနိုင်ရခဲ့သူကောင်း

ချော့ချော့လျက် ရှိ၏။

သို့သော် သူတို့က ပရိယာယ်ကြွယ်လှ၏။

အရှေ့တောင်အာရှ အင်ဒိုချိုင်းအားကုန်းဆွယ်မှ ခေတ်နောက်ကျ၍ နိုင်းစိုင်းလှသည့် လူမျိုးများအား မိမိတို့၏ ဥရောပတိုက်သားများကဲ့သို့ ထည့်ကျေးအောင် သင်ကြားပေးရမည်ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့၏။

သို့တစေ သူတို့က တိုက်ပွဲတွင် ဖမ်းဆီးရမိသူအား လူလယ်ခေါင်တွင် ရက်စက်စွာ သတ်ပြခဲ့၏။

ဤကား နယ်ချဲ့တို့၏ အပြင်ရွှေမှုကြံ အတွင်းနောက်ဆေးခံသော ဗြဟ္မဂင် ဖြစ်သတည်း။

ငှယ်တတ်သန်သည် အရွယ်မရောက်မီကပင် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်အပြည့်နှင့် 'ဆတ်သား' တာဝန် ယူခဲ့၏။

ငှယ်တတ်သန်အရွယ်က ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ဖြစ်သဖြင့် ကျောင်းစာနှင့် ကစားခုန်စားဘက်တွင် နှစ်မြှုပ်နေသင့်သော်လည်း သူက ထစားခုန်စားကို စိတ်မဝင်စားခဲ့။ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးအတွက် အန္တရာယ်ကြားမှ လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေရသည့်အလုပ်တွင် ပျော်ပိုက်နေ၏။

ထိုအချိန်က ငှယ်တတ်သန်သည် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် လက်ဖွန်းတတီးလည်းနေရသောအချိန် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူ၏ သြဝါဒထို့လည်း အနီးကပ်ခံယူခွင့်ရခဲ့၏။

ဖခင်ဖြစ်သူ၏ သြဝါဒစကားသည် သူ့ရင်ထဲ ဖွံ့နှံ့နေ၏။ 'သား လူတစ်ယောက် စာသင်တယ်ဆိုတာ စာမေးပွဲအောင်ဖို့၊ အတန်းမှန်မှန်တက်နိုင်ဖို့အတွက် အဓိကမဟုတ်ဘူး။ ကျောင်းသားတစ်ယောက် စာသင်တာဟာ လူနဲ့လူပတ်ဝန်းကျင်၊ လူ့အဝအကြောင်းကို လေ့လာ ဆည်းပူးနိုင်ဖို့၊ လေ့လာဆည်းပူးရာမှာ အထောက်အကူပြုနိုင်ဖို့ဆိုတာ သား သိထားဖို့လှတယ်'

၇။ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးခရီးအစ

ဟိုချိမ်းမင်း၏ နှလုံးသားတွင်း၌ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်စွဲကပ် ရင့်သန်လာခဲ့သည်မှာ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ရက်စက်ယုတ်မာမှုကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခဲ့ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် စာပေပညာနှင့် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်များကြောင့်ဟုဆိုလျှင်လည်း မှားမည်မဟုတ်ချေ။

ငှယ်တတ်သန်သည် ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သဖြင့် သူ့အရွယ်နှင့်စာလျှင် တိုင်းရေးပြည်ရေး နိုင်ငံရေးကို နားမလည်နိုင်သေးသော်လည်း ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် ပညာတတ်လူငယ်များ၊ ကျောင်းဆရာများ အချင်းချင်းပြောသည့်အကြောင်းများကို နားထောင်ရင်း ဗီယက်နမ်ပြည်သူများအပေါ် ရက်စက်စော်ကားသည့် မျက်နှာဖြူ ပြင်သစ်များအပေါ် ရွံ့မုန်းစိတ် တိုးပွားလာ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဗီယက်နမ်၌ တိုးတက်သော ပညာတတ်များ၏ ပြင်သစ် ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်က အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လျက်ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် မျိုးချစ်သူပုန်ကြီး 'ဟောဟွာသမ်း' ခေါင်းဆောင်သည့် လက်နက်ကိုင် ပုန်ကန်မှုကလည်း တစ်ပြည်လုံး ပျံ့နှံ့လျက်ရှိ၏။

ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည် ထိုပုန်ကန်မှုကို ရက်စက်စွာ နှိမ်နှင်း

ထို့ကြောင့် ငှယ်တတ်သန်သည် အခြားကျောင်းသားများကဲ့သို့ ကျောင်းစာသာမဟုတ်ဘဲ အပြင်အပမမှ ဗဟုသုတစွယ်စုံရသည့် စာအုပ်များကိုပင် ဖတ်နိုင်ခဲ့ပြီ။

သို့နယ်ပင် ငှယ်တတ်သန်သည် ဖခင်၏ ညွှန်ပြမှုအတိုင်း ကျောင်းစာနှင့်အတူ ပြင်ပဗဟုသုတစာပေများကို လေ့လာလိုက်စားခဲ့၏။ ကိုယ်တိုင်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်စိဖွင့်ကြည့်နေခဲ့၏။

ယင်းသို့ စာပေဗဟုသုတရှာဖွေခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်စိဖွင့် နားဖွင့်လေ့လာခြင်းတို့ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏အဖြစ်အပျက်များ၊ အပြောင်းအလွဲများ၊ အတွေ့အကြုံများကို ရရှိခဲ့၏။

ငှယ်တတ်သန်သည် အရာရာကို လေးလေးနက်နက် မှတ်သားသူ ဖြစ်သဖြင့် အသိဉာဏ်ရင့်သန်လာခဲ့သည်နှင့်အမျှ အတွေးအခေါ်လည်း ထက်မြက်လာခဲ့၏။

ငှယ်တတ်သန်က ပင်ကိုယ်အားဖြင့် အနေအထိုင် တည်ငြိမ်သိမ်မွေ့သလောက် အစစအရာရာ ထူးချွန်ထက်မြက်သူ ဖြစ်လာခဲ့၏။

ယခုအခါတွင် ငှယ်တတ်သန်သည် အသိမကြွယ်သည့် ကလေးငယ် မဟုတ်တော့။

သည်လိုနှင့် သူ့အသက်အရွယ်သည် (၁၆)နှစ်သို့ တိုင်ခဲ့ပြီ။

ငှယ်တတ်သန်သည် လူလားမြောက်၍ လူပျိုဘဝသို့ ရောက်ပြီဖြစ်သော်လည်း အခြားအခြားသော လူပျိုကာလသားတို့နှင့် မတူခဲ့။ အခြားသော လူပျိုကာလသားတို့က အပျော်အပါး၊ အချောအလှနှင့် ချစ်ရေးချစ်ရာကိစ္စတို့တွင် စိတ်ဝင်စားမှုရှိကြသော်လည်း သူကမူ ဘာမျှ စိတ်မဝင်စားနိုင်ခဲ့။

သူ့စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးသားလုံး ချွေးတပ်အစွဲခံရသည့်ကိစ္စ၊ တောရောမြို့ပါ ဆင်းရဲတွင်းနက်သည်ထက်နက်ခဲ့သည့် ကိစ္စများကိုသာ

အာရုံဝင်စား နေခဲ့၏။

သည်ပြဿနာများကို သူ ဖြေရှင်းပေးချင်နေ၏။

သို့သော် ဗီယက်နမ်တစ်မျိုးသားလုံးအား အခြေအနေအတိုင်းမှ ထုတ်တင်နိုင်ရန်နှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးကိစ္စကို ဘယ်ကစ၍ ဘာလုပ်ရမည်ကို မသိသေး။

ဘဲဥအစရွာမရသလို ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

အဲပိုင်း ၊ နှစ် ၊

ဒုတိယအရွယ်

သို့မဟုတ်

အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးသားကောင်

ဂ။ ဟိုနှင့် မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်ဖန်ကျွင်ချော

ထိုအချိန်....။

သည်နယ်တွင် ထူးခြားသည့်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ပေါ်ပေါက်ခဲ့
ထိုခေါင်းဆောင်က မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သလို ခေါင်းဆောင်
ထိုနေ့နိုက်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သဖြင့် ထူးကဲစွာ ထင်ရှားသူဖြစ်ခဲ့၏။

ထိုမျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အမည်က 'ဖန်ကျွင်ချော' ဖြစ်၏။

သူက တည်ကြည်ခံ့ညား၍ ယောက်ျားပီသသည့်အသွင် ရှိ၏။

သူသည် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်က ဘုရင့်စာမေးပွဲကို ပထမအဆင့်နှင့် ထူးချွန်စွာ
ဆောင်မြင်ခဲ့ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးက တစ်ခဲနက် ချီးကျူးခံခဲ့ရသူလည်း ဖြစ်၏။

သူ၏ ပညာထူးချွန်မှုကြောင့် အာဏာ ယစ်မှူးမည်ဆိုပါကလည်း
သူ့အတွက် အာဏာနှင့်နေရာသည် အသင့်ရှိ၏။ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့က
သူ့အား နေရာပေးရန်အသင့်ရှိ၏။

သို့သော် သူက အာဏာနှင့်နေရာကို မက်သောသူမဟုတ်။ သူက
အာဏာရည်ထူးချွန်သည်ထက် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သူ ဖြစ်၏။ နယ်ချဲ့
အင်အားရှေးစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိနေသူလည်း ဖြစ်၏။

'မင်းအတွက် အာဏာအပြည့်အဝ ရရှိနိုင်မယ့်နေရာ အသင့်ရှိ

ပြီ'

ဖန်ကျွင်ချောက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က ဒါတွေ မလိုချင်ဘူး’
‘ဒါဟာ မင်းအတွက် ကြုံတောင့်ကြုံခဲ အခွင့်အရေးနော်၊ မင်းက ဒါတွေ မလိုချင်ဘူးဆိုရင် ဘာကြောင့် ဒီလောက် ပညာတွေ ထူးချွန်အောင် သင်နေလဲ’

‘ရာထူးနဲ့အာဏာ ရဖို့အတွက် ပညာတွေသင်တယ်ဆိုရင် ဒီလူ ဟာ လူညံ့ပဲ။ ကျုပ် ပညာကို ဒီလိုထူးချွန်အောင် သင်ကြား ကြိုးစားတာ ကျုပ် တစ်ကိုယ်ရေကောင်းစားဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ပြည်သူ့အများအတွက် သင်တာ’

ဖန်ကျိုင်းချော ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ အဝေးကို တည်ငြိမ်လှစွာ ငေးမောကြည့်ပြီး ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် ပညာသင်တာ တိုင်းပြည်အတွက် ဝီယက် နမ်ပြည်သူတွေ လွတ်မြောက်ဖို့’ဟု ပြောသည်။

မှန်သည်။

ဖန်ကျိုင်းချောသည် ပထမအဆင့်နှင့် အောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း အစိုးရအဖွဲ့ထမ်း ဝင်မလုပ်ရုံမက လက်နက်ကိုင်ရုံနဲ့ နယ်ချဲ့ပြင်သစ်အစိုးရ အား ဝန်ကန်ထကြွရန် အပြင်းအထန် ကြိုးစားခဲ့၏။

ဖန်ကျိုင်းချောက မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သည့် လူငယ်လူရွယ် များအား စုစည်း၍ င်အန်းပြည်နယ်အတွင်းရှိ မြို့ကြီးပြကြီးများအား စီမံခန့်ခွဲ တိုက်ခိုက်ရန်ပင် လှုံ့ဆော်စိုင်းပြင်းခဲ့ပြီ။

သို့တစေ သူ့အကြံအစည်သည် အောင်မြင်ထမြောက်မှု မရှိခဲ့။ ထင်သလို သူသည် မြောက်ပိုင်းဒေသသို့ တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးခဲ့ရ၏။

‘မြောက်ပိုင်းဒေသကို ရောက်ခဲ့တာ ကျုပ်အတွက် ဘုရားသခင်ရဲ့ စောင်မမှုတစ်ခုပဲ’

ဟု ဖန်ကျိုင်းချောက ပြောခဲ့၏။

ဒီစကားပြောခဲ့သည်က အကြောင်းမဲ့မဟုတ်။ ဖန်ကျိုင်းချောသည် မြောက်ပိုင်းဒေသသို့ရောက်လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ စိတ်တူကိုယ်တူ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးနှင့် ဆုံစည်းခဲ့ရ၏။

သူက အခြားသူမဟုတ်။

၁၈၈၇ ခုနှစ်မှစ၍ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့သမားတို့အား ဟက်ဝီထင် ခြည်နယ်မှခြေကုတ်ယူကာ ပုန်ကန်ခြားနားတော်လှန်နေသည့် မျိုးချစ်သူရဲ ကြီး ‘ဒေးသန်’ ဖြစ်၏။

သူတို့နှစ်ဦးက စိတ်တူကိုယ်တူဖြစ်သဖြင့် အချိန်တိုအတွင်း နှင်းနှီးသွားကြသည်။ လက်တွဲဖြစ်သွားသည်။

ထို့အတူ ဖန်ကျိုင်းချောသည် ဒေးသန်နှင့် တွေ့သဖြင့် တအား အထိရ၏။ ပြင်သစ်အစိုးရအား တိုက်ခိုက်ရန် မိမိတို့ အင်အားအပြင် နိုင်ငံခြားအကူအညီ နိုင်ငံခြားမှအင်အားသစ်လည်း လိုအပ်သည်ဟု ယူဆ သဖြင့် ၁၉၀၃ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံခြားအကူအညီရယူရန် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ချောက်ခွာသွားခဲ့၏။

‘တော်လှန်ရေးတစ်ခု လုပ်တဲ့နေရာမှာ မိမိရဲ့အင်အားတစ်ခုတည်း အားပြုလို့မရဘူး၊ ပြည်ပအင်အား၊ ပြည်ပအကူအညီလည်း ရယူနိုင်ဖို့ လိုတယ်’

ဒါက ဖန်ကျိုင်းချော၏ အယူအဆပင်။

ဖန်ကျိုင်းချောသည် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ဝီယက်နမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး အစွဲဝင့် ခုနှစ်တွင် မျိုးချစ်ပညာတတ်များအား စည်းရုံး၍ ‘ဟိုင်းဒွေတန်’ခေါ် ခေတ်မီတိုးတက်ရေးအဖွဲ့ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့၏။ ထိုအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဝီယက်နမ်ဘုရင်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ‘ကွန်ဒေ နီသား’အား တင်မြှောက်ခဲ့၏။

‘ခေတ်မီတိုးတက်ရေးအဖွဲ့’၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ဝီယက် နမ်နိုင်ငံအား နယ်ချဲ့လက်အောက်မှ ရုန်းထွက်၍ လုံးဝလွတ်လပ်သည့် နိုင်ငံထူထောင်ရန် ဖြစ်၏။

‘ဒီရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ဖို့ ဘာတွေလိုအပ်မလဲ’

ဖန်ကျိုင်းချောက ပြုံးသည်။

‘ဒီရည်ရွယ်ချက်၊ ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ဖို့အတွက် ကျုပ်တို့

အနေနဲ့ မျိုးချစ်လူငယ်လူရွယ်တွေကို တိုးတက်တဲ့ နိုင်ငံခြား တိုင်းတစ်ပါးကို စေလွှတ်ရမယ်၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး ပညာတွေကို သင်ကြားပေးရမယ်”

သူ့ရည်ရွယ်ချက်က ကောင်းသည်။ ခက်သည်က ဖန်ကျိုင်ချော၏ အစွဲအလမ်း ဖြစ်၏။ သူ့အနေနဲ့ ဝီယက်နမ်လူငယ်များအား နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ စေလွှတ်လျှင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် အသင့်လျော်ဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သည်ဟူသည် သူ့ယူဆချက်ဖြစ်၏။

ဖန်ကျိုင်ချောသည် သူ၏ယူဆချက်နှင့်အညီ “ဒေါင်စူလုပ်ရှားစု ခေါ် အရှေ့ကိုသွားကြ” “ဂျပန်ကိုသွားကြ” ဟူသည့် လှုံ့ဆော်ချက်ကို လှုံ့ဆော်ခဲ့၏။

ထို့အတူ ဖန်ကျိုင်ချောသည် သူ့ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ပညာတတ် များအား လှည့်လည်စည်းရုံးရာ ဘုရင်စာမေးပွဲ ထူးချွန်စွာအောင်မြင်ခဲ့သည့် ငွယ်စင်ဆက်၏သားများဖြစ်သည့် ငွယ်တတ်သန်နှင့် ခင်တို့ကို ဂျပန်သို့ သွားရန် စည်းရုံးခဲ့၏။

သည်အခါတွင်တော့ ငွယ်တတ်သန်သည် နားမလည်နိုင်။ စင်စစ်မူ ငွယ်တတ်သန်အဖို့ ကြာမြင့်သော အချိန်ကတည်းက ဖန်ကျိုင်ချောတို့ လေးစားကြည်ညိုခဲ့၏။ သူ၏ ပညာရေးနှင့် သူ၏ အမျိုး သားရေး ကြိုးပမ်းမှုများသည် မေ့နိုင်ဖွယ်မရှိသော အရာများသာ ဖြစ်၏။ လေးစားခဲ့၏။

ကြည်ညိုလေးစားခဲ့၏။ ငွယ်တတ်သန်နှင့် ဖန်ကျိုင်ချောတို့သည် မိမိ၏ဖခင်ဖြစ်သူ ငွယ်စင်ဆက်နှင့်ပတ်သက်အကြောင်းပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ခင်မင်ရင်းနှီး ကြသကဲ့သို့ ဖန်ကျိုင်ချော၏ ဆုံးမသြဝါဒကို မကြာခဏ နာယူမှတ်သား ခဲ့ဖူး၏။

ယခုကိစ္စတွင်မူ ငွယ်တတ်သန် နားမလည်နိုင်။ “ကျွန်တော်တော့ ဘာမှ နားမလည်နိုင်တော့ဘူး”

ငွယ်တတ်သန်က ပြောလိုက်၏။
ဖန်ကျိုင်ချောက ပြုံး၏။

“သန် အသေအချာ မစဉ်းစားလို့နေပါလိမ့်မယ်၊ အသေအချာ စဉ်းစားရင် အဖြေကပေါ်နေပါပြီ။ ငါတို့တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေး အတွက် ငါတို့ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့တွေကို တွန်းလှန်ရမယ်။ ပြင်သစ် ဆိုတာ လက်နက်အင်အား၊ ဩဇာအင်အား ကြီးမားတဲ့ နိုင်ငံကြီး ဆိုတာ အထူးပြောစရာမလိုဘူး။ ဒီလိုသူကို တို့ ဘယ်လိုတိုက် မလဲ၊ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အားဟာ မိုးနဲ့မြေလိုကွာတယ်၊ တို့ရဲ့ တော်လှန်ရေးအင်အားစုနဲ့ တိုက်လို့ဘယ်လွယ်မလဲ၊ မြင့်မိုရ် တောင်ကို ဇီးစေ့နဲ့ ပေါက်သလို ဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ဆရာက ဒါကြောင့် ပြည်ပအကူအညီယူရမယ်လို့ ဆိုလိုတာ လား”

ငွယ်တတ်သန်က မေးလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ အင်အားကို အင်အားချင်း ရင်ဆိုင်တာ အကောင်းဆုံးမဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ပြည်ပအကူအညီယူရမယ် လို့ ဆိုလိုတာပဲ”

“ဒါကို ကျွန်တော်တော့ လက်မခံနိုင်ဘူး”

“ဘာ...”

ငွယ်တတ်သန်က ပြတ်သားစွာ ပြောလိုက်သဖြင့် ဖန်ကျိုင် ချော အံ့သြသွားသည်။ ငွယ်တတ်သန်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက် သည်။

“မင်း အယူအဆတွေ မှားနေပြီ သန်”
ဖန်ကျိုင်ချောက ပြောလိုက်၏။
ငွယ်တတ်သန်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“မှားနေတာ ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး၊ ဆရာ မှားနေတာ၊ နယူးဆွဲ ပြင်သစ်ကို တော်လှန်ဖို့အတွက် အတွေ့အကြုံလိုတာ အမှန်ပဲ”

ဒါကြောင့် နိုင်ငံတကာအတွေ့အကြုံယူရမှာ အမှန်ပဲ။ အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးမှု အတွေ့အကြုံရင့်သန်မယ်လေ၊ ဒါ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ နယ်ချဲ့ပြင်သစ်ကို တော်လှန်နိုင်ဖို့အတွက် နိုင်ငံတကာကို အားကိုးရမယ်။ နိုင်ငံတကာ အကူအညီယူရမယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် လက်မခံဘူး။

‘မင်းဟာ တော်တော်ခက်တာပဲ’

‘ခက်တာက ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး။ ဆရာပဲ။ ဆရာမှာ ပြည်ပ အထင်ကြီးစိတ်များနေလို့ ပြည်ပကိုအားကိုးနေတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာဘဝက ငါးစာသာမြင်ပြီး ငါးမြားချိတ်မမြင်သူလို့ ဖြစ်နေ တယ်’

‘ဘာ... ဘာကွ...’

‘ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ပြည်ပကိုအားကိုးလိုက်ရင် ပြည်ပနိုင်ငံတွေအတွက် ဖိုးကျိုင်း တုတ် ဖြစ်မှာ မုချပဲ။ လက်ရှိ သခင်တစ်ယောက်ရှိနေရာက သခင်နှစ်ယောက်ဖြစ်သွားဖို့ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဒီအယူအဆကို လက်မခံဘူး’

‘ဒါဆို နယ်ချဲ့ပြင်သစ်ကို ငါတို့ ဘယ်လိုတိုက်မလဲ၊ ဘယ်မှာလဲ အင်အား’

‘အင်အားက ပြည်တွင်းမှာရှိတယ်လေ၊ ဗီယက်နမ်ပြည်သူတွေ ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အင်အားတွေပေါ့။ ဒီအင်အားတွေကို စုစည်း လိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့မှာ အင်အားပြည့်သွားပြီ။ အင်အားဟာ ပြည်တွင်းမှာရှိပြီးသား ဆရာ၊ ဒီအင်အားကို စုစည်းလိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့ကို တိုက်နိုင်ပြီ။ အောင်ပွဲရနိုင် ပြီ’

မည်သို့ဆိုစေ နောက်ဆုံး အဖြေထုတ်လိုက်တော့ ဖန်ကျိုင်ချောနှင့် ငှက်တတ်သန်တို့ သဘောထားကွဲလွဲသွားသည်။ ဖန်ကျိုင်ချော၏ ပြည်ပ

ဟိုချီမင်း သို့မဟုတ် အနိုင်ပဲသုရဲကောင်း

အားကိုးအယူအဆကို ငှက်တတ်သန်က လက်မခံသဖြင့် လမ်းခွဲလိုက် ကြသည်။

ငှက်တတ်သန်က ပြတ်သားသူ။

တို့ချီမင်း သို့မဟုတ် အနိုင်ပဲ

ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် သွေးရူးသွေးတန်းဖြစ်ကာ ကြွတ်
မနိုင် ကိုမီးရှို့ လုပ်၏။ သူကြီးကိုပမ်းဆီးပြီး မတရားညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၏။
'ဒါ မလုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ပဲ၊ ဒါကို ကျွန်တော် လုံးဝလက်မခံ
နိုင်ဘူး'

ဒီအကြောင်းကိုကြားရတော့ ငှယ်တတ်သန် မခံမရပ်နိုင်အောင်
မြစ်ရသည်။ ချက်ချင်း ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးသို့ သွားရောက်ကာ
အုပ်ချုပ် ရေးမှူးကို တွေ့ခဲ့သည်။

'ဒီအလုပ်ဟာ မလုပ်သင့်တဲ့လုပ်ရပ်ပဲ၊ လူကြီးမင်းတို့အနေနဲ့
ဓားစာခံ လုပ်ဖမ်းပါမှ ကျေနပ်မယ်ဆိုရင် အပြစ်မရှိတဲ့သူကြီးကို
လွှတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုဖမ်းပါ'

ငှယ်တတ်သန်၏ အရေးဆိုမှုကြောင့် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
သည် သူကြီးအား ခြင်းချက်မရှိ လွှတ်လိုက်၏။
တို့နောက် ငှယ်တတ်သန် ပွေးမြို့သို့ လိုက်ခဲ့၏။

ယခုအချိန်တွင် ပညာတတ်မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုသည်
ဓရေမရာ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဖရိုဖရဲနှင့် ပြိုကွဲရမည့်အခြေသို့
ရောက်နေပြီဟု ဆိုရမည်။

မှန်သည်။

ပညာတတ်မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုအား ပြင်သစ်အစိုးရမှ
ရက်ရက်စက်စက် အချေမှုန်းခံရ၍ ကြေပြန့်ခဲ့ရပြီ ဆိုရမည်ပင်။ အခြား
သော မျိုးချစ်ပညာတတ်ခေါင်းဆောင်များသည် ပြင်သစ်နယ်ချဲ့သမား
တို့အား မောင်းထုတ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြကြသော်လည်း သူတို့သည် လမ်းစတီ
ရှာမတွေ့နိုင် ဖြစ်နေ၏။

တို့အချိန်က အမျိုးသားရေးနှင့်တော်လှန်ရေး အခိုက်အတန့်အား
ဖြင့် မှေးမှိန်နေချိန်ဟု ဆိုရမည်။

၉။ သတ္တိသွေးရဲရဲနီ

ငှယ်တတ်သန် 'ပွေးမြို့'သို့ ထွက်ခဲ့သည်။

ဖခင်ဖြစ်သူ ငှယ်စင်ဆက်သည် ပွေးမြို့တွင် ရောက်ရှိနေသဖြင့်
ဖခင်ဖြစ်သူ၏နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

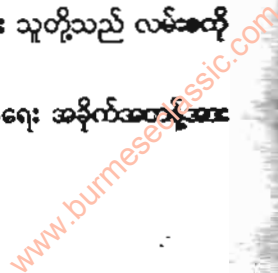
သို့သော် ငှယ်တတ်သန် ပွေးမြို့သို့ရောက်ချိန်တွင် စိတ်
မထောင်းစရာသတင်းတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရ၏။ ထိုသတင်းက အခြား
ဟုတ်။

ဗီယက်နမ်ပြည်အနီးတွင် 'ဒေါင်စုလှုပ်ရှားမှု'မည်သည့် 'အရှေ့ကို
သွားကြ'ဟူသည့် လှုပ်ရှားမှုအရ လှုပ်ရှားမှုသည် ကြီးထွားလာခဲ့သလို
အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေကြသော ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များသည် သွေးရူးသွေး
တန်းဖြစ်ကာ ဝဲအန်ပြည်နယ်တွင်းရှိ ပညာတတ်များအားလုံး ပြည်နယ်
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးသို့ တက်ရောက်သတင်းပို့ရန် ဆင့်ဆိုခဲ့၏။

ယင်းသို့ ဆင့်ဆိုချိန်တွင် ငှယ်စင်ဆက်သည် ပွေးမြို့သို့ ရောက်
ရှိနေသဖြင့် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးရုံးသို့ သွားရောက်သတင်းမပို့နိုင်ခဲ့။

ထို့ကြောင့် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး 'တုန်သက်ဟုန်'သည်
အကြီးအကျယ် ဒေါပူခဲ့၏။

'ဒါဟာ သူကြီးရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုညံ့ဖျင်းခြင်းပဲ၊ ဒါကို လုံးဝ လက်မခံ
နိုင်ဘူး၊ ဒီလိုပေါ့လျော့မှုကို အရေးယူရမယ်'

တစ်နေ့...။

'သာနဲ့အဖေ ဆွေးနွေးစရာရှိတယ်' ဟု ဖခင်ဖြစ်သူ ငုယင်စင် ဆက်ကာ ပြော၏။ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ စကားကြောင့် ငုယင်တတ်သန် အံ့ဩ ရုန်း

သားအဖနှစ်ဦး အေးဆေးစွာတွေ့ကြသည်။

'အဖေ ဘာပြောချင်လို့လဲ'

'အဖေ ပြောချင်တာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ သားနဲ့ အဖေတို့ ပြင်သစ်စာသင်မယ်လို့ အဖေပြောချင်လို့'

ငုယင်တတ်သန်က ဖခင်ဖြစ်သူကို ကြည့်လိုက်၏။ ဖခင်ဖြစ်သူ သည် ပြင်သစ်လူမျိုးနှင့် ပြင်သစ်စာကို လိုလားသူမဟုတ်။ ခရိုင်ဝန်ဘဝက ပြင်သစ်စာသင်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း 'ခက်သည်' ဟု အကြောင်းပြကာ ပြင်သစ်စာ သင်ကြားရန် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

ယခု အဖေက ဘာကြောင့် ပြင်သစ်စာသင်ရန် ဆန္ဒပြင်းပျနေ သနည်း။

'ကျွန်တော်တို့ ဘာဖြစ်လို့ ပြင်သစ်စာသင်ရမလဲ အဖေရာ၊ အဖေတစ်ခါက နယ်ချဲ့မျက်နှာဖြူစာကို မသင်ဘူးလို့ ပြောခဲ့ တယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ အရင်က အဖေကိုယ်တိုင် နယ်ချဲ့စာကို အထင် မကြီးခဲ့ဘူး၊ မသင်သင့်ဘူးလို့ ယူဆခဲ့တယ်၊ ဗီယက်နမ်တွေ အတွက် ဗီယက်နမ်စာပဲ တတ်သင့်တယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်၊ ခုတော့ ဒီအယူအဆတွေဟာ မှားပြီဆိုတာ သိလာတယ် သား'

ငုယင်တတ်သန်က ဖခင်ဖြစ်သူကို ကြည့်လိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ အဖေ' ဟု ပြောလိုက်၏။

'ဟုတ်တယ် သား၊ ဒီအယူအဆဟာ လုံးဝမှားတယ်ဆိုတာ အဖေ သိလာတယ်၊ တကယ်တော့ တို့အနေနဲ့ ပြင်သစ်မျက်နှာဖြူ ကို တိုက်ခိုက်ချင်ရင် သူတို့လေ၊ သူတို့စာ၊ သူတို့အကြောင်း

ကိုသိသင့်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့စာကို တတ်အောင်သင်ရ မယ်လို့ သိလာတယ်၊ အဖေလည်း ပြင်သစ်စာကို သင်စမ်း သားလည်း သင်'

'ဟုတ်တယ် အဖေ၊ အဖေပြောတာ မှန်တယ်၊ အဖေဆန္ဒအတိုင်း သား ပြင်သစ်စာကို တတ်အောင်သင်မယ်'

ထို့နောက် ငုယင်တတ်သန်နှင့် ခင်တို့သည် ကော့ဟော့အမည်ရှိ စာသင်ကျောင်းတွင် ခေတ်ပညာများအပြင် သဘာဝသိပ္ပံနှင့်သမိုင်းဘာသာ စပ်များအား စနစ်တကျသင်ကြားသကဲ့သို့ ပြင်သစ်မှ ဗီယက်နမ်ဘာသာ၊ ဗီယက်နမ်ဘာသာမှ ပြင်သစ်ဘာသာသို့ အပြန်အလှန် ဘာသာပြန်သည့် လျှော့ကျင့်ခန်းများကို နေ့စဉ်ပြုလုပ်ကြသည်။

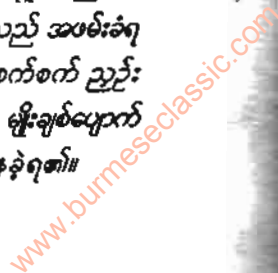
ထိုကျောင်းအား အစက ဗီယက်နမ်အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျ ပြီး ဗီယက်နမ်စကားကို ရည်ရည်လည်လည် ပြောတတ်သည့် ပြင်သစ် လူမျိုး နော်မန်ဒီ (ဗီယက်နမ်အမည် ငိုဒီဗန်ဟု ပြောင်းထားသည်) တ နှစ်ချုပ်ပြီး နောင်တွင် 'လိုဗွီး' ဆိုသည့် ပြင်သစ်တစ်ဦးက ဆက်လက် နှစ်ချုပ်သည်။

(မှတ်ချက်)

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးလိုဗွီးသည် ယခင်က ပြင်သစ်စစ် တပ်တွင် အမှုတမ်းခဲ့ဖူးသည်။

လိုဗွီးသည် ဗီယက်နမ်မြောက်ပိုင်းတွင် ၁၈၈၇ ခုနှစ်တွင် စတင်ပုန်ကန် တော်လှန်ခဲ့သည့် သူပုန်ခေါင်းဆောင်ကြီး 'ဒေသမ်း' ၏ လက်နက်ကိုင် ပျောက်ကျားတပ်များနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာတွင် 'လိုဗွီး' အဖမ်းခံခဲ့ရဖူးသည်။

ပြင်သစ်နယ်ချဲ့များက ဗီယက်နမ်သူပုန်များသည် အဖမ်းခံရ သော ပြင်သစ်စစ်သားများအား ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်း ယန်းသည်ဟု ဝါဒဖြန့်ခဲ့သော်လည်း လိုဗွီးမှာ မျိုးချစ်ပျောက် ကျားစခန်းတွင် ငြိမ်းချမ်းအေးဆေးစွာ နေခဲ့ရ၏။

နေရိုးထက်

ထို့ကြောင့် လိုဦး စစ်တပ်မှထွက်သောအခါ ပြင်သစ်နိုင်ငံ သို့ ပြန်ဘက် ဝီယက်နမ်မှာပင် ကျောင်းဆရာအလုပ် ဆက် လက် လုပ်ခဲ့သည်။

စာရေးသူ

၁၉၀၇၊ ၁၉၀၈ ခုနှစ်။

ဝီယက်နမ်အမျိုးသားများ၏နှလုံးသားတွင် ငြိမ်သက်နေသယောင် ထင်ရသည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများသည် နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ၍ အုံကြွလာပြန်၏။

အုံကြွတော်လှန်မှု အရှိန်အဟုန်က ပြင်းထန်သည်ဟု ဆိုရမည်။ မှန်သည်။

ထိုအုံကြွတော်လှန်မှုကြောင့် ကျေးလက်များတွင် လက်နက်ကိုင် အကြမ်းဖက်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့သလို မြို့ကြီးပြကြီးများတွင်လည်း ဆန္ဒပြပွဲ များ၊ လူထုတရားပွဲများနှင့် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်အစိုးရအား အုံကြွဆန့်ကျင် လာခဲ့၏။

ထိုအုံကြွဆန့်ကျင်တော်လှန်ရေးတွင် အဓိကအားဖြင့် အမျိုးသား ချင်း ရိုင်းပင်းရေး၊ နိုင်ငံခြားပစ္စည်းများ သပိတ်မှောက်ရေး၊ တိုင်းရင်းဖြစ် များကို အားပေးရေး စသည့် ဝံသာနုလုပ်ငန်းများမှာလည်း နေရာတိုင်းတွင် အရှိန်ပြင်းစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

ထိုအခါက ဝီယက်နမ်နိုင်ငံတွင် အခွန်အတုတ်ကြီးမားခြင်း၊ ကုန် ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်ခြင်း၊ အလုပ်လက်ခွဲပေါများခြင်း စသည့် အကြပ်အတည်း များကြောင့် တောရောမြို့ပါ စီးပွားရေးကပ်ဆိုက်လျက်ရှိရာ အခြေအနေ အရပ်ရပ်အား မကျေမနပ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ။

ယင်းမကျေနပ်မှုများကို အကြောင်းပြု၍ ၁၉၁၈ ခုနှစ် မတ်လ၌ ကွမ်နမ်ပြည်နယ်၌ ကြီးမားသည့်ဆန္ဒပြမှုကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သလို ထိုမှတစ်

ထိုနိမိတ် သို့မဟုတ် အာနိတ်

ဆင့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ဂယက်ထ ကူးခတ်သွားခဲ့၏။ အရပ်ရပ်မှ ဆန္ဒပြသမားများသည် ဟွေးမြို့တွင် ပေါင်းဆုံကြ၏။ လမ်းများ၊ တံတားများတွင် လူစိတ်နန်းသွားလာမှုက မြင်မကောင်း ခဲ့။ ပိတ်ဆို့မှုများ၊ လူထုတရားပွဲများနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ကြွေးကြော်သံ များက ဘဝင်သို့ ညံ့နေ၏။

ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့လည်း ခေါင်းချင်းရိုက်နေရပြီ။ ထိုအဖြစ်က ပြင်သစ်လက်အောက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည့် ၂၅နှစ် အတွင်း ဝီယက်နမ်နိုင်ငံတွင် အကြီးမားဆုံး လူထုအုံကြွမှု ဖြစ်၏။

ကြည့်၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်နေသည့် ဝီယက် နမ်ပြည်သူများသည် ဟွေးမြို့အတွင်းရှိ ပြင်သစ်ဘုရင်ခံ၏ နန်းတော် တစ်ဝိုက် ထရန်တီရင်တံတားကြီးနှင့် အန်ကူလမ်းမကြီးတစ်လျှောက်တွင် ဒီတီဆို့မှုများက မြင်မကောင်းခဲ့။

ထိုအခါ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့သည် တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ မျိုးချစ် နှုတ်လမ်းများနှင့် တိုးတက်သည့် ပြည်သူ့ခေါင်းဆောင်များကို တွေ့ရာသင်္ချိုင်း စားမဆိုင်း ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီ။

ပြင်သစ်တို့သည် မျိုးချစ်ပညာတတ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် 'ထရန်ကို တက်' အပါအဝင် ပြည်သူ့ခေါင်းဆောင်များအား သေဒဏ်ပေး၍ ပြည်သူ များစွာကို သောင်းကျန်းသူနှင့် ဆက်နွယ်သည်ဟု စွပ်စွဲကာ ရက်ရက်စက် စက်သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် လူသတ်ပွဲ၏ သွေးချောင်းစီးမှုက မေ့နိုင်ဖွယ် မရှိ ပြီ။

ကျွန်ဘဝထက်
သေရသည်က ပြတ်သေးရုံ
ငါ့နှိုင်းတော်တွင်းမှာ
နီရဲတဲ့အလံ ပြန်ချီလွင့်လွင့်
တဝင့်ဝင့်တည်း။

အို သည်လို့ခါမှာ
ငါ့ဘဝဟာ ဝိယာအုတ်စည်း
ပိတ်ချည်းမှောင်ချ အကျဉ်းစံဘဝ
မြစ်ရလေတယ်။

တိုက်ပွဲတွေမှာ ငါဝင်ပါဖို့
ငါ့မှာ ဘယ်ခါ လွတ်မြောက်ပါအုံး။

(ပုဂံချီမင်း၏

‘အကျဉ်းထောင်တွင်းမှပုလွေသံ’ ကဗျာများမှ)

အပိုင်း ၊ တစ်။

ပထမအရွယ်
သို့မဟုတ်
အလင်းနှင့်အမှောင်

၁၀။ ဖြတ်သန်းခြင်း

ဟိုချီမင်း...။

သူက အရှေ့ကို မျှော်တွေးတတ်သလို အနောက်ကိုလည်း မေ့လျော့သူမဟုတ်။ သူ၏ ဖြတ်သန်းခြင်းအတွေ့အကြုံများတွင် 'ငှာပင်တတ်သန်' ဘဝ နှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရ၊ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်များကို ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်မည် မဟုတ်။

ငှာပင်တတ်သန်သည် တစ်နိုင်ငံလုံး သွေးချောင်းစီးခဲ့သည့် ပြင်သစ်နယ်ချဲ့တို့၏ ရက်ရက်စက်စက် သုတ်သင်သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုမြင်ကွင်းများကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ခဲ့သလို မေ့နိုင်ခြင်းလည်းမရှိခဲ့။

ထို့အတူ ငှာပင်တတ်သန်အဖို့ ဝီယက်နမ်တစ်မျိုးသားလုံး လွတ်မြောက်ရေးအတွက် မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို ယခင်ကထက်ပို၍ အလေးအနက်ထား၍ စဉ်းစားလာခဲ့မိ၏။

သည်အခိုက် ငှာပင်တတ်သန်၏ရင်ထဲတွင် အတွေးတစ်ခု ပေါ်လာ၏။ ထိုအတွေးက အခြားမဟုတ်ပါ။

ယခုအချိန်တွင် တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဥရောပသား ပြင်သစ်များအား လူယဉ်ကျေးများဟု ထင်မြင်နေကြ၏။ ဝီယက်နမ်တွင် လူမဆန်စွာ ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်ကိုမူ မည်သူမျှသိမည် မဟုတ်ပါ။

ထိုအဖြစ်အား ကမ္ဘာကို သိစေချင်သည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးထံသို့ ကျေးသိမ်မွေ့သူဟု ယူဆထားသည့်အတွက် အစဉ်အမြဲ ဂုဏ်ယူဂုဏ်ပြုနေသည့် ပြင်သစ်တို့သည် အရှေ့တောင်အာရှတွင်ရှိသည့် နိုင်ငံငယ်ကလေးတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည့် ဝီယက်နမ်နိုင်ငံမှ ဝီယက်နမ်ပြည်သူများအား ကြက်ကလေးငှက်ကလေး၊ တိရစ္ဆာန်ကလေးများပမာ ရက်စက်စွာ အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်နေသည့် လူသတ်ပွဲကိစ္စအား တစ်ကမ္ဘာလုံးသိအောင် ဆောင်ရွက်ရမည်။ မည်သို့ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို အလေးအနက်ထား စဉ်းစားနေမိ၏။

ထိုအချိန်တွင် ငှာပင်တတ်သန်အဖို့ စိတ်မကောင်းစရာအဖြစ် တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ရ၏။

ဤအဖြစ်က အခြားမဟုတ်။

ဤအဖြစ်ကား မမျှော်လင့်သည့်အဖြစ် ဖြစ်သကဲ့သို့ စိတ်ကောင်းစရာ အခြေအနေလည်းဖြစ်၏။ ထိုအဖြစ်က ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များက ငှာပင်တတ်သန်၏ဖခင် ငှာပင်စင်ဆက်အား အလုပ်မှထုတ်ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ငှာပင်စင်ဆက်သည် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး ပညာအရည်အချင်းများကြောင့် အမှုထမ်းခဲ့ရသော်လည်း သူ၏နှလုံးသားတွင် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်နှင့် သန်နေသဖြင့် တော်လှန်ရေးသမားများနှင့် တိတ်တဆိတ် ဆက်သွယ် အလုပ်ကို မမျှော်ခဲ့။

ယင်းသမို ပြင်သစ်အာဏာပိုင်များသည် ငှာပင်စင်ဆက်ကို အထောက်အကူဖြစ်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ အလုပ်မှထုတ်ပစ်လိုက်၏။ သည်အတွက် ငှာပင်စင်ဆက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ညနေစောင်း။

ဖခင်ဖြစ်သူ ငှာပင်စင်ဆက် အလုပ်မှပြန်လာလျှင် ဒီကနေ့ပဲ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တွေက အလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီလား၊ နယ်ချဲ့သမားတွေရဲ့လက်အောက်က ကျွန်ဘဝ လွတ်မြောက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်စေ

မယ့် စားဝတ်နေရေး စဉ်းစားလိုက်တော့ စိတ်မကောင်းဘူးလားဟု ပြော၏။

ငှယင်တတ်သန်က ပြုံးလိုက်၏။

‘အဖေရယ် ဒီအတွက် စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ သားတစ်ယောက်လုံး ရှိနေသေးတာပဲ’

‘သားရှိနေလို့ အဖေ ပိုပြီးစိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာပဲ သား၊ အဖေက သားကို အများကြီးမျှော်လင့်တယ်၊ သားအတွက် လုပ်ပေးချင်တာတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ အခု အဖေ အလုပ်ပြုတ်သွားတော့ ဘယ်လို လုပ်မလဲ’

‘အဖေရယ်၊ ဒါတွေစဉ်းစားမနေပါနဲ့၊ သားဟာ အဖေ့သားပါ၊ သားမှာ အင်အားသတ္တိတွေ အပြည့်ရှိနေပါတယ်၊ ရွက်မရှိရင် တက်နဲ့လှော်တာပေါ့ အဖေရယ်၊ သား ကြိုးစားပါ့မယ်’

ဖခင်ဖြစ်သူ ရီဝေစွာ ကြည့်လိုက်သည်ကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ပါ။ ထို့နောက်တွင်မူ ငှယင်တတ်သန်သည် သူ့ဘဝကိုသူ ထိန်းကျောင်းဖန်တီးတတ်ရန်အတွက် ဖခင်အနားမှခွာကာ ဖန်သီယက်မြို့သို့ ထွက်ခဲ့၏။

ငှယင်တတ်သန် ဖန်သီယက်မြို့သို့ ထွက်ခဲ့သည်မှာ အကြောင်းမဟုတ်။ ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို လုပ်ရန်သာ ဖြစ်၏။ သို့တစေ ငှယင်တတ်သန်သည် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို ထာဝရလုပ်ရန်မဟုတ်။ ယာယီဝင်လုပ်ရန်သာ ရည်ရွယ်ခဲ့၏။

ထိုအချိန်က ငှယင်တတ်သန်၏ အသက်သည် (၂၀)ရှိပြီ ဖြစ်သည်အချိန်က အလုပ်တစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဆုံးဖြတ်၍ ပြတ်ပြတ်သာသလုပ်ကိုဆုံးဖြတ်နိုင်သည့် ဦးနှောက်မျိုးရှိသည့်အချိန် ဖြစ်၏။

သူ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ‘စားဝတ်နေရေးမဟုတ်၊ တစ်ချို့သားလုံး တစ်ပါးကျွန်ဘဝသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းအား ကယ်တင်ရန် ဖြစ်၏။’

ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ကြိုးစားမယ်’ဟု သံဓိဋ္ဌာန်ချပြီးပြီ။

ယခု ငှယင်တတ်သန် ကျောင်းဆရာအလုပ် ဝင်လုပ်သည်မှာ တဒဂံ ခိုနားခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဗီယက်နမ် ဒီမိုကရက်သမ္မတနိုင်ငံ၏ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ဒေါက်တာ ငှယင်စင်ချီ၏ ပြောစကားအရ ထိုစဉ်က ဒေါက်တာငှယင်စင်ချီ၏ ဆရာဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ၁၉၁၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ၏နေ့တစ်နေ့တွင် ကျောင်းမှ ရုတ်တရက်ပျောက်သွားကြောင်းများကို သိရ၏။

၁၁။ သမုဒ္ဒရာတွင်းမှ မထင်မရှားသဘောသား

၁၉၁၁ ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ပိုင်း။

အချိန်က ဆောင်းဦးပေါက်ကာလ။

မိုးကုန်၍ ဆောင်းဦးကာလသို့ ခြေချစပြုပြီဟု ဆိုရမည်။ မုတ်သုန်လေတို့ဆုတ်ခွာပြီး မြောက်လေဆောင်သွေးသည့်အချိန်ဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှား။ မြောက်ပြန်လေနှင့်အတူ နင်းငွေ့နင်းမှုန်များကိုလည်း မြင်ပျဉ်ဖြစ်၏။

နင်းလွှာထုကို နေရောင်ခြည်က ဖြိုခွင်းလိုက်ပြီဖြစ်သော်လည်း အအေးငွေ့က မကုန်သေး။

သို့သော် မကြာမီ အအေးဓာတ်ကုန်၍ အပူတို့ မင်းမူလာမည်မှာ မချ။

နေရာက ဗီယက်နမ်တောင်ပိုင်း ဆိုင်ဂွံမြို့၏ ဆိပ်ကမ်းတစ်နေရာ။
နေ့ခင်းပိုင်း...

နေ့ခင်းပိုင်းဖြစ်သဖြင့် အအေးဓာတ်များ ပြယ်လွင့်ကာ အပူရှိန်များ နေ၏။ ကမ်းနားတစ်လျှောက်တွင် ဆိပ်ခံတွဲကြီးများနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်လျက် ဆိုက်ကပ်ထားသည့် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောများကို တွေ့ရ၏။ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘော ကြီးများက မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်နေသယောင်။

သို့သော် ဆိပ်ခံဘောနှင့်သင်္ဘောကြီးများအကြားမှ မြင်ရသည့်

ဟိုချီမင်း သို့မဟုတ် အနိုင်းမဲ့သူရဲကောင်း

ရေပြင်တွင်မူ လှေများ၊ ကူးတို့သင်္ဘောများ၊ မော်တော်ဘုတ်များ ခုတ်ဆောင်းသွားသည်ကို မြင်ရသလို စက်သံတို့ဆူညံနေ၏။

သို့နယ်ပင် ကုန်းပေါ်တွင်လည်း မော်တော်ကားများ၊ စက်ဘီးများ၊ လံချားများ စသည်တို့ အမျိုးအစားများစွာက သွားလာနေသကဲ့သို့ စက်သံများက ဆူညံနေ၏။ ယင်းသို့ စက်သံများ ဆူညံနေသလို အရောင်အသွေးစုံ၊ အရွယ်အစားစုံ လူပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့သည်လည်း မျက်စိနောက်ရလောက်အောင် ပျားပန်းခတ်မျှ သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်ကို မြင်ရ၏။

ထိုစဉ် ဆိပ်ခံဘောတံတားဘက်ဆီသို့ လူရွယ်တစ်ဦး ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာ၏။

ဘောတံတားနားတွင် သူ ရပ်လိုက်၏။

ပြီး သူ ဝှေ့ခနဲကြည့်လိုက်၏။ ချွေးသံတလုံးလုံးနှင့် ကုန်တင်ကုန်ချ လုပ်နေသော ဆိပ်ကမ်းလုပ်သားကြီးများကို မြင်ရ၏။

ထို့နောက် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောများဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောတစ်စီးကို စိတ်ဝင်စားသွား၏။ လေထဲတွင် တပျတ်ပျတ် လူးနေသည့် ပြင်သစ်သုံးရောင်ခြယ်အလံနှင့် သင်္ဘောကြီးဖြစ်၏။ ကုန်းပတ်နံရံမည်းမည်းတွင် LATOUCHE TREVILLE ဟူသည့် အမည်နှင့်သင်္ဘောကြီးပင်။

သူ သင်္ဘောကြီးကိုမြင်လျှင် စိတ်ဝင်စားလှသလို ပြုံးလိုက်၏။

ငယ်ငယ်တတ်သန်သည် ဆိပ်ခံတွဲမှ သင်္ဘောဆီသို့ လျှောက်လာ၏။ ထို့နောက် သင်္ဘောဆီသို့ ခပ်မှန်မှန် တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းတက်ခဲ့၏။

နေသည် ခြစ်ခြစ်တောက်အောင် ပူလောင်နေ၏။

သူ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ရောက်လျှင် သင်္ဘောသားအဝတ်အစားနှင့် ခပ်ရွယ်ရွယ်သူငယ်တစ်

ဒီထို ခြင်္လှိုက်ရသဖြင့် ငှယ်တတ်သန် ပျော်သွားသည်။ သဘောသား လူရွယ်ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားပြီး မနီးမဝေးသို့ရောက်လျှင်-
'နောင်ကြီး... ဒီမှာ နောင်ကြီး...'

သဘောသားလူရွယ်သည် ခေါ်သံကြောင့် တုံ့ခနဲရပ်လိုက်ပြီး ငှယ်တတ်သန်ကို လှည့်ကြည့်၏။

'ဘာလဲ သူငယ်'

ငှယ်တတ်သန်က ပြုံးလိုက်ပြီး-

'ဪ... နောင်ကြီးကို ကျွန်တော် အကူအညီတစ်ခု တောင်း ချင်လို့ပါ' ဟု ယိုကနိုးစွာ ပြောလိုက်လျှင် သဘောသားလူရွယ်က မျက်မှောင်ကျွံလိုက်၏။

'အကူအညီတောင်းချင်လို့ ဟုတ်လား၊ ငါက ဘာအကူအညီ ပေးရမှာလဲ'

'ဪ... ကျွန်တော်က ဒီသဘောပေါ်မှာ အလုပ်လုပ်ချင်လို့ပါ။ အဲဒါ နောင်ကြီးအနေနဲ့'

သဘောသားက ပြုံးလိုက်သည်။ ကြားဖြတ်၍-

'အားနာစရာတော့ ဖြစ်ကုန်ပြီကွ။ ငါသိသလောက်တော့ ဒီမှာ ဘာ အလုပ်မှမရှိဘူး၊ အစကတည်းက သူ့နေရာနဲ့သူ အားလုံးခန့်ထား ကြတာ' ဟု ပြော၏။ ပြီးမှ သက်ပြင်းရှိုက်ကာ-

'အင်း... ပြောရရင် ငါ့အနေနဲ့ ဒီမှာ အလုပ်ရှိရင်တောင် မင်းကို ငါက ခန့်ထားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါက ရိုးရိုးသဘောသားလေ'

ဟု ပြော၏။ သဘောသား၏စကားဆုံးလျှင် ငှယ်တတ်သန်၏ ဇာန်နှာညိုသွား၏။ သို့သော် သဘောသားသည် မောက်မာ မော်ကြား ခြင်းမရှိဘဲ စာနာမှုရှိနေသဖြင့် သူ စကားကိုဆက်ပြောလိုက်၏။

'ဒါဆို ကျွန်တော့်ကို ကူညီပါ နောင်ကြီးရာ၊ ကျွန်တော့်ကို အလုပ်ခန့်နိုင်တဲ့သူနဲ့ တွေ့ပေးပါလား'

သဘောသားသည် သူ၏ အသနားခံချက်ကိုနားထောင်ရင်း

သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

လူရွယ်သည် အသက် (၂၀)ဝန်းကျင်လောက် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်း ရပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ပိန်ပိန်ပါးပါးရှိ၏။ ထူးခြားသည့် ရုပ်သွင် ထက္ကတာ မရှိ။ သို့သော် သူ၏ အသံနှင့်သူ၏ ဟန်အမူအရာကို ကြည့်ခြင်း ဖြင့် ပညာအတော်အတန်တတ်မြောက်သူဟု ခန့်မှန်းရ၏။

ထိုစဉ် ဘယ်အချိန်ကအနားရောက်လာသည် မသိသည့် သဘော သားတစ်ဦးက-

'ချာတိတ်... မင်း အလုပ်လုပ်ချင်လို့လား'

'ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ'

'ဒါဆို မင်းကို အလုပ်ပေးနိုင်တဲ့လူနဲ့ တွေ့ပေးမယ်၊ အလုပ်

ရမရကတော့ မင်းကံပဲနော်'

'ကျေးဇူးပါပဲ ခင်ဗျ'

'ကဲ... ဒါဆို လာ'

ငှယ်တတ်သန်သည် သဘောအပေါ်ထပ်သို့ လိုက်ခဲ့ရ၏။ အပေါ်ထပ်သို့ရောက်လျှင် သဘောကပ္ပတိန်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့်သူ တစ်ဦးကို တွေ့လျှင် သဘောသားက အရိုအသေပေးပြီး-

'ကပ္ပတိန်ကို ဟောဒီလူငယ်နဲ့ တွေ့ပေးချင်လို့ပါ'

'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'

'ဒီလူငယ်က သဘောပေါ်မှာ အလုပ်လုပ်ချင်တယ်လို့ ပြောလို့ ကပ္ပတိန်နဲ့ တွေ့ပေးတာပါ'

သဘောသားသည် ကပ္ပတိန်ရှေ့တွင် ခြေစုံရပ်၍ ရိုသေစွာ ပြော သ၏။ သည်အခါ ငှယ်တတ်သန်သည် သဘောသားနောက်မှ လှည့် ဘစ်လှမ်းတိုးရင်း-

'ဟုတ်ပါတယ် ကပ္ပတိန်ကြီးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒီသဘောကြီး

ပေါ်မှာ တကယ်အလုပ်လုပ်ချင်တာပါ

ဟု ခပ်သွက်သွက် ဖြေလိုက်၏။ ကပ္ပတိန်သည် မျက်မှောင်

ကျွဲ၍ ကြည့်လိုက်ပြီး-

‘မင်း ဘာလုပ်တတ်လဲ’

‘ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းချင်တာခိုင်းပါ။ ခိုင်းတာမှန်သမျှ လုပ်နိုင်

ပါတယ်’

ကပ္ပတိန်က မျက်မှောင်ကျွဲပြီး လူငယ်ကို စိုက်၍ကြည့်လိုက်၏။

ပြီးမှ ခေတ္တစဉ်းစားပြီး--

‘ကောင်းပြီလေ၊ မင်း ဒီလောက် အလုပ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း

ထမင်းချက်ဌာနမှာ ဝင်လိုက်၊ မနက်ဖြန်ကစပြီး အလုပ်ဆင်း

တော့၊ ကြားလား’

‘ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ ကျေးဇူးပါပဲ’

သူ့ရှင်ထဲတွင် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာသွားသည်။ ဤသို့ဖြင့်

သူသည် ဝစ္စဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း ခုတ်မောင်းနေသည့် ‘လာကူးချီး

ထရီးဗီးလ်’ အမည်ရှိ ပြင်သစ်ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

ထမင်းချက် ရိက္ခာဌာန၏ တောက်တိုမယ်ရ အလုပ်သမား ဖြစ်

ခဲ့၏။

သူက ငယ်ငယ်တတ်သန် ဆိုသည့် လူငယ်ပင်။

သူကား မှောင်အခါ ဗီယက်နမ်ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံ၏

သစ္စာ ကြီး ဟိုချီမင်း၏ ဘဝအစတည်း။

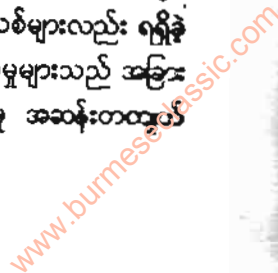
၁၂။ ကာလ်တန်ဟိုတယ်မှ
ပန်းကန်ဆေးသမား

‘အလုပ်ဆိုတာ ဂုဏ်ပဲ’ ဟု ဟိုက အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဂုဏ်ယူ
ကြားစွာ ပြောခဲ့သည်။ သူက အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ငြင်းဆိုခြင်း၊
အညည်းညှိုးခြင်း မရှိ။

‘တကယ်တော့ အလုပ်ဆိုတာ လူတစ်ယောက်အတွက် ဘဝပဲ၊
ဘဝအောင်ပွဲကို ရယူနိုင်ဖို့ အလုပ်လုပ်ဖို့လိုတယ်။ အလုပ်ကို
တန်ဖိုးထား၊ အလုပ်အပေါ်မှာ ပျော်မွေ့ဖို့လိုတယ်’
ဟို၏ အဘိဓမ္မာများက လေးနက်သလို ဘဝအောင်မြင်ရေး
အတွက် အထောက်အကူပြုသည်ဟုလည်း ဆိုရမည်။

စင်စစ် ဟိုကိုယ်တိုင်က အလုပ်ကို ချစ်မြတ်နိုးသလို အလုပ်တွင်
လျော်တတ်၏။ သူက ဘဝမျိုးစုံကျင်လည်ခဲ့သလို အလုပ်မျိုးစုံကို
လုပ်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။

ငယ်ငယ်တတ်သန်သည် ပြင်သစ်ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောပေါ်တွင်
ထမင်းချက်အဖြစ် လိုက်ပါလာခဲ့သလို အတွေ့အကြုံသစ်များလည်း ရရှိခဲ့
၏။ အသားရောင်ခွဲခြားမှု၊ လူလူချင်းစာနာခြင်းကင်းမဲ့မှုများသည် အခြား
အများအတွက် မဆန်းပြားသော်လည်း သူ့အတွက်မူ အဆန်းတထွယ်
ဖြစ်ခဲ့ကာ နာကြည်းကြေကွဲဖွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့၏။

ယခုအခါတွင် သူ့တွင် အသိတရားတစ်ခု တိုးခဲ့ပြီ။

လောက၌ အာဖရိကတိုက်သားဖြစ်စေ၊ အာရှတိုက်သားဖြစ်စေ လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီနိုင်ငံမှ လူတစ်ယောက်၏အသက်သည် နယ်ချဲ့ သမားတို့အတွက် ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်မျှပင် တန်ဖိုးမရှိဟု ဖြစ်၏။

ငှာယင်တတ်သန်သည် ကုန်တင်သင်္ဘောနှင့် ဥရောပတိုက်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ဟေဗားမြို့သို့အရောက်တွင် သူ၏မိတ်ဆွေဖြစ်သည့် ကွန်သည်လည်း အလုပ်မှထွက်သွားသဖြင့် သူ အခြားတိုင်းပြည်တစ်ခုသို့ ခရီးဆက်ပြန်၏။

ယခုတစ်ကြိမ် ငှာယင်တတ်သန်ရောက်သည့်နေရာမှာ အင်္ဂလန် ပြည် ဖြစ်၏။

၁၉၁၃ ခုနှစ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီ တစ်နှစ်အလို။

ကာလတန်ဟော်တယ်။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့တော်ရှိ အထက်တန်းလွှာ လူဂုဏ်ထံ များ လာရောက်တည်းခို စားသောက်ကြသည့် ဟိုတယ်များအနက် ကာလတန်သည် ရှေ့တန်းမှပါဝင်၏။

ဤဟိုတယ်၌ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများအပြင် နိုင်ငံတကာမှ လာ ရောက် တည်းခိုကြသည့် လူမျိုးစုံတို့ စိတ်တိုင်းကျ စားသောက်နိုင်ရန် ဂျာနယ် ပြင်သစ်၊ ရုရှားနှင့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ အပါအဝင် ထမင်းချက်၊ ဟင်ချုတ်ရာတွင် အထူးတလည်ကျွမ်းကျင်သည့် ထမင်းချက်အလုပ်သမား ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်မျှ ခန့်ထားလျက်။

တစ်နေ့။

ကာလတန်ဟိုတယ်၏ နောက်ပိုင်းရှိ ငွေပန်းကန်၊ ငွေစွန်း- ငွေကရား စသည့် ငွေထည်ပစ္စည်းများ ဆေးကြောသည့် အခန်းသို့ အသက်

၂၀ ကျော် ၂၅ နှစ်ခန့်ရှိ ပိန်ပိန်ပါးပါးလှရွယ်တစ်ယောက် ရောက်လာ၏။ သူသည် ဤဌာနသို့ ရောက်လာသည့် အလုပ်သမားသစ် ဖြစ် သည်ထင်။ သူသည် ရောက်လာစ တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း မည်သူနှင့်မျှ ရောရောနှောနှော မရှိ။

သူ့အလုပ်ကိုသာ သူ တကုပ်ကုပ်လုပ်နေ၏။

ဤအလုပ်ခန်းထဲ၌ လူမျိုးပေါင်းစုံ အလုပ်သမား (၂၀) ခန့်ရှိ၏။ ထိုအလုပ်သမား ၂၀ ခန့်အနက် 'နမ်'ဆိုသည့် ဗီယက်နမ် အလုပ်သမား တစ်ဦးလည်း ပါ၏။

နမ်က-

'အစက သူ့ကို (တွေ့စက) တရုတ်လူမျိုးတစ်ယောက်လို့ ထင်ခဲ့ တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ စကားမပြောဖြစ်ဘူး၊ မိတ်ဆွေလည်း မဖြစ်ချင်တာမို့ ဘာသိဘာသာ နေခဲ့တယ်လေ'

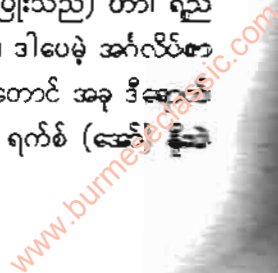
'နောက်မှ လူမျိုးတူမှန်း သိတယ်ပေါ့'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ နောက် သုံးရက်ကြာမှ သူ့ကို ဗီယက်နမ်လူမျိုး မှန်းသိပြီး အရမ်းဝမ်းသာသွားသလို စကားပြောဖြစ်တယ်' ထိုစဉ်က 'ဟိုချီမင်း'၏အမည်မှာ 'ဘ'ဖြစ်ပြီး ဗီယက်နမ်မှ ထွက်လာသည်မှာ နှစ်နှစ်ခန့်ကြာပြီဟု သိရ၏။

နာမ်။ ။ မင်း ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အင်္ဂလန်ကို ရောက်လာ တာလဲ။

ဘ။ ။ (ပြုံး၍) တခြားအကြောင်းတော့ မရှိပါဘူး၊ အဓိက အကြောင်းက အင်္ဂလိပ်စာကို ကျကျနန သင်ချင်လို့ပါ။

နာမ်။ ။ (အတော်သဘောကျသွားဟန် ပြုံးသည်) ဟာ၊ ရည် ရွယ်ချက် သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အင်္ဂလိပ်စာ တော်တော်တတ်တယ်နော်၊ ငါတောင် အခု ဒီအထက် တာ နှစ်နှစ် ရှိနေပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ရက်စ် (အင်္ဂလိပ်စာ) သိသေးတယ်'

ဘ။ ။ ဒါတော့ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားရမှာပေါ့။
နာမ်။ ။ ထားပါတော့လေ၊ ဒါထက်နေပါဦး၊ မင်း ဒီကိုရောက်
မလာခင် တခြား ဘယ်မှာနေခဲ့သေးလဲ။

ဘနှင့်နမ်သည် ဝီယက်နမ်လူမျိုးချင်း ရပ်ဆွေရပ်မျိုးများ ဖြစ်
သဖြင့် ခင်မင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဘက မဖုံးကွယ်ဘဲ သူ၏ဘဝမှန်ကို
ပြောပြခဲ့၏။

ကျုပ် အင်္ဂလန်ရောက်ရောက်ချင်း နှင်းခဲတွေ တံမြည်စည်းခဲ့
လှည်းရတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ရတယ်။ ပြောရရင် ဒီအလုပ်က
အတော်ကလေး ပင်ပန်းတဲ့အလုပ်ဗျ။ အေးလွန်းလို့ သွေးခဲမတတ်
ဖြစ်နေရတဲ့အထဲ လုပ်ရတဲ့အလုပ်က ပင်ပန်းလွန်းလို့ ချွေးတွေ
ရွဲနေတာ၊ ပြီးတော့ နှင်းခဲက လုံးပြီးပြောင်ချောနေလို့ လှေ
တာမလွယ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ၈ နာရီလုံးလုံး ဆက်တိုက်လုပ်ပြီ
ဆိုရင်ပဲ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး နှမ်းချည့်နေပြီ၊ ဗိုက်လည်း
ဆာလာတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် အလုပ် ဆက်မလုပ်ဘဲ ထွက်
လိုက်တယ်။ ကျောင်းက ကျောင်းအုပ်ကြီးအနေနဲ့ သဘော
ထောင်းဆေးလို့ လုပ်ခက 'ဖဲပဲနီ'ပဲ ပေးတယ်'

'အလုပ်က ပင်ပန်းလွန်းပါတယ်'
ဟု နမ်က ပြောသည်။ ပြီးမှ-
'နောက် ဘာလုပ်သေးလဲ'
'နောက် ဘွိုင်လာအိုးမီးထိုးတဲ့အလုပ် လုပ်ရတယ်၊ ဒီအလုပ်က
လည်း မနိပ်လှပါဘူး၊ သိပ်ပူလွန်းတယ်'ဟု ပြောသည်။
နမ်က-
'အခု ဒီမှာလုပ်ရတာကော ဘယ်လိုနေလဲ'
မေးလျှင် ဘက ပြုံးပြီး-
'ဒီအလုပ်က တခြားအလုပ်တွေထက် သက်သာတယ်လေ၊
ဒီမှာက နားချိန်အားချိန်လည်း ပိုရတယ်'

ဟု ပြောသည်။
မှန်သည်။ ကာလတန်ဟိုတယ်တွင်ကား စနစ်တကျရှိသည်။
အလုပ်ကို အချိန်နှင့်လုပ်ရသည်။ မနက် ၈ နာရီမှ နေ့ ၁၂ နာရီ၊ တစ်
နံနက် ၂ နာရီမှ ၃ နာရီ၊ ည ၁၀ နာရီထိ ဖြစ်၏။

ဘသည် မနက်စောစော အလုပ်ချိန်မကျမီနှင့် နေ့ခင်းအားလပ်ချိန်
များ၌ ကမ္ဘာကျော်ဟိုက်ပတ်ဥယျာဉ်ကြီးတွင်းသို့သွား၍ စာဖတ်သည်။
ရုံးပိတ်ရက်နှင့် အများပြည်သူအားလပ်ရက်များတွင် အီတလီဆရာတစ်
ယောက်ထံတွင် အင်္ဂလိပ်စာ သင်ကြား၏။

အလုပ်ချိန်များအတွင်း၌ နမ်သည် ငွေထည်ပစ္စည်း ပန်းကန်ခွက်
ယောက်များအား တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ဆေးကြောကြောကြရသည်။ ထို
သို့ ဆေးကြောလုပ်ကိုင်နေစဉ်အတွင်း စားသောက်ခန်းမှ စားပွဲထိုးများ
ပို့ပေးသည့် ပန်းကန်ခွက်ယောက်များအား လျှပ်စစ်အားဖြင့် နောက်ဖေးခန်း
သို့ ပို့ဆောင်ရသည်။

ပန်းပန်ခွက်ယောက်များကိုမူ ဘနှင့်နမ်က လက်မလည်အောင်
အာစ်ခု ပြီးတစ်ခုယူ၍ ကြွေထည်နှင့် ငွေထည်ခွဲခြားကာ ငွေထည်များကို
ဆေးကြောရသည်။

ဤကား ဘအဖြစ် ကျင်လည်ရင်း ကြုံတွေ့ရသည့် အတွေ့အကြုံ
ဖြစ်၏။

မဟုတ်။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ဟင်းလျာများအား အရသာရှိအောင် ခံတွင်း
တွေ့အောင် ချက်ပြုတ်ကြော်လှော် စီမံရာတွင် အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊
အီတလီ စသည့် ဥရောပတစ်တိုက်လုံး ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင် တတ်
မြောက်လွန်းသည့်သူအဖြစ် နိုင်ငံတိုင်း လက်ဖျားခါရလောက်အောင် အထိ
အမှတ်ပြုခံထားရသူ ဖြစ်၏။

မင်းပွဲစိုးပွဲများ၌လည်း အထက်တန်းလွှာ လူ့မလိုင်များ လျှာရင်း
ဈာန်အောင် တာဝန်ယူစီမံခန့်ခွဲနိုင်စွမ်းသည့် စားတော်ကဲ ဖြစ်၏။

အချို့က ကာလ်တန်ဟော်တယ် နာမည်ကျော်ရခြင်းမှာ သူ
ကြောင့်ဟု ဆိုလောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်၏။

၁၃။ အတွေးအမြင်သစ်

‘ဘ’တို့ လုပ်ရသည့် အလုပ်အကိုင်က ပင်ပန်းသည့်အလုပ်
မဟုတ်။ ထိုအလုပ်က နားချိန်၊ အားချိန်များသည့် အလုပ်လည်း ဖြစ်၏။

သူ့အတွက် သည်အလုပ် လုပ်ရသည်ကိုပင် ပျော်နေမိ၏။

ဘ လုပ်ရသည့်အလုပ်တွင် စားသောက်ခန်းမှ စားပွဲထိုးများ
ပေးပို့သည့် ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို ဆေးကြောရသည့်အလုပ် ဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့် စားသောက်ခန်းမှ ပေးပို့လိုက်သည့် ပန်းကန်များတွင် စားကြွင်း
စားထွန်များ ပါလာတတ်၏။

ဤသို့ စားကြွင်းစားထွန်များ ပါလာလျှင် ဘသည် အခြားသူများ
ကဲ့သို့ လွှင့်ပစ်ခြင်းမရှိ။ သီးသန့် သိမ်းထားလေ့ရှိ၏။

တစ်ခါတရံတွင် ပန်းကန်ထဲ၌ ကြက်သားကင်များ၊ အမဲသားတုံး
ဗျားသည် အရာမပွင်း ပါလာတတ်၏။

ဘက ပန်းကန်တွင်ပါလာသည့် ကြက်ကြော်၊ အမဲကြော်၊ ငါး
ကြော်များအား သတ်သတ်ဖယ်ကာ နောက်ဖေးမီးဖိုဆောင်တွင်ရှိသည့်
အလုပ်သမားများစားရန် ပို့ပေး၏။

တစ်နေ့တွင် ဤကိစ္စကို စားဖိုမှူးချုပ်ဖြစ်သည့် ‘အက်ဖ်ကောဗီး
ဟား’ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်သွား၏။

စားဖိုမှူးချုပ် အက်ဖ်ကောဗီးဟားသည် နယ်နယ်ရရ စားဖိုမှူး

စားဖိုမှူးကြီးအက်ဖ်ကောဗီးဟားသည် ငေးကြည့်နေ၏။
ဘသည် စားသောက်ခန်းမှပို့လိုက်သည့် စားကြွင်းစားထွန်များမှ
အသားများအား ဖယ်သင့်သည်ကို ဖယ်နေ၏။ သူ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်နေ
တာလဲဟု သူ စဉ်းစား၏။

နောက်ဆုံး စားဖိုမှူးကြီးအက်ဖ်ကောဗီးဟားသည် အနီးသို့ ကပ်
သွား၏။

‘ဟင်... ဆရာကြီး’

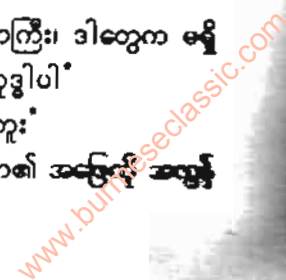
‘မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ လူများတွေက စားကြွင်းစားထွန်
တွေကို အမှိုက်ပုံးထဲ ထည့်လွှင့်ပစ်တယ်၊ မင်းကတော့ လွှင့်မပစ်
ဘူး’

ဘက ပြုံးလိုက်ပြီး-

‘ဒါတွေ လွှင့်ပစ်လို့ မတော်လို့ပါ ဆရာကြီး၊ ဒါတွေက မရှိ
ဆင်းရဲသူတွေအတွက် အဖိုးတန် နတ်သူဒွါပါ’

‘ကောင်းတယ်ကွာ၊ မင်းအတွေး မဆိုးဘူး’

စားဖိုမှူးကြီးအက်ဖ်ကောဗီးဟားသည် ဘ၏ အပြောကို အထွန်

တရာ သဘောကျသွားသဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဘာ၏ပဲခုံးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး-

'ကဲ... ကိုယ့်လူ၊ မင်းကို ငါ စကားတစ်ခုပြောမယ်၊ မင်းနားထောင်၊ လောလောဆယ်မှာ မင်းရဲ့ တော်လှန်ရေးအယူအဆတွေကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ဦး'

ဟု ပြော၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ဆရာ'

'အခုအချိန်မှာ မင်း အရာရာကိုမေ့ထားလိုက်၊ မင်း ဝင်ငွေများများရအောင် ချက်တဲ့ပြုတ်တဲ့ပညာကို ငါ သင်ပေးမယ်၊ ဘယ်နှယ် သင်မလား' ဟု မေး၏။

'ဆရာကြီးရယ်၊ ဆရာကြီးက ကောင်းစေချင်လို့ စီစဉ်ပေးတဲ့ စေတနာ ကို ကျွန်တော် ဥပေက္ခာမပြုပါဘူး' စားဖိုမှူးကြီးက ဘာ၏ပဲခုံးကိုပုတ်ပြီး ပြုံးလိုက်၏။

'အရှင်မွေး နေ့ချင်းကြီး' ဆိုသည့် စကားသည် မှန်ကန်လှ၏။ ဘာသည် စားဖိုမှူးကြီး၏ စောင်မကြည့်ရှုမှုကြောင့် ကိတ်မုန့်ဖုတ်သည့် ဌာနသို့ ရောက်သွားရ၏။

စားဖိုချောင်လုပ်သားတိုင်း ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့ရသည့် စားတော်ကဲကြီး ဘက်ဖိကော့ဖီးဟားကိုယ်တိုင်က မနေ့တစ်နေ့ကမှ နောက်လာသည့် အလုပ်သမားကလေးအား အကြွင်းအကျန် လွှင့်မပစ်သည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ချီးမြှောက်ကာ ရာထူးတိုးပေးလိုက်သည့်အတွက် ကာလတန်ဟော်တယ်၌ ပြောစမှတ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၏။

သို့သော် ဘာသည် ရာထူးတိုး၍ လခပို၍ရသော်လည်း ဘဝင်မြင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားထောက်ခြင်း မရှိ။

ဖခင်အတိုင်းပင် အလုပ်ကိုကြိုးစား၏။ ဂရုတစိုက်လုပ်၏။ ဘဝ

ထူလုပ်သားများနှင့် သင့်မြတ်အောင်ပေါင်းသင်းသည်။

ရသည့်လခများအား စာနယ်ဇင်းများနှင့် အင်္ဂလိပ်မှတ်စု စာအုပ်များဝယ်၍ ဖတ်ဖြစ်အောင်ဖတ်သည်။ သင်မြဲတိုင်းသင်သည်။

ဘာသည် ကိုယ်ချင်းစာစိတ်၊ ကရုဏာစိတ် အပြည့်အဝရှိသည်။ လေးနက်တည်ငြိမ်သလောက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော နှလုံးသားရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

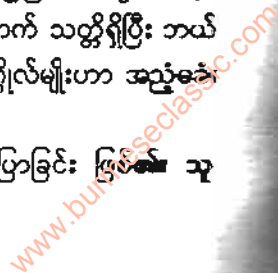

တစ်နေ့။
ဘာသည် သတင်းစာဖတ်ရင်း မျက်ရည်များ တွေ့တွေ့ကျလာသည်ကို မိတ်ဆွေနစ်က တွေ့သွားသဖြင့် ပျာပျာသလဲ 'ဘာဖြစ်တာလဲ ဘာ၊ ဘာဝမ်းနည်းစရာရှိလို့လဲ' ဟု မေး၏။

ဘာက မျက်ရည်သုတ်ရင်း-

'ကျုပ် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဗျာ၊ သတင်းစာထဲက သတင်းတစ်ပုဒ်ဖတ်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်လို့ပါ'
'သတင်းက ဘာသတင်းလဲ ဘ'

'အိုင်ယာလန်ပြည်က ဘော့ဆိုတဲ့မြို့က မြို့တော်ဝန် မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အကြောင်းဖတ်မိလို့ပါ။ သူ့ကို အင်္ဂလိပ်တွေကဖမ်းပြီး ထောင်ချလိုက်တယ်။ သူက မကျေနပ်လို့ ထောင်ထဲမှာ ဆန္ဒပြတယ်။ သူက အစာလည်းမစားဘူး။ ရေလည်းမသောက်ဘူး။ နောက်ဆုံး အိပ်ရာထဲမှာလှဲပြီး ဖိစွဲ ရက်လုံးလုံး အစာငတ်ခံ ရေငတ်ခံပြီး သူ့တိုင်းပြည်အတွက် ဆန္ဒပြပြီး သေသွားသတဲ့ကြည့်ပါဦး၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ ဘယ်လောက် သတ္တိရှိပြီး ဘယ်လောက် သူရဲကောင်းပီသလဲ။ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ အညံ့ခေ့အလံမလဲတဲ့လူမျိုးပဲပေါ့ နမ်'
ဘာက အဲကိုခဲ၍ နီရဲသောမျက်လုံးနှင့်ပြောခြင်း ဖြစ်၏။ သူ

ပြောသည် စကားများသည် ယုံကြည်ချက်နှင့်ပြောသည် စကားများ ဖြစ်ကြောင်း သိသခံ၏။

မှန်သည်။

လောက၌ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်ရန် ဝန်မလေးသူများ ဖြစ်သောကာလပတ်လုံး ထိုလူမျိုးသည် ဘယ်သောအခါမှလည်း အညံ့ခံ လိမ့်မည် မဟုတ်။ အိုင်ယာလန်လူမျိုးများသည် အင်္ဂလိပ်တို့အား ဘယ် တော့မှ အညံ့ခံ လက်မြောက်လိမ့်မည် မဟုတ်။

ထိုလူမျိုးက လှေခွက်ချည်းကုန် အလံမလဲသည့်လူမျိုးပင် ဖြစ်၏။ သူက နစ်ကိုကြည့်ပြီး-

‘အင်္ဂလိပ်တွေကို အိုင်ယာလန်လူမျိုးတွေက အညံ့မခံသလို ဝီယက်နမ် လူမျိုးတွေကလည်း ပြင်သစ်တွေကို ဘယ်တော့မှ လက်မြောက်အညံ့ခံမှာ မဟုတ်ဘူးနော်’

‘ဟုတ်တယ် ဘ၊ နယ်ချဲ့ကို တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်တဲ့နေရာမှာ ရဲဝံ့ဖို့လိုတယ်။ နောက်မတွန့်ဘဲ အသက်စွန့်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရ မယ်’

‘ဘ၏ စကား။

ဤကား လန်ဒန်မြို့ရှိ နာမည်ကျော် ကာလ်တန်ဟိုတယ်တွင်းမှ ‘ဘ’ (သို့မဟုတ်) ‘ငယ်တတ်သန် (သို့မဟုတ်) ဟိုချီမင်း၏ အတွေး အမြင်သစ် ဖြစ်သလို လှေခွက်ချည်းကုန် အလံမလဲသည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင် ရေးစိတ်ဓာတ်ပင် ဖြစ်သတည်း။

၁၄။ ငယ်တတ်သန် သို့မဟုတ်

ဟိုချီမင်းသည် ဝီယက်နမ်ပြည်သူများနှင့် ဝီယက်နမ်နိုင်ငံ လွတ် လပ်ရေးအတွက် အစဉ်အမြဲ ကြိုးပမ်းနေသလို နည်းလမ်းကိုရှာနေခဲ့၏။ အခွင့်အလမ်း ကြုံလျှင်ကြုံသလို ဝီယက်နမ်ပြည်သူတို့အတွက် အလုပ် လုပ်၏။

သူသည် ကြိုးစားမှုကိုလည်း မလျှော့ခဲ့။

ယခု လမ်းစပေါ်ပြီဟု ဆိုရမည်။

စစ်ကြီးအပြီးတွင် အမေရိကန်သမ္မတကြီး ဝီလဆင်က ဗာဆေး မြို့တွင် ညီလာခံပြုလုပ်ပြီး အချက်ကြီး (၁၄)ချက် ပါဝင်သည့် ကမ္ဘာ့ကျော် ကြေညာချက်ကြီးများကို လူသိရှင်ကြား ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့၏။

ယင်းကြော်ငြာချက်တွင် ‘ကိုလိုနီလက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၏ လွတ်လပ်မှု၊ တန်းတူမှုကို နိုင်ငံကြီးများက အသိအမှတ်ပြုကြရန်’ဟု အတိအလင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

အဆိုပါ ဝီလဆင်၏ ကြေညာချက်ကို အကြောင်းပြု၍ လက် အောက်ခံနိုင်ငံများမှ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိ၏တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုး လွတ်လပ်ရေးကို ဤစစ်ပြေငြိမ်းရေးအစည်းအဝေးကြီးက ဆောင်ရွက်ပေး လိမ့်မည်ဟု တစ်ထစ်ချ မှတ်ယူကာ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ လက်အောက်ခံကိုလိုနီနိုင်ငံများမှ ရောက်ရှိလာသော

၁။ ဝဗ္ဗတစ်ခွင်သူရဲကောင်း

ဟိုချီမင်း...

သူ့အား ကမ္ဘာသမိုင်းစာမျက်နှာများပေါ်တွင် ထူးခြားသည့် အလွင်သဏ္ဍာန်များနှင့် ဝုံကြွားစွာထင်ရှားခဲ့သူ ဖြစ်၏။ သူ့အား သမ္မတ၊ တော်လှန်ရေးသမား၊ ကလေးများချစ်သည့် ဦးလေးကြီးဟို စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးသော အမှတ်သညာများနှင့် သိထားကြ၏။

သူ၏ဂုဏ်ပုဒ်၊ သူ၏ မြင့်မြတ်တည်ကြည်မှု၊ ရိုးသားမှုများက နှိုးထွယ်လို့မရ။

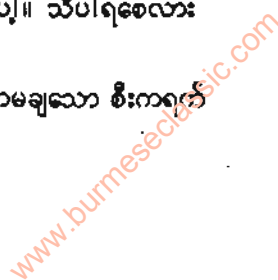
သူက နယ်ချဲ့ပြင်သစ်ကို တော်လှန်သူ၊ ကိုယ်ကျိုးမကြည့်သူ၊ ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့ လွတ်မြောက်ရေးမှအပ ဘာမှမသိသူ။

အဝတ်တစ်ထည် အပိုမရှိသူ။

ဗီယက်နမ်နိုင်ငံ၏ သမ္မတကြီးဟိုချီမင်း။

'အန်ကယ်ဟိုဟာ ကိုယ်ကျိုးမန်သမျှ စွန့်လွှတ်ပြီး ဗီယက်နမ် ပြည်သူတွေရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တယ်။ အန်ကယ်ဟိုမှာ ရည်ရွယ်ချက်တွေရှိမှာပေါ့။ သိပါရစေလား' ဟိုက ပြုံးသည်။

သူ အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်သလို လက်ထဲကမချသော စီးကရက် ခြည်းညင်းစွာတစ်ချက်ဖွာရင်း ပြုံးသည်။

ကိုယ်စားလှယ်များအကြားတွင် ထူးထူးခြားခြား ဝီယက်နမ်အမျိုးသားတစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။ ထူးခြားသည်ဟုဆိုခြင်းမှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်။ သူ၏ အသက်အရွယ်ကြောင့် ဖြစ်၏။

အခြားအခြားသော နိုင်ငံများမှ ကိုယ်စားလှယ်များသည် များသောအားဖြင့် အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်အရွယ် ရှိကြသော်လည်း ဝီယက်နမ် ကိုယ်စားလှယ်ကမူ အသက်သုံးဆယ်ပင် မပြည့်တတ်သေးဘဲ လူရွယ်ပိုင်းမျှသာ ရှိသေးသောကြောင့် ဖြစ်၏။

သို့သော် သူကား အသက်အရွယ် ငယ်ရွယ်သော်လည်း အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်နေသူပမာ လက်အောက်ခံကိုလိုနီနိုင်ငံများ၏ ပြဿနာများကို အခြားသောကိုယ်စားလှယ်များနှင့် စိတ်အားထက်သန်စွာဆွေးနွေး၍ ထက်မြက်တက်ကြွစွာ လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခဲ့ရာ 'ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်'ဟူသော အမည်မှာ ကိုလိုနီလက်အောက်ခံ နိုင်ငံများအကြားတွင် ထင်ရှားလာခဲ့၏။

ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ဝီယက်နမ်မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များအဖွဲ့ချုပ်၏ ထိုက် စားလှယ်အဖြစ် ဗာဆေးစစ်ပြေငြိမ်းရေးကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်၏။

မှန်သည်။

ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်၏ရင်ထဲတွင် တောင်းဆိုရန် ဆန္ဒအပြည့်ရှိခဲ့၏။

ယင်းဆန္ဒများကား-

- ၁။ ဝီယက်နမ်တွင် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးပေးရန်။
- ၂။ လွတ်လပ်စွာ စည်းရုံးဖွဲ့စည်းခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ ရေးသားပုံနှိပ်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာလှုပ်ရှားခွင့် များပေးရန်နှင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားမှန်သမျှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးရန်။
- ၃။ ဝီယက်နမ်နှင့် ပြင်သစ်လူမျိုးများအကြားတွင် အခွင့်အရေး တန်းတူရည်တူထားရှိရန်။
- ၄။ အရက်နှင့်ဘိန်းကို အဓမ္မစားသုံးစေခြင်းနှင့် ချွေးတပ်ဖွဲ့ခြင်း။

ဆားခွန်တော်ကောက်ခြင်းများကို လုံးဝရုတ်သိမ်းပေးရန် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် သူ၏ဆန္ဒများကို ဖော်ထုတ်၍ စစ်ပြေငြိမ်းရေး အစည်းအဝေးကြီးတွင် တင်ပြခဲ့ပြီး မဟာမိတ်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ပြင်သစ်လွတ်တော်အမတ်များထံသို့လည်း ပေးပို့ခဲ့သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး နိုင်ငံပေါင်းစုံ စစ်ပြေငြိမ်းရေး အစည်းအဝေးကြီးတွင် ဝီယက်နမ်အမျိုးသားတို့၏ လိုလားချက်အား ကမ္ဘာသိအောင် တင်ပြတောင်းဆိုခဲ့သည့် 'ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်'သည် ထင်ရှားခဲ့၏။

သူ့အား အများက စိတ်ဝင်စားခဲ့၏။

'ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်' သူသည် မည်သူနည်းဟု သိချင်ကြ၏။

စင်စစ် ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်ဆိုသည်က အခြားသူမဟုတ်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ထမင်းချက်သင်္ဘောသားအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗာဆေးမြို့မှ အစေခံအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကာလ်တန်ဟိုတယ်မှ ပန်းကန်ဆွေးသမားအဖြစ်လည်းကောင်း ဘဝမျိုးစုံ ကျင်လည်ခဲ့သူ၊ 'ဘ'ဟုလည်းကောင်း၊ 'ငယ်ငယ်တတ်သန်'ဟုလည်းကောင်း၊ 'ဆရာဟန်'ဟုလည်းကောင်း သိခဲ့ကြသည့်သူပင် ဖြစ်သတည်း။

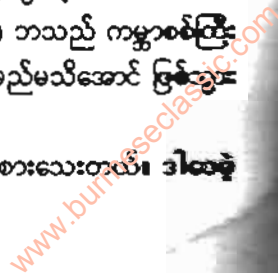

လူက ဒုက္ခမျိုးစုံ ကြုံခဲ့ရသော်လည်း အပြုံးမပျက်ခဲ့။ ကြုံလာသော လောကဓံကို ကျိုး၍ခံသူဖြစ်၏။

ငယ်ငယ်တတ်သန်သည် ကာလ်တန်ဟိုတယ်တွင် အလုပ်လုပ်နေခိုက် ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့၏။

ထိုစဉ်က သူ့အမည်သည် 'ဘ'ဖြစ်၏။ ဘသည် ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် ရုတ်တရက် ဘာလုပ်လို့ဘာကိုင်ရမည်မသိအောင် ဖြစ်သွားသည်။

'သည်တုန်းက ကျုပ် စစ်ထဲဝင်ဖို့ကြိုးစားသေးတယ်။ ဒါထဲမှာ

ကံကောင်းတာက ကျုပ်ကို အရည်အချင်းမပြည့်စုံလို့ဆိုပြီး
ငြင်းပယ်လိုက်လို့ ကျုပ် စစ်ထဲမဝင်ဖြစ်တာ

သူသည် စစ်အတွင်းကာလ၌ အင်္ဂလန်တွင်ဆက်နေရန် မသင့်
သဖြင့် ဗီယက်နမ်လူမျိုးအများအပြား ရှိနေသည့် ပြင်သစ်သို့သွားရန်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် စစ်အရှိန်ပြင်းထန်နေသဖြင့်နေသဖြင့် တစ်နိုင်ငံ
နှင့်တစ်နိုင်ငံ ကူးလူးရန် မလွယ်သည့်အခြေအနေ ဖြစ်၏။

သို့ဖြင့် စစ်ကြီးပြီးလုဆဲဆဲ ၁၉၅၁ ခုနှစ် ရုရှားနိုင်ငံတွင် အောက်
တိုတာတော်လှန်ရေးကြီး မဖြစ်ပွားမီ ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အလိုတွင်
‘ဘ’သည် အင်္ဂလန်မှ ပြင်သစ်သို့ ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် ကူးခဲ့၏။

ပြင်သစ်သို့ရောက်သည်နှင့် သူ့အမည်ကိုလည်း ‘ငယ်ဟိုက်ကုတ်’ဟု
ပြောင်းလိုက်၏။

‘လူကလေး၊ ကောင်ငယ်လေး (ဝါ) ချာတိတ်’ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ
သည့် အမည်မှာ ‘ဘ’ ဖြစ်၏။

‘ငယ်ဟိုက်ကုတ်’ဟူသည့်အမည်ကလည်း အဓိပ္ပာယ်ရှိ၏။

‘ငယ်’သည် ဗီယက်နမ်လူမျိုးတို့၏ မိရိုးဖလာအခေါ်အဝေါ်
ဖြစ်ပြီး ‘ဟိုက်ကုတ်’ဟူသည့်အဓိပ္ပာယ်မှာ ‘တိုင်းပြည်(သို့မဟုတ်)လူမျိုး’
ဟု ဖြစ်၏။ ငယ်ဟိုက်ကုတ်၏ အဓိပ္ပာယ်အပြည့်အစုံမှာ ‘တိုင်းပြည်ကို
ချစ်သူ၊ လူမျိုးကိုချစ်သူ’ဟု ဖြစ်၏။ အရပ်သုံးစကားနှင့် ဆိုရလျှင်
‘မောင်မျိုးချစ်’ဟု ဖြစ်၏။

ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ပြင်သစ်တွင် ဒုက္ခမျိုးစုံ ကြုံခဲ့ရ၏။
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအဖြစ် အလုပ်မျိုးစုံကိုလည်း လုပ်ခဲ့ရ၏။

‘ခင်ဗျား ဓာတ်ပုံအချောကိုင်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့တယ်။ ခင်ဗျား
ဓာတ်ပုံပညာ ကျွမ်းကျင်သလား’

ငယ်ဟိုက်ကုတ်က ပြုံးသည်။

‘ပြောရရင် ကျုပ် ဓာတ်ပုံကို လုံးဝမမြင်ဖူးဘူး။ ဒီပညာကို
ပဲရစ်ရောက်မှ ဗီယက်နမ်မိတ်ဆွေ ဖန်ချူထရင်ကြောင့် တတ်ခဲ့

တာ’

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ဤပညာဖြင့် အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်း ပြုနိုင်ခဲ့၏။ တို့အတူ မိတ်ဆွေများအကူအညီဖြင့် ‘ဗီယက်နမ်
မျိုးချစ်များက အစည်းအရုံး’ကို စတင်တည်ထောင်နိုင်ခဲ့၏။

ငယ်ဟိုက်ကုတ်က ပြုံးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့က ဗာဆေးမှာ ကျုပ် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံနဲ့ ပတ်သက်လို့
တောင်းဆိုချက်ကို တင်ပြခဲ့တယ်။ အဲဒီကိစ္စအခြေအနေနဲ့ တုံ့ပြန်
ချက်ကို ခင်ဗျားတို့ သိချင်နေကြတယ် မဟုတ်လား’

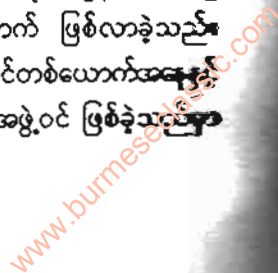
‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒီတောင်းဆိုချက်တွေက သဘာဝကျသလို
ဖြစ်သင့်တာပဲလေ။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ဆောင်ရွက်ကြရဲ့လား’
ငယ်ဟိုက်ကုတ်က မဲ့ပြုံးပြုံးပြီး ‘ဒီကိစ္စပြောရရင် တကယ့်ကို

ရင်နာစရာပဲ။ ကျုပ်ရဲ့ တင်ပြတောင်းဆိုချက်တွေဟာ လိုလားချက်တွေ၊
ဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ဒီတောင်းဆိုချက်တွေထဲမှာ ဒီမိုကရေစီ
ရေးရာ တောင်းဆိုချက်တွေ ပါနေလို့ဆိုပြီး စာရွက်ပေါ်မှာပဲ ထားလိုက်
တယ်လေ။ ဒါဟာ နိုင်ငံကြီးတွေရဲ့ လုပ်ရပ်ပဲလေ’ဟု ဆို၏။

သို့သော် ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် စိတ်ဓာတ်မကျခဲ့။ လုပ်သင့်
သည်များကို စိတ်ပါလက်ပါ ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါတွင်
ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်သူတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ။

မှန်သည်။

ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် မိတ်ဆွေများ၏ တိုက်တွန်းအားပေးမှု
ကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်လူငယ်များအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။
ငယ်ဟိုက်ကုတ်အဖို့ ‘ဗီယက်နမ်လူငယ်များအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်အနေနဲ့’
ယခုအခါတွင် ပြင်သစ်၌ ဆိုရှယ်လစ်လူငယ်များအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ
‘ပထမဆုံးအကြိမ်’ ဖြစ်၏။

“ခု ဘာဆက်လုပ်မယ် စိတ်ကူးလဲ”

“စိတ်ကူးတွေက အများကြီးလေ၊ ဒါပေမဲ့ ထူးခြားတာက ကျုပ် ပြင်သစ် ရောက်ပြီးမှ လမ်းစကိုတွေ့ခဲ့တယ်။ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ လမ်းစက ကျုပ် လမ်းဆက်လျှောက်ရမယ်”
ငုယင်ဟိုက်ကုတ် ဆေးဆေးစွာ ပြောလိုက်သည်။

၁၅။ အင်ဒိုချိုင်းနား ကိုယ်စားလှယ်

“အင်ဒိုချိုင်းနား ကိုယ်စားလှယ်ရဲဘော်၊ အခု ရဲဘော် ဆွေးနွေးဖို့ အလှည့် ရောက်လာပါပြီ”

သဘာပတိ၏ ကြေညာချက်အသံက အခန်းတွင်း၌ ဟိန်း၍ပေါ်လာသည်။ ယခုဆိုလျှင် ဘိန်းမြို့နယ်နှင့် တန်ဘက်ဂရွန်နီမြို့နယ်များမှ ကိုယ်စားလှယ်များ၏ ဆွေးနွေးပွဲက ပြီးစီးခဲ့ပြီ။

ခန်းမဆောင်ကြီးက ကျယ်ဝန်း၏။

ကျယ်ဝန်းသည့် ခန်းမဆောင်ကြီးထဲတွင် လူအများ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြ၏။ လူထုပရိသတ်က များ၏။ ယင်းသို့ များပြားသည့် ကျယ်ဝန်းသည့် ခန်းမဆောင်၏ အလယ်ဗဟိုဗဟိုကျတကျနေရာတွင် လူရွယ်တစ်ယောက်သည် ဣန္ဒြေရရ ထိုင်နေ၏။

ယခု သဘာပတိက ဆွေးနွေးဖို့ ဆင့်ခေါ်နေပြီ။

သည်အခါ လူငယ်သည် ဣန္ဒြေရရ ထိုင်နေရာမှ ဖြည်းဖြည်းစွာ ထလိုက်၏။ ခန်းမဆောင်တွင်း၌ရှိနေသော လူအများက အဆိုပါလူရွယ်ကို စောင်းငုံ ကြည့်ကြ၏။

လူရွယ်သည် ခန်းမဆောင်တွင်း၌ အထူးခြားဆုံးလိုဖြစ်နေ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အားလုံးသော ကိုယ်စားလှယ်များမှာ အပူထိ အရွယ်အားဖြင့် ငါးဆယ်ကျော်မျှရှိနေပြီး နှုတ်ခမ်းစွမ်း၊ မုတ်ခမ်းစွမ်းနှင့်

ပြင်သစ်လူမျိုးများ ဖြစ်၏။

အသက်ငယ်သူဆို၍ လူငယ်တစ်ဦးသာရှိ၏။ သူက နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မှတ်ဆိတ်မွေး မရှိ။ သူ့အသွင်က အရှေ့တိုင်းသားအသွင် ပီပြင်နေ၏။

သူ စင်မြင့်တွင် ရပ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ တည်ငြိမ်စွာဖြင့် စကားစသည်။

‘ရဲဘော်များ ခင်ဗျား...’

ကျွန်တော်ဟာ ဒီနေရာကို ရဲဘော်တို့နဲ့အတူလက်တွဲပြီး ကမ္ဘာတော်လှန်ရေးကြီးရဲ့တာဝန်ကို ကျေနပ်ပျော်ရွှင်စွာ ထမ်းဆောင်ဖို့ ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဝင် ရဲဘော်တစ်ယောက် အနေနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ဇာတိဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံမှာ နယ်ချဲ့သမားတွေ ကျူးလွန်နေကြတဲ့ အင်မတန် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာကောင်းတဲ့ ရာဇဝတ်မှုကြောင်းတွေကို ဒီကနေ့ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာနဲ့ ပြောရပါလိမ့်မယ်’

ဟု သူက ပဏ္ဍာမပျိုးလိုက်၏။

သူက အမူအယာအားဖြင့် ဣန္ဒြေရသလောက် အသံအားဖြင့် တည်ငြိမ်လှစေသည်။ သူ၏ မင်မောင်းကြောင့်လော၊ အသံသြဇာပြည့်ဝမှုကြောင့်လော မပြောတတ်။ တစ်ခန်းလုံးရှိ လူအများ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

‘ပြောပါဗျို့...’

‘ဆက်ပြောပါ’

အားပေးတောင်းဆိုသည့်အသံများက နေရာအနှံ့အပြားမှ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်လာခဲ့သည်။

သို့ကြောင့် သူ အားတက်သွားရ၏။

သူ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

ထိုနေ့၊ ထိုရက်က ... ၁၉၂၀ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့။

နေရာကား ပြင်သစ်ပြည်အလယ်ပိုင်း ‘တိုးမြို့’ကလေးတွင် ဖြစ်၏။ ဤမြို့ကလေးတွင် ဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့မှစ၍ ၃၀ ရက်နေ့အထိ ပြင်သစ်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၏ ဆယ်ရှစ်ကြိမ်မြောက် ကွန်ဂရက် ညီလာခံကျင်းပနေခြင်း ဖြစ်၏။

ယနေ့က ဒုတိယနေ့ဖြစ်၏။

ထိုနေ့က ညီလာခံအခမ်းအနား၌ ပြင်သစ်အမျိုးသား ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဝင်များ၏ သြဘာသံများအကြား၌ တည်ငြိမ်လှစွာ စကားပြောနေသူကား အခြားသူမဟုတ်။

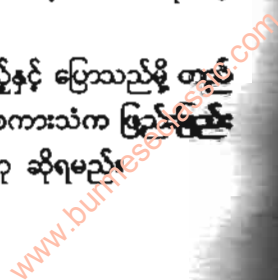
ပြင်သစ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီတွင် ဗီယက်နမ်အမျိုးသားအဖြစ် ပထမဆုံးပါတီဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည့် ငှယ်ဟိုက်ကုတ်တည်း။

သူက စကားတတ်၏။

‘ရဲဘော်တို့...’

ရဲဘော်တို့ သိကြတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့စနစ်က လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်လောက်ကစပြီး အင်ဒိုချိုင်းနားဒေသကို စိမ့်ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနယ်ချဲ့စနစ်ဟာ ရက်စက်တဲ့စနစ်ပါ။ သူတို့ဟာ အရင်းရှင်တွေရဲ့အရှိန်အဝါကို တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်သုံးပြီး ကျွန်တော်တို့ကို လှံစွပ်နဲ့ထောက်ပြီး အနိုင်ကျင့်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အဲဒီအချိန်က စပြီး အရက်ကင်းမဲ့တဲ့ဖိနှိပ်မှုနဲ့ သွေးစုပ်ချယ်လှယ်မှုကို မတရားသဖြင့် ခံစားခဲ့ရတင် မကဘူး။ အကြင်နာကင်းမဲ့တဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုတွေ၊ အဆိပ်ခတ်မှုတွေကို ပါ ခံခဲ့ရတယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘိန်းအရက် စတဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါးတွေနဲ့ အဆိပ်သင့်အောင် အလုပ်ခံခဲ့ရတယ်’

သူ၏ စကားသံများက ခံစားချက်အပြည့်နှင့် ပြောသည်မို့ တည်ငြိမ်လှ၏။ ဒေါသအရိပ်အမြွက် ကင်းနေ၏။ သူ့စကားသံက ပြည်ပြည်လေးနှင့် အေးအေးမှန်မှန် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဟု ဆိုရမည်။

ရဲဘော်တို့ခင်ဗျာ... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အင်ဒိုချိုင်းနားဒေသမှာ ပြည်သူတွေအပေါ် အရင်းရှင်လူမျိုးခြားတွေရဲ့ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ရက်စက်ယုတ်မာမှုကို အခုလို အချိန်နည်းနည်းကလေးမှာ ပြည့် ပြည့်စုံစုံပြောပြဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ ပြောရရင် ရုတ်စရာပါပဲ။ ဒီ ဒေသမှာ စာသင်ကျောင်းတွေထက် အကျဉ်းထောင်တွေက ပို များနေသလို အချုပ်အနှောင်ခံရသူတွေဟာ ဒင်းကြမ်းပြည့်နေ ပါတယ်။ တကယ်ကို ကြောက်စရာပါပဲ။ ဆိုရှယ်လစ်အယူအဆ ရှိတဲ့ ပြည်သူတွေဟာ ပိုပြီး အဖမ်းဆီးခံရပြီး အချို့ဆိုရင် စစ် ဆေးမေးမြန်းခြင်းမရှိဘဲ အသတ်ခံရတာတောင် ရှိပါတယ်။ ဒါ ဟာ အင်ဒိုချိုင်းနားရဲ့ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးပြယုဂ်ပါပဲ”

အခန်းက အခန်းကျယ်ကြီးပင်။

အခန်းထဲတွင် မီးရောင်များက ထိန်လင်းနေသကဲ့သို့ ပန်ကာများ ထ တစ်ဝီလည်နေ၏။ သို့သော် နဖူးတွင် ချွေးသီးများစို့နေ၏။

နဖူးနှင့်နားထင်ကြောကြီးများ ထောင်ထနေ၏။
ပြီးတော့ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်မရှိသော အောက်တိုင်းဝတ်စုံကြောင့် သူ အနေကြပ်နေပုံလည်း ရ၏။ သူသည် စကားပြောရင်း လည်ပင်းမှ ထည်စည်ကို မသိမသာကိုင်၍ ပြင်နေ၏။ ထို့နောက် သူက-

“ဒီလို ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်ရလဲ။ ဒါကို အဖြေရှာလိုက်ရင် အဲဒီမှာရှိနေ တဲ့လူတွေဟာ လူချင်းတူပါလျက်နဲ့ နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားသတ် မှတ်ခံနေရလို့ဆိုတာ တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ အသေအချာလေ့လာ ကြည့်ရင် အဲဒီမှာရှိတဲ့ ဗီယက်နမ်လူမျိုးတွေဟာ ဥရောပတိုက် သားတွေနဲ့ ဥရောပတိုက်သားအဖြစ် ခံယူထားကြတဲ့လူတွေ လောက် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု အပြည့်အဝ မရကြတာပဲ”

ရဲဘော်တို့ခင်ဗျာ...

ကျွန်တော်တို့မှာ လွတ်လပ်စွာရေးသားခွင့်လည်း မရှိပါဘူး။ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုခွင့်လည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ လွတ်လပ်စွာ အစည်း

အဝေးကျင်းပခွင့်နဲ့ လွတ်လပ်စွာ အဖွဲ့အစည်းထူထောင်ခွင့်တောင် မရှိခဲ့ပါဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ တခြားနိုင်ငံကို သွားရောက်လည်ပတ်ခွင့်နဲ့ နေထိုင်ခွင့်မရခဲ့ပါဘူး။ ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ လွတ်လပ်စွာ ပညာသင်ကြားခွင့်မရခဲ့တဲ့ အတွက် အမှောင်တွေထဲမှာ လစ်လျူရှုပြီး ပစ်ထားခံခဲ့ရသလို ဖြစ်နေတာ အမှန်ပါပဲ။

ရဲဘော်တို့ခင်ဗျာ...
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အင်ဒိုချိုင်းနားဒေသမှာ ကိုလိုနီဝါဒသမားတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို အဖက်ဖက်က ပိတ်လှောင်ပြီး အဆိပ်သင့်အောင် အတင်းအကျပ်တိန်းရှုဖို့နဲ့ အရက်သောက်ဖို့ကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လုပ်ဆောင်နေကြပါတယ်။ ဗီယက်နမ်လူမျိုးတွေဟာ တခြား လူမျိုးတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို မဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ထောင်နဲ့ ချို့ပြီး အစုလိုက်အပြုံလိုက် မသေမချင်း ညှင်းဆဲပြီး အသတ် ခံနေရပါတယ်။

သူက စကားအဆုံးတွင် မသိမသာအသံမြှင့်လိုက်၏။ သတင်း ထောက်များက ကင်မရာတဖျတ်ဖျတ်နှင့် ဓာတ်ပုံရိုက်နေ၏။
ငှယ်ပဟိုက်ကုတ်က စကားကိုဆက်သည်။

“ရဲဘော်တို့ခင်ဗျာ...
အဲဒါတွေဟာ သန်းပေါင်း ၂၀ကျော်ရှိတဲ့ ဗီယက်နမ်လူမျိုးတွေ ခံစားနေရတဲ့အဖြစ်ပါ။ ဒီလူဦးရေဟာ ပြင်သစ်နိုင်ငံလူဦးရေရဲ့ ထက်ဝက်ရှိပါတယ်။ ဒါနဲ့တောင် ဒီလိုခံစားနေရတဲ့ ဗီယက်နမ် ပြည်သူတွေကို ပြင်သစ်တွေရဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု ခံနေရ တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဟာ ဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူတွေကို လက်တွေ့ကျကျ ထောက်ခံအားပေးဖို့လိုအပ်ဖို့ ပြောချင်ပါတယ်”

“ဒီပြည်သူတွေအတွက်ဆောင်ရွက်ဖို့ ကျွန်တော် အဆိုတင်ပြမိ”

ပါပြီ။

သူ့စကားအဆုံး 'ဂျီပြန်ရွတ်'၏ ကြားဖြတ်စကားသံ ပေါ်လာ၏။ ထို အသံကြောင့် ခန်းမအတွင်း လှုပ်လှုပ်ရွရွလည်း ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် ငှာယင်ဟိုက် ကုတ်က ကြားဖြတ်စကားသံအဆုံး စကားဆက်လိုက်၏။

'ရဲဘော်တို့ခင်ဗျာ...

ကျွန်တော်အမြင်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် ပါတီဟာ လက်အောက်ခံကိုလိုနီနိုင်ငံတွေအားလုံးမှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်အတွက် ဝါဒဖြန့်ချိပေးဖို့ လိုပါတယ်။ ကျွန်တော် နားလည်သလောက်ပြောရမယ်ဆိုရင် တတိယကမ္ဘာ ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးနဲ့ပူးပေါင်းဖို့ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီက ဆုံးဖြတ်လိုက်တာဟာ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကိုလိုနီနိုင်ငံတွေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ပြဿနာရဲ့ အရေးကြီးပုံကို မှန်ကန်စွာ အကဲဖြတ်သတ်မှတ်ဖို့ လက်တွေ့ ကတိပြုလိုက်တာပဲလို့ ခံယူပါတယ်'

'အခုဆိုရင် မြောက်အာဖရိကပြဿနာကို လေ့လာဖို့အတွက် အမြဲတမ်းကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းလိုက်တဲ့အကြောင်း ကြားရလို့ အထူးဝမ်းသာပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ပါတီက အင်ဒိုချိုင်းနားမှာ လက်ငင်း ပူပူနွေးနွေး ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပြဿနာနဲ့ပတ်သက်လို့ ဒီမှာ အသိပေးဖို့နဲ့ ဟိုမှာ ဘာတွေဆောင်ရွက်သင့်တယ်ဆိုတာ လေ့လာဖို့ ဒီအဖွဲ့ထဲကတစ်ယောက်ကို လွှတ်မယ်ဆိုရင် အင်မတန် ဝမ်းသာစရာ ကောင်းပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျာ'

'ရဲဘော် အင်ဗာရှားနဲ့အတူ လွှတ်ရမှာလား'

အသံတစ်ခု ကျယ်လောင်စွာ ပေါ်လာသည်။

'ဒါကတော့ အမှုဆောင်တွေအချင်းချင်း ကြည့်ပြီးထိန်းသွားပါလိမ့်မယ်'

ငှာယင်ဟိုက်ကုတ်၏ အချက်ကျသောအဖြေကြောင့် သြဘာသံများ ခန်းလုံးပြည့် ဆူညံသွားသည်။ ထို့နောက် ငှာယင်ဟိုက်ကုတ်က

ရဲဘော်များကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး နိဂုံးချုပ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

'ရဲဘော်တို့...'

ကျွန်တော်အနေနဲ့ ရဲဘော်အားလုံးရဲ့ကိုယ်စား လက်ဝဲပိုက်ဆွဲ လက်ယာပိုက်ဆွဲ နှစ်ခုစလုံးအပါအဝင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဝင် အားလုံးရဲ့ကိုယ်စား ရဲဘော်တို့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်။ ရဲဘော်တို့ ကျွန်တော်တို့ကို ကယ်ကြပါ'

'ဖျောင်း... ဖျောင်း... ဖျောင်း...'

သြဘာသံများ ဘဝင်သို့ညံ့သွား၏။

ထို့နောက် သဘာပတိက တစ်မိနစ်ကျော်မျှ စောင့်ဆိုင်းပြီး နိဂုံးချုပ် စကားပြောသည်။

'အင်ဒိုချိုင်းနားကိုယ်စားလှယ်ဟာ သြဘာလက်ခုပ်သံကြားက မိန့်ခွန်းပြောဆိုပြီးသွားပါပြီ။ သူ တင်ပြဆွေးနွေးသွားတဲ့ အချက်တွေကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရင်းနဲ့ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီတစ်ခုလုံးက အရင်းရှင်ဘူစွာတွေရဲ့ ရာဇဝတ်မှုကို သူတို့နဲ့အတူ ကန့်ကွက်ကြောင်း နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်'

ဤသို့ဖြင့်ပင် တိုးမြို့ကလေးတွင် ကျင်းပခဲ့သည့် ပြင်သစ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၏ '၁၈'ကြိမ်မြောက်ကွန်ဂရက်ကြီးသည် နောင်အခါတွင် 'တိုးကွန်ဂရက်' ဟု ကျော်ကြားထင်ရှားလာသည်နှင့် ယင်းကွန်ဂရက်သို့ စာတံရောက်ကာ ဆွေးနွေးတင်ပြခဲ့သည်။ 'ငှာယင်ဟိုက်ကုတ်'၏ အမည်မှာလည်း ပြင်သစ်နိုင်ငံရေးလောကတွင် ထင်ရှားလူသိများခဲ့လေသည်။

၁၆။ “ဟို”နှင့် မစ္စတာချားလ်လွန်းရွတ်

‘တိုးကွန်ဂရက်’ ပြီးသည့်နောက် ငှက်ဟိုက်ကုတ်၏ အမည်သည် သိသိသာသာ ထင်ရှားလာခဲ့၏။ သူ့သတင်းက မွေးလာခဲ့သည်။ တစ်ခါက ငှက်ဟိုက်ကုတ်နှင့် လက်ျာဂိုဏ်းသားအချို့ တွေ့ခဲ့၏။ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

သူက-

‘ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ကိုလိုနီစနစ်ကိုလည်း မရှုံ့ချဘူး။ ကိုလိုနီနိုင်ငံက ပြည်သူတွေနဲ့လည်းလက်တွဲပြီး တိုက်ပွဲမဝင်ဖူးဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ဆင်နွှဲနေတဲ့ တော်လှန်ရေးဟာ ဘယ်လိုတော်လှန်ရေးလို့ ခေါ်လဲ’

ဟု လက်ျာဂိုဏ်းသားများအား ပြတ်သားစွာ မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။ သူ့အနေနဲ့ ကိုလိုနီပြဿနာကို လက်တွေ့ကျကျ ဖြေရှင်းရန် ဆန္ဒပြင်းပျံ့နေ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ငှက်ဟိုက်ကုတ်ကို လက်တွေ့ဖြေရှင်းမည့် ပြင်သစ် ကွန်မြူနစ်ပါတီအား စတင်တည်ထောင်သူတစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ပြန်၏။

ထိုအချိန် ထိုကာလတွင် ငှက်ဟိုက်ကုတ်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ရှေးလောကနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် လူသိပို၍များလာခဲ့ပြီ။ ရေပန်းစားလာသည်။ တက်ကြွရဲရင့်သူ ဖြစ်လာသည်။

တစ်နေ့...

သူ့ထံသို့ စာတစ်စောင်ရောက်လာ၏။

‘မစ္စတာငှက်ဟိုက်ကုတ်’

ကိုလိုနီပြဿနာကို လက်တွေ့ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့

ကျွန်တော်တို့ ဆုံးစည်းချင်ပါတယ်။

ချားလ်လွန်းရွတ်

သူက ထိုစာကြောင့် ဝမ်းသာသွား၏။ သူနှင့်တွေ့ဆုံရန် ချိန်းချိန်းသည် သူသည် တိုးတက်သည့် သတင်းစာဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သိသည့်အခါ ပို၍ကြည်နူးရ၏။ သူ ရည်မှန်းချက် တစ်ဆင့်တက်နိုင်ပြီဟု နားလည်ခဲ့၏။ မှန်သည်။

ငှက်ဟိုက်ကုတ်အားတွေ့ဆုံရန် ချိန်းချိန်းသည် ‘လူထုသတင်းစာ’ တိုက်မှ ထင်ရှားသည့် သတင်းစာအယ်ဒီတာတစ်ဦး ဖြစ်၏။

လူထုသတင်းစာသည် အတိုက်အခံ သတင်းစာတစ်စောင်ဟုဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။ ထို့အတူ ယင်းလူထုသတင်းစာက ဗာဆေးငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဖရင့်တွင် ငှက်ဟိုက်ကုတ် ပါဝင်ပြီး ဗီယက်နမ်အမျိုးသားများ၏ လိုလားသည့် တောင်းဆိုချက်ကို ဖော်ပြခဲ့သည့် သတင်းစာဖြစ်ပြီး ဗီယက်နမ်အမျိုးသားများ ကြားတွင် ထင်ရှားသည့် သတင်းစာလည်း ဖြစ်၏။

လူထုသတင်းစာ၏ အယ်ဒီတာမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားလူတန်းစားများ၏ဘဝနှင့် ကွန်မြူနစ်ဝါဒီကို အဦးဆုံး ဖော်ထုတ်ပြခဲ့သည့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ကားလ်မတ်စ်၏ တူတော်သူ ‘မစ္စတာချားလ်လွန်းရွတ်’ ဖြစ်၏။

(မှတ်ချက်)

ပြင်သစ်စာရေးဆရာဂျီလာဟိုးချား၏ ‘ဟိုချီမင်း’ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်တွင်မူ မစ္စတာချားလ်လွန်းရွတ်ကား ခေါင်းဆောင်ကြီး ကားလ်မတ်စ်၏မြေးဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထား၏။

စာအုပ်

သူက ကာလ်မတ်စ်၏တူတော်သူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ လူထု သတင်းစာ၏အယ်ဒီတာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပြင်သစ်ပါလီမန်အမတ် တစ်ဦးအဖြစ်လည်းကောင်း ကျော်ကြားသူဖြစ်၏။ သူက ရဲရင့်စူးရှပြီး အမြင်သစ်နှင့် ထင်ရှားသူပင်။

ချိန်းဆိုသည့်နေ့။

ထိုနေ့က ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် မစ္စတာချားလ်လန်ရွတ်နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့၏။

မစ္စတာချားလ်လန်ရွတ်သည် ထက်မြက်သလောက် တည်ကြည် သည်။ လူကြီးလူကောင်း ပီသသည်။

‘မစ္စတာငယ်ကို ထက်မြက်သူတစ်ဦးနဲ့ အခုလိုတွေ့ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တော့ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူလို့မဆုံးဘူး’

ဟု မစ္စတာချားလ်လန်ရွတ်က ခရီးဦးကြိုပြု စကားဆိုသည်။ ငယ်ငယ် ဟိုက်ကုတ်က ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့အပြုံးက ပီတိအပြုံးဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော်လည်း အခုလို မစ္စတာနဲ့တွေ့ရလို့ ဝမ်းသာလို့မဆုံး ဝါဘူး၊ ဒါထက် မစ္စတာ ကျွန်တော့်ကို ဆင့်ခေါ်တဲ့အကြောင်း တို့လည်း သိပါရစေ’

ချားလ်လန်ရွတ်က ပြုံးလိုက်သည်။

သူတို့ ဆုံတွေ့ကြသည်မှာ လူထုသတင်းစာတိုက်၏ အခန်းတစ် ခန်းတွင်း၌ ဖြစ်၏။ အခန်းသည် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းမဟုတ်သော်လည်း အခန်းကျဉ်းကလေးလည်း မဟုတ်ချေ။ အခန်းထဲ၌ ခမ်းနားခေတ်မီသော စားပွဲများ၊ ကုလားထိုင်များ ရှိနေ၏။

အခန်းနံရံအား အဖြူရောင်သုတ်ထားပြီး ပန်ကာလက်တံ လှည့် နေသည်ကို မြင်ရသည်။ လေအေးတွေ အခန်းထဲ ပျံလွင့်နေသည်။

ချားလ်လန်ရွတ်က ငယ်ငယ်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ယခုလို ငယ်ငယ်ကိုခေါ်တွေ့ရတာက အကြောင်းနဲ့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငယ်ငယ်ဟာ ကိုလိုနီနိုင်ငံငယ်ကလေးများကို ထိုက်

စားပြုပြီး တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲ ဝင်နေသလို ကျွန်တော့်မှာလည်း နယ်ချဲ့အရင်းရှင် ဘုရားတွေကို တိုက်ဖျက်ဖို့ ဆန္ဒတွေ အပြည့်အဝ ရှိနေတယ်၊ ပြောရရင် ကျွန်တော်နဲ့ငယ်ငယ်က ယုံကြည်ချက်တူ၊ ခံယူချက်တူလေ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး လက်တွဲနိုင်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်တာပါ’

‘ဟာ... ဒါဟာ တကယ်ကို ကြည်နူးပျော်ရွှင်စရာ သတင်းပဲ’ ချားလ်လန်ရွတ်က ပြုံးလိုက်သည်။

‘ရဲဘော်ငယ်... ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့သတင်းစာမှာ ရဲဘော် ဆောင်းပါးရေးစေချင်တယ်’

‘ခင်ဗျာ’

ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ချားလ်လန်ရွတ်၏ စကားကိုကြားရလျှင် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာသွားရလေသည်။ ရုတ်တရက်မို့ ဘာပြောရမည်ကိုပင် မသိ။ အတန်ကြာမှ-

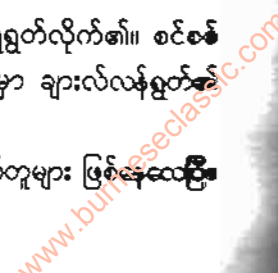
‘ကျွန်တော် သိပ်ကို ဝမ်းသာတယ် ရဲဘော်လန်ရွတ်ရယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ပြည်သူတွေကို ကိုယ်စားပြုတဲ့စာမျိုးကို ရေးချင် တာ ကျွန်တော့် ဆန္ဒပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဘာရေးရမလဲ’

‘ရဲဘော်ငယ် ရေးရမယ့်အကြောင်းက ဝီယက်နမ်အကြောင်း လေ၊ ဝီယက်နမ်နိုင်ငံတွေမှာ ကျုပ်တို့ပြင်သစ်အရာရှိတွေဟာ ဝီယက်နမ် လူမျိုးတွေအပေါ် ဘယ်လောက်ခြယ်လှယ် သွေးစုပ် နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ပြင်သစ်လူထုသိအောင် ရဲဘော် ဖွင့်ဟ ရေးပြစေချင်တယ်’

‘ဟာ... ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ’

ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်က ဝမ်းသာအားရ ရေရွတ်လိုက်၏။ စင်စစ် သင်အဖို့ ယခုလို အားရဝမ်းသာ ခံစားရသည်မှာ ချားလ်လန်ရွတ်၏ နှစ်လင်းမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

သူတို့နှစ်ဦးက တကယ်ပင် ရည်ရွယ်ချက်တူများ ဖြစ်နေထေပြီ။

ချားလ်လန်ရွတ်၏ ဖိတ်ခေါ်စကားသည် ငှက်ဟိုက်ကုတ်အတွက် ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျဆိုသည့် စကားနည်းဖြစ်၏။

စင်စစ် မိမိသည် ဗီယက်နမ်မှ စွန့်စွန့်စားစား ထွက်ခွာခဲ့သူဖြစ်၏။ မိမိ ဗီယက်နမ်မှထွက်ခွာသည့် ရည်ရွယ်ချက်သည် ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့၏ ပြင်းထန်ခါးသည်းသော ခံစားချက်ကို ကမ္ဘာကသိအောင် ဖွင့်ဟပြနိုင်ရန် ဖြစ်၏။

ယခုမူ လမ်းစပေါ် ဆန္ဒပြည့်ပြီဟု ဆိုရခြင်းမည်။
“ရဲဘော်လန်ရွတ်ရဲ့စကားကိုကြားရတော့ ကျွန်တော် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာရတယ်ဗျာ၊ ရဲဘော်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ ရည်ရွယ် ချက်ချင်း တူညီနေတဲ့အတွက် ပိုပြီး ဝမ်းသာရပါတယ်”
“ဒါဆို ရဲဘော်ငှက်ဟိုက်အနေနဲ့ ကျွန်တော့်တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံ တယ် ဆိုပါစို့”
“ဘယ်နှယ် ပြောပါလိမ့်ဗျာ၊ ဒါဟာ ကျွန်တော့်ဆန္ဒပါ၊ ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပါမယ်”
“ဝမ်းသာလိုက်တာ ငှက်ဟိုက်”
ငှက်ဟိုက် ငှက်ဟိုက်ကုတ်နှင့် ချားလ်လန်ရွတ်တို့သည် တစ်ဦး တို့တစ်ဦး ပြုပြင်ကြည့်လိုက်ကြပြီး တစ်ဦးလက်ကိုတစ်ဦး တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ သူတို့နှစ်ဦးရင်ထဲတွင် ပျော်ရွှင်၍နေ၏။

ငှက်ဟိုက်ကုတ်သည် ချားလ်လန်ရွတ်ထံမှ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ၏နည်းသားတွင် ‘လူထုသတင်းစာ’မှတစ်ဆင့် ဆောင်းပါး များ ရေးသား၍ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ယုတ်မာဆိုးသွမ်းပုံကို ဖွင့်ချရန် ပြင်ဆင်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်မိသည်။ သူ ကြိုးလည်း ကြိုးစားခဲ့၏။ သို့သော် စာရေးရသည့်အလုပ်သည် တကယ်တမ်းကျတော့ ပြော

သလောက် မလွယ်သောအလုပ်ဖြစ်မှန်း သိလာသည်။ သို့တော်မူ ငှက်ဟိုက် သည် မလျော့သောစွဲရှိသူပီပီ ကြိုးစား၏။

သူ့ခံစားချက်၊ သူ့အတွေ့အကြုံများကို စုစည်း၍ သူ ဆောင်းပါး များ ရေးသားခဲ့သည်။ ထို့အတူ ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့၏ဘဝနှင့် ပြင်သစ် နယ်ချဲ့တို့၏ ယုတ်မာကောက်ကျစ် ရက်စက်ပုံကို လူထုသိအောင် စွမ်း ဆောင်နိုင်ပြီ ဖြစ်သဖြင့် ကြည်နူးမဆုံးပြီ။

www.burmeseclassic.com

၁၇။ ယုံကြည်ချက်နှင့်သတင်းစာဆရာ

ငယ်ငယ်ကတည်းကတည်းက လူထုသတင်းစာ၏ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင် တစ်ဦးဖြစ်သလို လူထုသတင်းစာတိုက်သို့ မကြာခဏရောက်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် ငယ်ငယ်သည် မမျှော်လင့်ဘဲ မိတ်ဆွေသစ်တစ်ဦး ရရှိသွားခဲ့ပြန်၏။ သူကလည်း ချားလ်လန်ရွက်ကဲ့သို့ပင် အယ်ဒီတာ တစ်ဦးဖြစ်၏။ တည်ကြည်ခန့်ညားပြီး သဘောကောင်းသူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။

“ကျုပ်က အလုပ်သမားဘဝသတင်းစာက အယ်ဒီတာပါ။ ကျုပ် တို့ သတင်းစာမှာလည်း ဆောင်းပါးတွေရေးစေချင်တယ်” သည်စကားက ငယ်ငယ် အလိုလားဆုံးသော စကား။

သို့သော် ငယ်ငယ်သည် သူ့အဖြစ်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

“ရဲဘော်တို့က အခုလို ကျုပ်ရဲ့ဆန္ဒကို အကောင်အထည် ဖော် ပေးမယ် ဆိုလို့ ကျုပ် ဝမ်းသာလို့မဆုံးဘူး။ ခက်တာက ကျုပ် ဘဝက ခါချင်ကောင်မာန်ကြီးလို့ တောင်ကြီးဖြူမယ်ကြံ ခါးက မသန်ဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်နေတယ်ဗျ”

“ခင်ဗျားမှာ အခက်အခဲရှိနေလား ငယ်ငယ်” သူက မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

ငယ်ငယ်က ဝန်ခံလိုက်သည်။ ထို့အတူ သူ၏အခက်အခဲများအကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ သူ့အနေနှင့် ဆောင်းပါးများရေးသည့်နေရာတွင် မိမိ၏ တစ်ဦးတည်းတော့ ဖန်တီးမှုနှင့်မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့။ ဘာသာဗေဒ အားနည်းမှု ကြောင့် ဖန်တီးတရောင်း၏ အကူအညီကို ပျူရ၏။

ဖန်တီးတရောင်းသည် ငယ်ငယ်၏ဆန္ဒအများကို အပြည့်အစုံ ဖော်ပြ ခြင်းမရှိ။ ငယ်ငယ်၏ ပြောဆိုရေးသားလိုချက်များကိုပင် သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ဖြတ်တောက်ခြင်း ပြုခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ ငယ်ငယ်၏စိတ်ထဲတွင် မကျေနပ် ဖြစ် ရ၏။

“ရဲဘော်ငယ်ငယ်က ပြင်သစ်စာကို မကျွမ်းကျင်ဘူးလား”
“ဒါအမှန်ပဲ ရဲဘော်၊ ကျွန်တော်ဟာ ပြင်သစ်စာနဲ့ပတ်သက်လို့ မကျွမ်းကျင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါ ဖြစ်နေ တယ်”
သူက ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါဆို ရဲဘော်ငယ်အနေနဲ့ ဘာမှအားမငယ်နဲ့၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့ အစွမ်းကုန်ကူညီမယ်။ ခင်ဗျားဆောင်းပါးကို ရေးပြီးပြင်စရာရှိတာကို ကျွန်တော် ကြည့်ပြင်ပေးမယ်”
“ဟာ... ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ”

နဂိုကပင် စိတ်အားထက်သန်နေသော ငယ်ငယ်ကတည်းက အယ်ဒီတာ၏တိုက်တွန်းမှု စကားကို ကြားရသောအခါ အားတက်ရ၏။ အမှောင်ထဲနေခိုက် နေရောင်ခြည်ကို မြင်လိုက်ရသလိုပင်။

ထို့နောက်ပိုင်း ငယ်ငယ်သည် စာကိုကြီးစားရေး၏။ ရေးပြီးသမျှကို အယ်ဒီတာကိုပြကြည့်ပြီး အယ်ဒီတာမှ ပြင်ဆင်ပေးသဖြင့် သူ ဆောင်းပါး များစွာ ရေးဖြစ်ခဲ့သလို စာကို တူတူတန်တန် ရေးနိုင်သည့်ဘဝရောက်ခဲ့၏။
“ကိုယ်ရေးတဲ့စာကို အများနားလည်နိုင်ဖို့အတွက် သူတစ်ပါး

ရေးတဲ့ စာတွေကို ဖတ်ရတယ်။ တကယ်တော့ စာရေးတယ် ဆိုတာ ကိုယ့်မျက်စိနဲ့မြင်တဲ့အရာကို ကိုယ့်စိတ်ထဲက ခံစားချက် အတိုင်း ထိထိမိမိရေးတတ်ဖို့ပဲ လိုတယ်။ ဒါကို သဘောပေါက် နားလည်ရင် စာရေးဖို့ဆိုတာ မခက်ဘူး။

ခုတော့ သူလည်း စာရေးခြင်းအတတ်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ နားလည်ခဲ့ပြီ။ စာလည်းရေးနိုင်ခဲ့ပြီ။

ဆန္ဒနှင့် ကြိုးစားမှုသည် တိုးတက်မှုကိုဖြစ်စေသည်မှာ ဓမ္မတာ ပင်။ ယခုဆိုလျှင် ငှက်ပျော့ကုတ်သည် ကြိုးစားမှုကြောင့် ဆောင်းပါး ရေးရုံ မကတော့ဘဲ မဂ္ဂဇင်းများ၊ ဂျာနယ်များတွင် ဆောင်းပါးများ ပြဇာတ်များ၊ ဝတ္ထုတိုများကိုပင် ရေးသားနိုင်ခဲ့သလို သူ့လက်ရာများအား ဝန်ခံစာလုံးနှင့် တွေ့မြင်လာရ၏။

မှန်သည်။

ယခုအခါတွင် ငှက်ပျော့ကုတ်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ အလုပ် သမား ဆင်းရဲသားတို့၏ဘဝကို ဝတ္ထုများနှင့် သရုပ်ဖော်ခဲ့သည့်နည်းတူ ဝိသင်္ဃာန်ပြည်သူတို့ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတို့၏ဘဝအား ဆောင်းပါးများနှင့် သရုပ်ဖော်ခဲ့၏။

နာမည်ကျော် 'ဟူးမီးနိုက်' တွင် ပါရှိသည့် ငှက်ပျော့ကုတ် 'အထေး ရောက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ပြန်လည်အောက်မေ့ဖွယ်ရာများ' ဟူသည့် ဝိသင်္ဃာန် အကြောင်း ဆောင်းပါးကလည်း ပြင်သစ်နှင့်ဗီယက်နမ်အမျိုးသားတို့ အကြားတွင် ရေပန်းစား ကျော်ကြားပြီး ဂယက်ရိုက်ခဲ့၏။

သို့ဖြင့် 'ငှက်ပျော့ကုတ်' ဟူသော အမည်သည် တစ်နေ့တခြား ထင်ရှားခဲ့၏။

မကြာမီကာလအတွင်း ငှက်ပျော့ကုတ်သည် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးဖြစ်ခဲ့၏။ 'ပြင်သစ်ကိုလို့အပေါ်စွဲချက်တင်ခြင်း' အမည်ရှိစာအုပ်ပင်။

'ဒီစာအုပ်ကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုရေးလဲ' သူက ပြုံးသည်။

'ဒီစာအုပ်ကို ပြင်သစ်အစိုးရရဲ့ တရားဝင်ထုတ်ပြန်ချက်တွေနဲ့ ပြင်သစ်စာကြည့်တိုက်မှ စာအုပ်စာတမ်းများကို ကိုးကားပြီး ဗီယက်နမ်နိုင်ငံကို ပြင်သစ်တို့ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခဲ့ပုံနှင့် ဗီယက် နမ်လူမျိုးတွေအပေါ် ခြယ်လှယ်သွေးစုတ်အမြတ်ထုတ်ပုံတွေကို အချက်အလက်စုံစုံနဲ့ ရေးခဲ့တာ'

ဟု သူက ဆို၏။

မှန်သည်။

သည်စာအုပ်က 'ပေါက်' သည့် စာအုပ်ပင်။ ထိုစာအုပ်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ပြင်သစ်အစိုးရပိုင်းအထိ အကြီးအကျယ် ထောက်ပံ့သွားသည့် စာအုပ်လည်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငှက်ပျော့ကုတ် သည် ပို၍ပို၍ နာမည်ကြီးခဲ့၏။

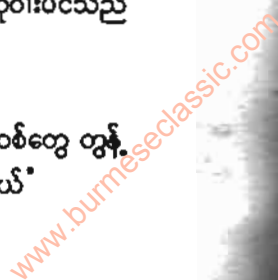

ငှက်ပျော့ကုတ် ရေးသားသည့် စာပေများအနက် 'ဝါးနဂါး' အမည်ရှိ ပြဇာတ်သည် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ပြဇာတ်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့၏။

'ဝါးနဂါး' သည် လူကြိုက်များသည့် ပြဇာတ်ဆိုလျှင်လည်း မမှားပါ။ ယင်းပြဇာတ်သဘောက စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှ၏။

'အခါတစ်ပါး၌ တောနက်ကြီးထဲ၌ ဝါးပင်များ ပေါက် ရောက်လျက်ရှိ၏။ ထိုဝါးပင်များထဲတွင် တွန့်လိမ် ကောက်ကျွေးနေသည့် ဝါးတစ်ပင်ရှိ၏။ ထိုဝါးပင်သည် ဝါးဆစ်၊ ဝါးပိုင်းများတွန့်လိမ်နေ၏။

ထိုဝါးပင်ကို ရွာသားများတွေ့လျှင်- 'ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဝါးပင်က အကိုင်းအဆစ်တွေ တွန့် လိမ်နေပုံက နဂါးတစ်ကောင်နဲ့တူနေတယ်'

ဟုတ်ပါ့ကွာ၊ ဒါကို ကလေးတွေကစားဖို့ ယူသွားရင် ကောင်းမယ်

ကောင်းတာပေါ့

သို့ဖြင့် ဝါးကိုခတ်ယူသွားကြ၏။ ဤသို့ ခတ်ယူ သွားခြင်းဖြင့် ဤဝါးလည်းအခြားဝါးများကဲ့သို့ အသုံး တည့်သည့် ဝါးဖြစ်မလာခဲ့။ ဝါးသည် ဝါးသာဖြစ်ခဲ့၏။

ဤကား ပြဇာတ်သဘောပင်။

သို့သော် ပြဇာတ်ဖြစ်တည်ခြင်းနှင့် ရေးသားသည့်အချိန်ကမူ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်၏။ ၎င်းသည် ထိုပြဇာတ်အား အင်ဒိုချိုင်းနားမှ အန်နန်ဘုရင်မင်းမြတ် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဗာဆေးမြို့သို့ ကိုလိုနီဆိုင်ရာပြပွဲသို့ ကြွရောက်တော် မူလာခိုက် (၁၉၉၂)ခုနှစ်တွင် ရေးသားခဲ့ခြင်းပင်။

ဒီပြဇာတ်က ဘယ်လိုစာပေအမျိုးအစားလဲ

သရော်စာအမျိုးအစားလေ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဘုရင်မင်းမြတ် စေဒင်းကို ပြောင်လှောင်သရော်ပြီး နယ်ချဲ့ကိုလိုနီပြင်သစ်ကို ပုတ်ခတ် တာလေ

ခင်ဗျား အောင်မြင်ပါတယ်။

၎င်းက မြိုးလိုက်သည်။

*ဝါးနဂါး*ပြဇာတ်ဟာ ပြည်သူ့ကိုယ်စားပြုပြဇာတ်၊ ပြည်သူ့ဆန္ဒ ဖော်ထုတ်ခြင်းဟု နားလည်ကြသည်။

သို့သော် ထိုပြဇာတ်ထုတ်ဝေပြီးနောက် ပြင်သစ်အစိုးရက ပုတ် ခတ်ရေးသားသည်ဟု ယူဆပြီး စာအုပ်များကိုလိုက်လံသိမ်းဆည်းသွား ပြဇာတ်ကို ပိတ်ပင်သည်။ သို့တစေ ပြင်သစ်စာပေသမားတို့က ချီးကျူး ရေးသားကြသဖြင့် ပဲရစ်ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် ကလပ်များ၌ ထိုပြဇာတ်ကို စင်တင်ကပြကြ၏။

ထိုပြဇာတ် အောင်မြင်ခဲ့သလို ပုလိပ်အဖွဲ့နှင့်စုံထောက်များ အတော် အလုပ်ရှုပ်သွားခဲ့သည်။

ခင်ဗျား ဒီအတွက် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုတွေ မဖြစ်ဘူးလား။ ဒီ အတွက် စိတ်ကော မကုန်ဘူးလား

၎င်းက ခေါင်းခါသည်။

ကျုပ်က ယုံကြည်ချက်နဲ့ အလုပ်လုပ်နေတာလေ။ ကျုပ် ဘဝကို အမျိုးသားရေးထဲမှာ မြှုပ်နှံထားတယ်။ ကျုပ် နောက်ဆုံး ထွက် သက်အထိ ဝီယက်နမ်ပြည်သူတွေအတွက် အလုပ်လုပ်နေမယ်။ ကျုပ် ရည်မှန်းချက်ဟာ ဝီယက်နမ်ပြည်သူတွေရဲ့ လွတ်မြောက် ရေးပဲ

သူ့စကား။

ဝီယက်နမ်ပြည်သူတို့ ပြင်သစ်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့သမားတို့ သွေးစုတ် ခြယ်လှယ်မှုအောက်မှ လွတ်မြောက်စေလိုသည့် ဆန္ဒယုံကြည်ချက်သည် အဓိက ဖြစ်သတည်း။

ငယ်သည် 'ပူမင်းနိုက်' 'လာစီအိုဟာရီ' စသည့် ပြင်သစ်သမား
စာများတွင် ဝီယက်နမ်အကြောင်း ဆောင်းပါး၊ ပြဇာတ်များကို အထည်
ပြတ် ရေးခဲ့၏။ ပြီးတော့ အန္တရာယ်ကြားမှ ပြေးရင်းလွှားရင်း လူမျိုး
ဆောင်းစုံပါဝင်သည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့၏။

ယင်းအဖွဲ့အစည်း၏အမည်သည် 'ကိုလိုနီနိုင်ငံများ အဖွဲ့ချုပ်'
ခင်တည်း။

ထို့နောက် ငယ်သည် လူထုတရားပွဲများ ဆွေးနွေးပွဲများနှင့်
အာပြောပွဲများကို မနားတမ်းလုပ်ခဲ့သလို စိတ်ကူးနှစ်ခုကို အကောင်
အထည်ဖော်ရန် ကြိုးစားခဲ့၏။

ထိုစိတ်ကူးက အခြားမဟုတ်။

သူကိုယ်တိုင် ဦးစီးဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့သည့် 'ကိုလိုနီနိုင်ငံများ
အဖွဲ့ချုပ်'၏ ကြွေးကြော်သံဖြစ်သည့် ဂျာနယ်တစ်စောင် ထုတ်ဝေရန်ဖြစ်၏။

'ဒီအကြံအစည်ဟာ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ အကြံအစည် ဖြစ်ပေ
မယ့် အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ကျတော့ ခက်ခဲလှတယ် ငယ်ငယ်၊
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ပုလိပ်အဖွဲ့က ခင်ဗျားနောက်မှာ အမြဲလိုက်
နေတဲ့အတွက် ထင်သလောက်တော့ မလွယ်လှဘူး'

'ဒါကို ကျုပ်သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်မှာ နားလည်မှုတစ်ခုရှိတယ်
လေ၊ ဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ပိတ်ဆို့မှုတစ်ခုခုမှာ ထွက်ပေါက်
တစ်ခုရှိတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်မဖြစ်စေ
ကြိုးစားမယ်လို့ အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလေ'

ငယ်ငယ်ရဲဘော်က သူ့အား လေးစားစွာ ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် အခက်အခဲများကြား ပြဿနာ
သောင်းခြောက်ထောင်ကြားမှ သူ၏ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်
ဆော်ခဲ့သည်။

ထိုနှစ်တွင် ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ကိုလိုနီနိုင်ငံများအဖွဲ့ချုပ်၏
ကြွေးကြော်သံဖြစ်သည့် 'လီပါရီဟာ' အမည်ရှိ ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ထုတ်

၁၈။ အောင်လံထူ စစ်သူကြီး

'အရင်တုန်းက ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် သာမန်လူတစ်ယောက်လို့ပဲ
ထင်ခဲ့တယ်။ ခုမှ ကျုပ်ဟာ လူရာဝင်တဲ့ အရေးထားရမယ့်
လူတစ်ယောက်ဆိုတာ သိရလို့ ကျုပ်ဝမ်းသာလို့ မဆုံးဘူး'
ငယ်ငယ်က အပြုံးနှင့် ဝံ့ကြွားစွာပြောလိုက်၏။ သူ့သဏ္ဍာန်က
ပုထိုးယုဝံ့ကြွားသည့် အသွင်သဏ္ဍာန်လည်းဖြစ်၏။ သူ့မိတ်ဆွေက 'ဒါကို
ခေါ်ခေါ်လေး မတွေ့နဲ့ ငယ်ငယ်၊ အခု ခင်ဗျားနောက်မှာ အမဲလိုက်ခွေးတွေလို
အနံ့ခံပြီး တကောက်တောက်လိုက်နေတာက ပြင်သစ်နယ်ချဲ့ရဲ့ လက်ပါး
စေ့ပုလိပ်တွေ၊ သူတို့လက်ထဲရောက်သွားရင် ခင်ဗျား မလွယ်ဘူး' ဟုဆို၏။

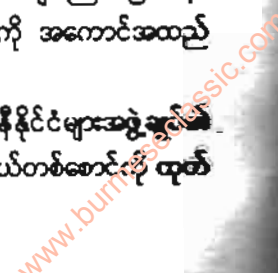
ငယ်ငယ်က-

'ရှာသူနဲ့ပုန်းသူလေ၊ ပုန်းရှောင်သူက ကျုပ်ပဲ၊ အရေးကြီးတာက
ကျုပ်စိတ်တည်ငြိမ်ဖို့ပဲ'

ဟုတ်သည်။

ငယ်ငယ်က စိတ်တည်ငြိမ်လှသည်။ ပုလိပ်များသည် ငယ်ငယ်နောက်
တွင် ရပ်ဖျက်၍တစ်မျိုး နောက်ယောင်ခံ၍တစ်မျိုး လိုက်နေကြ၏။ ငယ်ငယ်
ကမူ ယုံကြည်ချက်အရ သူ့လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို ဣန္ဒြေမပျက် လုပ်ဆောင်
ခဲ့၏။

သည်ကြားထဲ သူ စာရေးမပျက်။

ဝေနိုင်ခဲ့၏။

ထိုလီဝါရီဟာ စာစောင်ထွက်သည်က ၁၉၂၂ခုနှစ် ဧပြီလဖြစ်၏။
“ဒီဂျာနယ်ရဲ့ ပေါ်လစီနဲ့ သဘောထားကတော့ မေးစရာ မလို
တော့ပါဘူး”

ဂျာနယ်လစ်တစ်ဦး၏စကားဆုံးလျှင် ငှယ်ဟိုက်ကုတ် ပြုံးလိုက်

၏။

“ဒါဟာ အမှန်ပဲပေါ့ဗျာ၊ ဒီဂျာနယ်ရဲ့ နဖူးစီးမှာကို ကိုလိုနီပြည်
သူများရဲ့ အာဘော်ကို ရေးထားတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ပြီးတော့ အဲဒီဂျာနယ်ရဲ့အယ်ဒီတာဟာ ငှယ်
ဟိုက်ကုတ်ဖြစ်နေတာကို နိုင်ငံရေးဂျာနယ်လို့ သတ်မှတ်ရတာပဲ”

“လီဝါရီဟာ” ဂျာနယ်သည် အရှိန်အဝါကြီးသည့် ဂျာနယ်ဖြစ်ခဲ့၏။
ရည်ရွယ်ချက်၊ ယုံကြည်ချက်အပြည့်ရှိသည်မို့ ငှယ်သည် ဂျာနယ် ကိစ္စမှာ
သမ္မုကို အောက်ခြေသိမ်း တစ်ဦးတည်း လုပ်ခဲ့သည်။

ဂျာနယ်၏ အရည်အသွေးသည်လည်း မြင့်မားလာသလို အရှိန်
အဝါသည် ကြီးမားခဲ့သည်။ ဂျာနယ်တွင်ပါခဲ့သည့် “လူမျိုးရေးမုန်းတီးမှု”
ဆောင်းပါး၊ “ပြင်သစ်တို့ အုပ်စိုးမှုအောက်မှ ဗီယက်နမ်အမျိုးသမီး”
ဆောင်းပါးများကြောင့် ပြင်သစ်ပြည်သူနှင့် ပြင်သစ်အစိုးရအဖွဲ့တွင်
ကြီးစွာဂယက်ရိုက်ခဲ့၏။

သို့နယ်ပင် ငှယ်ဟိုက်ကုတ်ကိုလည်း ပုလိပ်အဖွဲ့နှင့် စုံထောက်
အဖွဲ့က ပို၍ ဂရုစိုက်လာသည်။

ဂျာနယ်ကို ပြည်သူအများ စိတ်ဝင်စားကြသော်လည်း ပုလိပ်နှင့်
စုံထောက်အဖွဲ့မှ ခြိမ်းခြောက်မှုများကြောင့် အချို့ဆိုလျှင် မဝယ်ရသည့်
အခြေ အနေတစ်ခု ဖြစ်လာသည်။

သည်အခါ ငှယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ပုလိပ်နှင့်စုံထောက်အဖွဲ့၏
မကြောက်သော်လည်း ဂျာနယ်အခြေအနေ ယိမ်းယိုင်သွားမည်ကို စိုးခဲ့
သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီကိစ္စဟာ စိုးရိမ်ရတဲ့ကိစ္စပဲ၊ ဂျာနယ်ထာ
အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ အာဘော်ဖြစ်တဲ့အတွက် ရပ်သွားလို့မဖြစ်ဘူး”

“ဒါ အမှန်ပဲလေ၊ ဒီအတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ပုံငွေ ရှာဖွေလိုတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားကြမယ်”
မှန်သည်။

သူတို့ ကြိုးစားကြသည်။

ငှယ်ဟိုက်ကုတ်နှင့် အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် ရံပုံငွေ
ဆေးပို့သူများလာသည်။ အချို့က လျှို့ဝှက်စွာ ပေးပို့ကြသလို အချို့က
မြှောင်ပင် လာလှူဒါန်းကြ၏။

ယခုအခါ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ဖြစ်နေသည့် ဂျာနယ်သည် ခိုင်မာစ
ပြုလာပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငှယ်ဟိုက်ကုတ်သည် အောင်လံထူစစ်သူကြီး
ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သတည်း။

သို့သော် ထိုနည်းနှင့်လည်း အောင်မြင်မှုမရခဲ့။
သည်အခါ ပုလိပ်အဖွဲ့အနေနှင့် အခြားနည်းကိုသုံးရန် စဉ်းစား
ပြန်၏။

ထိုနည်းက မြောက်ပင့်သိမ်းသွင်းစည်းရုံးသည့်နည်း ဖြစ်၏။

တစ်နေ့။

ပြင်သစ်အစိုးရ၏ ကိုလိုနီဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဖြစ်သူ 'အဲကဲဘတ်
ဆာရော့' သည် သူ၏လက်အောက်ခံ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏
အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ပြီးနောက်-

'ခေါင်းမာလှတဲ့ ငှက်ပျော့ကို ငါတွေ့ချင်တယ်'
ဟုဆို၏။

ထို့ကြောင့် စုံထောက်အဖွဲ့မှ ဆိုပြီး အဲလဲဘတ်ဆာရော့နှင့် ငှက်ပျော့
ကိုတွေ့ရန် တွေ့ဆုံပေးရ၏။ ငှက်ပျော့က တည်ငြိမ်လှသည်။

မေးသမျှ ဖြေ၏။

စကားအပိုမပြောခဲ့။

တစ်ခါတစ်ရံ သူ၏စကားများသည် ရဲရင့်ပြတ်သားလှ၏။
နောက်ဆုံးတွင် ငှက်ပျော့က ဥပဒေအရ အရေးမယူနိုင်ခဲ့။

'လူကြီးမင်းရဲ့ အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ကိုတော့ သိမ်းထားရလိမ့်
မယ်'

'အစိုးရအဖွဲ့ရဲ့ အမိန့်အာဏာကို ပြည်သူက ဖယ်ရှားရိုးမရှိပါဘူး'
ငှက်ပျော့က ဒါပဲ ပြောခဲ့၏။

ထို့နောက်ပိုင်း ဝန်ကြီးအဲလဲဘတ်ဆာရော့က 'ပုလိပ်မင်းကြီး
ဆာရော့' ကို ခေါ်တွေ့သည်။

'ငှက်ပျော့အခြေအနေကို မပြတ်ကြည့်နေဖို့လိုတယ်။ ဥပဒေအရ'

၁၃။ အနိုရောင်အိတ်ဖွင့်ပေးစာ

'လီပါရီယား' ဂျာနယ်တိုက်၏ အရှိန်အဝါသည် မြင့်မားတိုးတက်
လာသကဲ့သို့ ငှက်ပျော့ကိုကုတ်၏မှာမည်သည်လည်း လူတိုင်း၏ ပါးစပ်
ဖျားတွင် ရေဖန်းစား ထင်ရှားလာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဂျာနယ်တိုက်သို့ လူအဝင်အထွက် များလာသည်။

ပြင်သစ်ပုလိပ်အဖွဲ့နှင့် ပြင်သစ်စုံထောက်အဖွဲ့မှ အမျိုးမျိုးနှိပ်ကွပ်
ခဲ့သည့်ကြားမှ လီပါရီယားဂျာနယ်နှင့် ငှက်ပျော့အခြေအနေသည် တစ်နေ့
တခြား အရှိန်အဝါမြင့်မားလာသည့်အတွက် မျက်ကလဲဆန်ပြာ ဖြစ်ခဲ့ရ
သည်။

သို့သော် ခက်သည်က ပုလိပ်နှင့်စုံထောက်အဖွဲ့မှ ငှက်ပျော့အား
တရားဥပဒေအရ အရေးယူရန် အပြစ်မတွေ့သဖြင့် အခက်ကြုံနေရ၏။

နောက်ဆုံး ပုလိပ်အဖွဲ့နှင့် စုံထောက်အဖွဲ့မှ တခြားနည်းတစ်ခု
သုံးရန် စဉ်းစားရလေသည်။

ထိုနည်းမှာ အနှောင့်အယှက်ပေးသည့်နည်း ဖြစ်၏။

ထိုနည်းမှာ ဂျာနယ်စာဖတ်ပရိတ်သတ်များ ဂျာနယ်ဖတ်ဖြစ်၊
မဝယ်ဖြစ်စေရန် တိုက်ရိုက်နည်းသွယ် တိုက်နည်းဖြင့် ခြိမ်းချောက်
နည်းဖြစ်၏။

ယင်းကဲ့သို့ပင် ငှက်ပျော့ကို စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားစေရန်
မကြာခဏ စစ်ဆေးမေးမြန်းသည့် စနစ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့၏။

ကို ဖောက်တာနဲ့ သူ့ကို တိကျစွာအရေးယူပါ။

ဝန်ကြီးက အိမ်နီးပေးသဖြင့် ပုလိပ်မင်းကြီးသည် စုံထောက်အဖွဲ့အား ငှယ်အား ၂၄နာရီလုံးလုံး မျက်ခြေမပြတ်ကြည့်ရန် အိမ်နီးထုတ်၏။ သည်အခါ စုံထောက်အဖွဲ့ကလည်း ငှယ်၏အခြေအနေကို မျက်ခြေမပြတ်ကြည့်နေရ၏။

ဒီအကြောင်းကို ငှယ်ဟိုက်ကုတ်သိလျှင် ဒေါသဖြစ်ရ၏။
‘ဒါဟာ မဖြစ်သင့်တဲ့ကိစ္စပဲ၊ ဒီကိစ္စကို ကျုပ် ခေါင်းငွံ့မခံနိုင်ဘူး’ ငှယ်ကပြော၏။

ထို့နောက် ‘ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံ’ စိတ်ဓာတ်ရှိသော ငှယ်ဟိုက်ကုတ်သည် ဝန်ကြီးအား ဂျာနယ်မှ အိတ်ဖွင့်ပေးစာတစ်စောင် ရေးသားပေးပို့ ခဲ့၏။

ထိုအိတ်ဖွင့်ပေးစာအား လိပ်စာရုံးဂျာနယ်မှ စာလုံးမည်းကြီးများနှင့် ပုံနှိပ်ခဲ့၏။ ကောက်နုတ်ချက်ကို ဖော်ပြရလျှင်...

ဤသို့သော အကြောင်းခြင်းရာကြောင့် ယခုကဲ့သို့ပြုမှု ဆောင်ရွက်နေသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မြှောက်ပင့်ပေးရာ၊ အထင်ကြီးစရာ ဖြစ်သော်လည်း တိုင်းပြည်အတွက် စရိတ်စက ကုန်ကျလှသဖြင့် လေးစားစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။

အကယ်၍ လူကြီးမင်းတို့အနေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့နေ့စဉ်ဘာတွေ လုပ်ကိုင်နေသည်ကို မနေနိုင်မထိုင်နိုင် သိလိုသည်ဆိုပါက ယခု ကျွန်ုပ်တင်ပြသည့် ကိစ္စလောက် လွယ်ကူသည့် ကိစ္စ မရှိနိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် လူကြီးမင်းတို့သိရှိစေရန် ကျွန်ုပ်တို့အသွားလာလှုပ်ရှားမှုများကိုပါ ဖော်ပြ၍ နေ့တိုင်းသတင်းစာတစ်စောင် ထုတ်ဝေပေးနိုင်ပါသည်။

သို့သော် တစ်ခုရှိသည်က ကျွန်ုပ်တို့နေ့စဉ်လုပ်ငန်း

ဆောင်တာများသည် နည်းပါးလှပြီး အပြောင်းအလှဲလည်း နည်းပါးပါသည်။ (မရှိဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်)

နံနက်ပိုင်း

နံနက် ၈-နာရီမှ ၁၂-နာရီအတွင်း ဂျာနယ်တိုက်တွင် ရှိပါသည်။

နေ့လည်ပိုင်း

သတင်းစာတိုက်များ (လက်ဝဲသတင်းစာများ ဖြစ်ပါသည်) နှင့် စာကြည့်တိုက်များတွင် ရှိပါသည်။

ညနေပိုင်း

အိမ်တွင်လည်းကောင်း၊ ပညာရေးပော့ပြောပွဲများတွင်လည်းကောင်းရှိတတ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေနှင့် အားလပ်ရက်များ

ပြတိုက်များ(သို့မဟုတ်) အခြားစိတ်ဝင်စားဖွယ်နေရာများသို့ သွားရောက်လည်ပတ်တတ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ် လှုပ်ရှားမှုက ဤသို့ရှိပါသည်။ သို့သော် သက်သက်သာသာ သွားလာနေထိုင်သည်ကို လူကြီးမင်း ကျေနပ်မည် ထင်ပါသည်။

ထာဝရလေးစားလှိုစိတ်ရှိသော

ငှယ်ဟိုက်ကုတ်

အရေးအသားကျစ်လစ်သလို ရဲရင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးအလံဘတ်ဆာရောက ‘ငှယ်အား ယုံကြည်ချက်အပြည့်နဲ့ ရဲရင့်တဲ့ သတင်းစာဆရာ တစ်ဦးပဲ’ ဟု မှတ်ချက်ချခဲ့သည် မဟုတ်လား။

စင်စစ် ငှယ်ကား မိမိ၏ရန်သူဖြစ်သည့် ပြင်သစ်နယ်ချဲ့များအား

နူးကျူးစကားပြောဆိုခံရသူပင် ဖြစ်သတည်း။

အပိုင်း ၂ သုံး ၂

တတိယအရွယ်

သို့မဟုတ်

အလင်းရောင်ပေးသူ ဟိုဒိုမင်း

၂၀။ မော်စကို၊ ကန်တုန်ခရီးသည်

ငယ်သည် 'လီပါရီးယား' ဂျာနယ်ကို သံယောဇဉ်ကြီးသော်
လည်း အခြေအနေအကြောင်းကြောင်းကြောင့် စွန့်သင်လျှင် စွန့်ရပေမည်။
သူ့အား ပြင်သစ်အစိုးရအဖွဲ့သည် မျက်စေ့ဒေါက်ထောက်ကြည့်နေ၏။

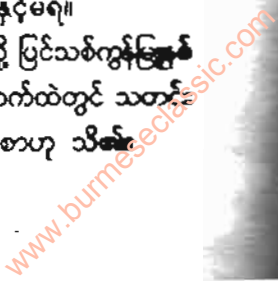
ထို့ကြောင့် သူ့ဘဝသည် ကြီးတန်းပေါ်လမ်းလျှောက်နေရသည်
နှင့် တူ၏။ တရားမရှိသည့် တရားခွင်တွင် အမှန်တရားသည် အဓိပ္ပာယ်
မရှိ။ အရာမထင်။ ဤကဲ့သို့ပင် မိမိအဖို့ စုံထောက်အဖွဲ့၏ အမြင်မှားမှု
ကြောင့် အဖမ်းခံရလျှင် အုတ်စည်းရိုးနောက်ရောက်သွားလျှင် ရည်မှန်းချက်
များ ရပ်သွားမည်။

ငယ်အဖို့ ပြင်သစ်တွင် အခြေမလှဘူးဆိုလျှင် သူ့ပြောင်းရမည်။
မိမိ ပြင်သစ်မှ ထွက်ခွာသွားလျှင် ဘယ်ကိုသွားမည်နည်း။

သူ့သွားရမည့်နေရာသည် မိမိအတွက် အကူအညီအထောက်အပံ့ရ
သည့်နေရာ ဖြစ်ရမည်။

သူ စဉ်းစားသော်လည်း အဖြေတော်တော်နှင့်မရ။
သို့သော် တစ်နေ့တွင် ငယ်ဟိုက်ကုတ်ထံသို့ ပြင်သစ်ကွန်မြူနစ်
ပါတီဝင်ရဲဘော်တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် သတင်း
စာတစ်စောင် ပါလာသည်။ 'ဟူးမင်းနိုက်' သတင်းစာဟု သိ၏။

'သတင်းစာမှာ ထူးခြားသတင်းပါလား'

မေးလိုက်သူက ငုယင်။

‘ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် သိပ်ကောင်းလို့လေ ငုယင်ဖတ်စေချင်လို့ ယူလာတာ’

‘ဆောင်းပါးရှင်က ဘယ်သူလဲ’

‘လီနင်’

ငုယင်၏ရင်ထဲသို့ လီနင်မည်အမည်သည် ကျူးဝင်လာ၏။ ထို့အတူ လီနင်၏ အမျိုးသားရေးနှင့် ကိုလိုနီဆိုင်ရာ ပြဿနာဆိုင်ရာ စစ်တမ်း၊ ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရသောအခါ လီနင်အား အထင်ကြီး လေးစားသွားခဲ့သည်။

‘လီနင်ဆိုသည်ကား ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံ၍ ကြည့်တတ်သော၊ မြင်တတ်သော၊ အထူးသဖြင့် မိမိတို့၏ အာရှတိုက်အပါအဝင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ ကိုလိုနီနယ်မြေများမှ ပြည်သူများရင်ဆိုင်တွေ့နေရသည့် ပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို နှံ့နှံ့စပ်စပ် သိမြင်နိုင်သော ခေါင်းဆောင်ကြီး လီနင်’

ငုယင်သည် လီနင်ကို အထင်ကြီးသဖြင့် လီနင်ရှိရာ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ရုရှားသို့ ၁၉၂၃ခု နှစ်ကုန်ပိုင်း ဒီဇင်ဘာလတွင် ပြင်သစ်မှ ဆိုဗီယက်ရုရှားသို့ရောက်ခဲ့၏။

ငုယင် မမေ့နိုင်သေး။

၁၉၂၄ ခု ဇန်နဝါရီလ နေ့တစ်နေ့။

လီနင်ဂရက်မြို့။

ရုရှားနိုင်ငံ၏ ဆောင်းရာသီသည် ဆိုးဝါးပြင်းထန်လွန်းလှ၏။

‘မစ္စတာငုယင် ခင်ဗျား ဒီကိုရောက်လာတာ အကြောင်းကိစ္စထူးလား’

ငုယင်က ပြုံးလိုက်သည်။

‘ထူးတယ်လေ၊ ကျုပ် ရုရှားရောက်လာတာ ခေါင်းဆောင်ကြီး

လီနင်ကို တွေ့ဆုံဖို့ပဲ’

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး မျက်နှာညှိုးသွား၏။

‘ခင်ဗျား ဘာဖြစ်တာလဲ’

ငုယင်က မေးလိုက်၏။

‘စိတ်မကောင်းလို့ပါ’

‘ဗျာ’

‘ဟုတ်တယ် ငုယင်၊ ခင်ဗျား အလာကောင်းပေမယ့် အခါနှောင်းသွားပြီ။ ခေါင်းဆောင်ကြီး လီနင်ဟာ မနေ့ကပဲ ဆုံးသွားပြီ’ ငုယင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရ၏။ သူ့အနေနှင့် လီနင်နှင့်တွေ့

ချင်ဆွေးနွေးချင်သော်လည်း အခွင့်မသာခဲ့။ လီနင်သေသွားသော်လည်း လီနင် ချမှတ်ခဲ့သည့် အဖိနှိပ်ခံကိုလိုနီနိုင်ငံများ၏ လွတ်မြောက်ရေးလမ်းစဉ်သည် ပျောက်သွားမည်မဟုတ်။ သေသွားမည်မဟုတ်။ ရှင်သန်နေမည်ပင်။

ငုယင်သည် လီနင်သေဆုံးသွားသည့်အတွက် အကြီးအကျယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသလို ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးခဲ့သည်။ ထိုဆောင်းပါးအား ‘ပရာပဒါသတင်းစာ’တွင် ထည့်ခဲ့သလို ၁၉၂၄ခု ဇန်နဝါရီလ ၂၇ရက်နေ့တွင် ပါရှိခဲ့၏။

ဆောင်းပါးအမည်က ‘လီနင်နှင့် ကိုလိုနီနိုင်ငံများမှ ပြည်သူများ’ ဖြစ်၏။ လီနင်က သေဆုံးခဲ့ပြီ။

ဤသတင်းသည် လူအများအား မိုးကြိုးအပစ်ခံရသလို ဖြစ်သွားစေခဲ့၏။ လောက၌ အသားမည်းလူမျိုး၊ အသားဝါလူမျိုးများအတွက် လီနင်သည် ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်၍ ရုရှားပြည် ဘယ်မှာရှိသည်ကို မသိကြသေးသည်မှာ အမှန်ပင်။

သို့တစေ ဒီယက်နစ် လယ်သမားများမှအစ

ဒါဟိုမိ နိုင်ငံတောထဲတောင်ထဲမှ မုဆိုးများအထိ သူတို့အားလုံးသည် အလွန်ဝေးကွာသည့် ကမ္ဘာမြေ ပြင်တစ်နေရာ၌ ခြယ်လှယ်ဆွေးနုတ်ခြင်းကို အောင်မြင်စွာ ဖယ်ရှားတွန်းလှန်၍ အရှင်သခင်နှင့် ဘုရင်များမလိုဘဲ လွတ်လပ်သော ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် အုပ်ချုပ်နေသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ရှိနေသည်ကိုမူ သိနေကြ၏။

ထိုနိုင်ငံသည် ရှုရှားနိုင်ငံဖြစ်၏။

ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသော ပြည်သူတို့အကြားတွင် ရဲစွမ်းသတ္တိအရှိဆုံး လီနင်အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးရှိသည်ကို သူတို့ကြားဖူးနေ၏။

သူတို့သည် လီနင်အား သူတို့၏လမ်းပြသူ အလင်းဆောင်ပေးသူဟု သိနေကြ၏။

ကျွန်ုပ် ယုံကြည်နေ၏။

သူ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က သူသည် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်လည်းဖြစ်၏။ ဆရာလည်းဖြစ်၏။ ရဲဘော်လည်း ဖြစ်၏။ အကြံပေးသူလည်းမည်၏။

ယခုမူ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းရရှိသည့် ညွှန်ပြချောဆောင်အလင်းရောင်ပေးနေသည့် လမ်းပြကြယ်မည်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ငန်းစဉ်တွင် လီနင်သည် ဘယ်တော့မှ သေမည်မဟုတ်။ ထာဝရ အသက်ရှင်နေမည်မှာ မုချဖြစ်သတည်း။

ငယ်သည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံသို့ရောက်ခိုက် ဆိုဗီယက်ခေါင်

ဆောင်တို့၏အကူအညီဖြင့် မော်စကိုရှိ 'အရှေ့တိုင်း' အလုပ်သမားတက္ကသိုလ် သို့ တက်ရောက်ခဲ့၏။ ထိုတက္ကသိုလ်က 'မက်စ်ဝါဒ'၊ 'ဣန္ဒြေစစ်ဝါဒ'၏ အခြေခံ သဘောတရားများကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ငယ်အဖို့ အရှေ့တိုင်းတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ရသည့်အတွက် အကျိုးများစွာရခဲ့၏။

'အရှေ့တိုင်းတက္ကသိုလ်ဟာ လင်းရောင်ခြည်များစွာကို ပေးဘုံနေရာပဲ။ ဒီမှာ အသိအမြင်များစွာ ကြွယ်ဝစေခဲ့တယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဝီယက်နမ်ပြည်သူအတွက် အလားအလာကောင်းတွေပဲ'

ငယ်၏ရင်ထဲတွင် မော်စကိုသည် သူ၏ဘဝ၊ ဝီယက်နမ်ပြည်သူတို့အတွက် လမ်းပြအလင်းရောင်ရနိုင်သည်ဟု ခံယူခဲ့သဖြင့် ရောက်တုန်း ဆောက်ခိုက် မနားမနေ လေ့လာခဲ့၏။

ငယ်သည် မော်စကိုတွင်နေခိုက် ဆောင်းပါးပေါင်းများစွာကို ရေးဖြစ်ခဲ့၏။ သို့နယ်ပင် ငယ်၏မော်စကိုသို့ရောက်ပြီး (၆)လခန့်အကြာတွင် မော်စကို၌ 'ကိုမင်တန်(ခေါ်) ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ချုပ်၏ ပဉ္စမအကြိမ် ကွန်ဂရက်ကျင်းပချိန်နှင့် ကြုံခဲ့၏။

'ဒါဟာ ကြီးမားတဲ့အခွင့်အရေးပဲ'

ငယ်သည် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံခဲ့။ ထိုကွန်ဂရက်တွင် အစီရင်ခံစာနှစ်စောင် တင်သွင်းခဲ့၏။ ထိုအစီရင်ခံစာနှစ်စောင်တွင် တစ်စောင်က နိုင်ငံတကာ ကွန်မြူနစ်ပါတီများ အပါအဝင် ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ချုပ်အနေနှင့် ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်အသေးစိတ်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယအစီရင်ခံစာတွင် အမျိုးသားရေးခွင့် ကိုလိုနီဆိုင်ရာ သုံးသပ်ခြင်းဖြစ်၏။

'ဒီအစီရင်ခံစာတွေဟာ ငယ်ကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံပေါ်မှာ ခိုင်မြဲ စဖို့အကြောင်းတရားပဲ'

ဟု မိဒီယာက သုံးသပ်၏။

မှန်သည်။

၁၉၂၄ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၇)ရက်နေ့မှ ဇူလိုင်လ (၈)ရက်နေ့ထိ ကျင်းပသည့် ကွန်ဂရက်တွင် ငှယ်သည် အဓိက ထင်ရှားသူဖြစ်ခဲ့၏။ အရှေ့တိုင်းဌာနတွင် အမြဲတမ်းကော်မတီအဖြစ် အရွေးခံခဲ့ရ၏။ ထိုမျှမက တောင်ပိုင်းဌာနခွဲ၏ အကြီးအကဲအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံခဲ့ရ၏။

‘ကျွန် မော်စကိုမှာ နေရပေမယ့် ပြင်သစ်ကအပွေ့ချုပ်ကို တစ်ချ မှ မမေ့ပါဘူး’

ယခုအချိန်တွင် ငှယ်သည် ပြင်သစ်တွင်ရှိမနေဘဲ မော်စကိုသို့ ရောက်နေသဖြင့် အနည်းငယ်စိတ်အေးရသည်ဆိုသော်လည်း ပြင်သစ် စာနယ်ဇင်းများတွင် ငှယ်၏စာများပါနေသဖြင့် ပြင်သစ်တွင် လျှို့ဝှက်စွာ ရှိနေသေးသည်ဟု ထင်သူများလည်းရှိ၏။

မည်သို့ဆိုစေ ယခုအချိန်တွင် ငှယ်သည် မော်စကိုသို့ ရောက်နေ၏။ ‘ငှယ်ဟာ ဘယ်နေရာကိုရောက်နေ၊ ရောက်နေ ဘု နှလုံးသားက နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနဲ့ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး ကတော့ ပျောက်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အခုလို တစ်နေရာရောက် နေတာက ပိုဆိုးတယ်’

ဟု အချို့က သုံးသပ်သည်။
မှန်သည်။

ငှယ်နှလုံးသားတွင် ကပ်ငြိနေသည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အမျိုး သား လွတ်မြောက်ရေးစိတ်ဓာတ်က ဘယ်နေရာသို့ရောက်ရောက် ပျောက် သွားမည် မဟုတ်။

ယခု သူ မော်စကိုတွင်မရှိတော့...
၁၉၂၅ခုနှစ်အကူးတွင် သူ မော်စကိုမှ ထွက်သွားပြန်ပြီ။
သူ့ခရီးစဉ်က တရုတ်ပြည် ကန်တုန်မြို့သို့...။

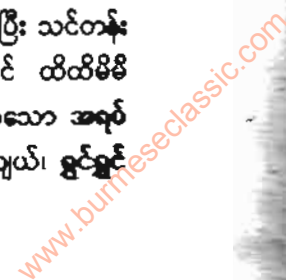

၂၁။ ခမောက်ဆောင်း သူရဲကောင်း

၁၉၂၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ။
ငှယ်သည် အခြားရဲတော်နှစ်ဦးနှင့်အတူ မော်စကိုမြို့မှ တရုတ် ပြည် ကန်တုန်မြို့သို့ ရောက်ခဲ့၏။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ တရုတ်ပြည်တွင် နိုင်ငံရေးသင်တန်းတက်နေသည့် ဗီယက်နမ်မျိုးချစ် လူငယ်များနှင့် တွေ့ ဆုံရန် ဖြစ်၏။

‘သည်ခရီးဟာ ကျုပ်တို့အတွက် ခရောင်းလမ်းဝဲ၊ ဒါတွေ ယုံကြည် ချက်ခရီးဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ မမူပါဘူး’
ယခုမူ ငှယ်သည် ကန်တုန်သို့ရောက်နေပေပြီ။
သို့သော် ကန်တုန်တွင်မူ သူ့အား ငှယ်ဟိုက်ကုတ်အမည်နှင့် မတွေ့ရ။ သူက ကန်တုန်တွင် သူက အမည်တစ်မျိုးနှင့်ဖြစ်၏။
သူ့အမည်ကတော့ နိုင်ငံရေးသင်တန်းမှူး ‘မစ္စတာဖောင်’ ဖြစ်နေပြီ။

‘ဆွန်ယက်ဆင်အင်္ကျီပုံစံအမြဲဝတ်၍ ဗီယက်နမ် အကြောင်းအပ်ကျသည်ကအစ သိထားပြီး သင်တန်း ပို့ချရာတွင်၊ ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပရာတွင် ထိထိမိမိ အချက်လှလှ ဖြေကြားရှင်းလင်းတတ်သော အရပ် ရှည်ရှည်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ နဖူးကျယ်ကျယ်၊ ခွင်ခွင်

ပျူဖူးတော်သူ ဖြစ်သည်*

ဟု မစ္စတာဖောင်ကို ဖော်ညွှန်းခဲ့၏။

ထိုအချိန်က အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်ဒေသတစ်ခုလုံး တရုတ်ပြည် တစ်ခုလုံး နိုင်ငံရေးတော်လှန်ရေးအရှိန် တလိပ်လိပ်တက်နေချိန်ပင်။ ကန်တုန်...

သည်အရပ်က ဝီယက်နမ်မျိုးချစ်များ ခိုလှုံရာဌာန။

မစ္စတာဖောင် ကန်တုန်သို့မရောက်မီ (၆)လခန့်က နိုင်ငံရေးအကြမ်းဖက်မှုတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ ထိုအဖြစ်က အခြားမဟုတ်။ 'အင်ဒိုချိုင်းနားဘုရင်ခံချုပ် အမ်သာလင်' ဝီယက်နမ်မှ ကန်တုန်သို့ ခေတ္တအလည်ရောက်ခိုက် ဝီယက်နမ်မျိုးချစ်လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် 'ဖန်ဟန်သန်'က ကားတွင်းသို့ လက်ပစ် ဗုံးတစ်လုံးပစ်သွင်း လုပ်ကြံခြင်းပင်။

ဘုရင်ခံချုပ် ကံကောင်းသည်ဟုဆိုရမည်။

ဘုရင်ခံချုပ် အသက်မသေဘဲ ထိုအဖြစ်က ဝီယက်နမ်နှင့် တရုတ်နိုင်ငံအတွင်း ဂယက်ရိုက်သွားသည်။

*ကျွန်ုပ် ကန်တုန်ရောက်ပြီး ဒီသတင်းကြားလိုက်ရတော့ အတော်ကလေးကို တုန်လှုပ်သွားမိတယ်။ ဒါဟာ မူမှန်တဲ့ စစ်မှန်တဲ့ တော်လှန်ရေး မဟုတ်ဘူး။ အကြမ်းဖက်ဝါဒလို့ ဆိုရမယ်။ တော်လှန်ရေးဆိုတာ တစ်ကိုယ်တော်သူရဲကောင်းဝါဒ၊ လူသတ်ဝါဒ၊ လက်စားချေရေးဝါဒနဲ့ လုံးဝခြားနားတယ်။ တော်လှန်ရေးဆိုတာကိုယ်တိုင်အသိနဲ့ လူများစုလှုပ်ရှားမှုအသွင်ပဲ'

ဟု သူကဆိုသည်။ 'တော်လှန်ရေး ကျိန်းသေအောင်မြင်ချင်ရင် အင်အားကြီးမားတဲ့ ပါတီတစ်ခု ထူထောင်ရမယ်'ဟု ဆို၏။

ထိုကဲ့သို့ပင် ကန်တုန်မြို့သို့ရောက်ပြီး မကြာမီ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို ထူထောင်ဖြစ်ခဲ့။ ထိုအဖွဲ့အစည်းအမည်က 'တော်လှန်

သော ဝီယက်နမ်လူငယ်များ အစည်းအရုံး'ဖြစ်၏။

၁၉၂၇ခုနှစ်။

ဖောင်သည် ထိုနှစ်တွင် အရေးကြီးသည့်စာတမ်းတစ်စောင်ကို ပြုစုရေးသားခဲ့၏။ ယင်းစာတမ်းကို 'တော်လှန်ရေးသို့ချီရာခရီးလမ်း'ဟု အမည်ပေးထား၏။ စာတမ်းတွင် ဝီယက်နမ်တော်လှန်ရေးနှင့် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတစ်လျှောက် ကျင့်သုံးရမည့် အခြေခံမူဝါဒနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို ပြတ်ပြတ်သားသား တင်ပြထား၏။

အထူးသဖြင့် ဝီယက်နမ်အမျိုးသားများနှင့် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုတွင် အရေးကြီးသည့်အချက်(၃)ချက်ကို အတိအလင်း ဖော်ပြထား၏။

၁။ တော်လှန်ရေးဟူသည့် လူနည်းစု လက်လက်တစ်ဆုပ်စာ လုပ်ငန်း မဟုတ်ဘဲ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားလူထုကြီးကို အကျယ်ပြန့်ဆုံး စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရန် လိုအပ်သည်။

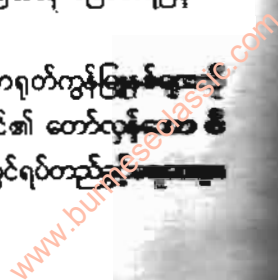
၂။ မက်စ်ဝါဒကို အခြေခံသည့်ပါတီတစ်ရပ်က ဦးဆောင်ရမည်။

၃။ နိုင်ငံတကာ ပစ္စည်းမဲ့အလုပ်သမား လူတန်းစားများ၏ တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုများနှင့် အမြဲဆက်သွယ်နေရမည့်သူဖြစ်၏။

အခြေအနေဟူသည်ကား အမြဲတမ်းကောင်းနေသည်မဟုတ်။ အပူနှင့်အအေး အလင်းနှင့်အမှောင် ဒွန်တွဲနေ၏။ ကန်တုန်သို့ မစ္စတာဖောင် ရောက်ပြီး နှစ်နှစ်အတွင်း ပြဿနာမရှိသော်လည်း သည့်နောက်ပိုင်း ဇောက်ပြန်သော ချန်ကေရှိတ် အစိုးရကြောင့် အခြေအနေ ပြောင်းရပြန်၏ မှန်သည်။

ချန်ကေရှိတ်၊ လူမင်တန်တပ်စုများက တရုတ်ကွန်မြူနစ်များနှင့် အစီအရလိုက်ဖမ်းခဲ့၏။ သည်အခါ မစ္စတာဖောင်၏ တော်လှန်ရေး ဝီယက်နမ်လူငယ်များ အစည်းအရုံးကလည်း တရားခွင်ရပ်တည်ခဲ့သည်။

ထို့အတူ ဗီယက်နမ်လူငယ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော နိုင်ငံရေး သင်တန်း ပေးနေသော မစ္စတာဖောင်ကိုလည်း တွေ့ရာသင်္ချိုင်းစားမဆိုင် လိုက်လံဖမ်းဆီးသည့် အခြေအနေသို့ရောက်လာသဖြင့် ၁၉၂၇ခုနှစ်မှာပင် တရုတ်ပြည် ကန်တုန်မှ ခြေရာပျောက်ခဲ့ရ၏။

ထို့နောက် ဟိုသည် မစ္စတာချင်အဖြစ်နှင့် ၁၉၂၈ ခုနှစ်ထ ထိုင်းနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းရွာကလေးတစ်ရွာသို့ ရောက်ခဲ့၏။ သည်အခါတွင် သူသည် 'ငယ်တတ်သန်' လည်းမဟုတ်။ 'ငယ်ဟိုက်ကုတ်' လည်း မဟုတ်။ 'မစ္စတာဖောင်' လည်း မဟုတ်။

'မစ္စတာချင်' ဟူသော အမည်ဖြင့် တော်လှန်ရေးစခဲ့ပြီ။

သူသည် ကလေးသူငယ်များအား စာသင်ရင်း၊ စည်းရုံးလှုံ့ဆော် ရင်း ခမောက်စုတ်စောင်းကာ သူ့ရဲကောင်းပီသစွာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးကို ရဲဝံ့စွာ လျှောက်နေဆဲပင်တည်း။

၂၂။ ကံကြီးသူနှင့် လော့စဘီ

ဟို...။

သူက ထူးခြားသူတစ်ဦးလည်းဖြစ်၏။ 'ယောက်ျားတံခွန်' ဟုဆိုလျှင် လည်း မများခဲ့။ သူက အလုပ်တစ်ခုကို မဆုတ်မနစ်သောအခါ ချိတ်စွာလုပ်သူ 'သေရဲသူ' မကြောက်တရားအပြည့်ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

ဟိုဘဝတွင် ထူးခြားမှုများ အခက်အခဲများ များစွာရှိခဲ့၏။

တစ်ခါက ငယ်သည် ရဲဘော်ထရန်ဖူးဆိုသူနှင့်ပူးပေါင်းကာ "ဗီယက်နမ် ကွန်မြူနစ်ပါတီ" ကို ထူထောင်ခဲ့၏။ ထရန်ဖူးလည်း ပါတီ အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ယူပြီး မြေအောက်လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေစဉ် အဖမ်းခံရပြီး စုံထောက်များ၏ ရက်ရက်စက်စက် ညှင်းပန်းနှိပ်စက် မှုကြောင့် ၁၉၃၁ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ချီလုန်ဆေးရုံ၌ ကွယ်လွန်အံ့စွ ရောက်ခဲ့၏။

ထိုစဉ် ငယ်သည် ဟောင်ကောင်၌ရှိနေ၏။

ဟောင်ကောင်သည် ဗြိတိသျှကိုလိုနီဒေသဖြစ်သော်လည်း လွတ် လပ်၏။ သို့သော် ငယ်ကမူ လျှို့ဝှက်စွာနေထိုင် လျှို့ဝှက်စွာ လုပ်ကိုင် နေရ၏။ ထိုစဉ် ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည့် 'ရူးအဂ္ဂ' အား ချိတ်စွာ နှိပ်စက် ခံခဲ့ရ၏။ စုံထောက်များက ဖမ်းဆီးသွားခဲ့၏။

ထိုစဉ်ကာလက ငယ်အတွက် အကြပ်အတည်း **လော့စဘီ**

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စုံထောက်များသည် ငှက်ဟိုက်ကုတ် ဆိုသည့်သူအား ဗီယက်နမ်မြို့ပြကြီးများနှင့် ကျေးလက်တောရွာများတွင် ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာဖွေမတွေ့သည့်အခါ ကန်တုန်၊ ရှန်ဟဲ၊ ဘန်ကောက်၊ စင်ကာပူ၊ ဟောင်ကောင် စသည့်နေရာများသို့ လူပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ကိုယ်ရေးရာစဝင်များကို ပို့ကာ စုံစမ်းရှာဖွေ ဖမ်းဆီးစေ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း မကြာမီ ငှက်ဟိုက်ကုတ် ဟောင်ကောင်တွင် ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့၏။

ငှက်ဟိုက်ကုတ် ဖမ်းဆီးမိသည့်နေ့က ၁၉၃၁ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ရက်နေ့။ ထိုစဉ်က သူ့အမည်က 'ငှက်ဟိုက်ကုတ်'မဟုတ်။

'တန်ဗန်ဘို'

'နာမည်တွေ ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း ကျပ်စိတ်ဓာတ်က မပြောင်းဘူး၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနဲ့ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး စိတ်ဓာတ်က ကျုပ်နှလုံးသားမှာ အမြစ်တွယ်နေပြီ'

ဒါက သူ၏ခိုင်မာသော ယုံကြည်ချက်နှင့် ရပ်တည်ချက်။ သို့သော် ဗြိတိသျှစုံထောက်များက မယုံကြည်။

သူက အနှစ် (၂၀)လုံးလုံး မြေအောက်လှုပ်ရှားမှုများလုပ်ပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် ဗြိတိသျှတို့၏ အဖမ်းအဆီးကို ခံရခြင်းဖြစ်၏။

သူ့ကို စုံထောက်တို့က မယုံကြည်သဖြင့် လေးဘက်လေးတန် နံရံအထူကြီးကာရံထားသည့် အခန်းထဲတွင် ထား၏။ အခန်းတွင်သို့ အလင်းရောင်နှင့် လေအနည်းငယ်သာ ဝင်လာစေ၏။

တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် တာဝန်လဲစောင့်၏။

သူတို့စိတ်ထဲတွင် 'ငှက်ဟိုက်ကုတ် ထွက်များပြေးလေမလား' ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြိုးဆွဲချသေမလား' ဟူသည့် အတွေးတို့ ကြီးစိုးနေ၏။

သည်အချိန်က ငှက်ဟိုက်ကုတ် ဒုက္ခပင်။

သို့သော် သူ့အပြုံးမပျက်။

ငှက်ဟိုက်ကုတ် တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် မကြာခဏအပြင်ထုတ်၍ ခေါ်လာ၏။ သူက...

'အချုပ်သမားဆိုတာ အချုပ်ထဲက မထွက်ရပေမယ့် အချုပ်တံခါး ဖွင့်သံကြားတာနဲ့ ဝမ်းသာသွားတာ ဓမ္မတာပဲ'

ဟုဆို၏။ ထို့အတူ သူက 'ရုံးထွက်ရတဲ့နေ့ကို ကျွန်ုပ် သိပ်ပျော်အယ်၊ ကျွန်ုပ်ဟာ စီးကရက်ကြိုက်သူလေ၊ ဒါကြောင့် 'ရုံးထွက်တဲ့နေ့မှာ ဝူလီပိတ်တွေပေးတဲ့ စီးကရက်တစ်လိပ်နှစ်လိပ်သောက်ရတာ သိပ်ပျော်အယ်' ဟု သူ့ဆို၏။

နောက်ဆုံး ငှက်ဟိုက်ကုတ် စွဲချက်တင်၏။

ဆွဲချက်များမှာ...

၁။ ဆိုဗီယက် သူ့လျှို့ဝှက်လုပ်မှု

၂။ ဟောင်ကောင်မြို့ပြကြီးအား ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရန် ကြံစည်မှု

၃။ အာဏာပိုင်များအား ဆန့်ကျင်သည့် ကွန်မြူနစ်ဖြစ်နေခြင်း စသည်တို့ဖြစ်၏။

သို့သော် ထိုစွဲချက်များမှာ စွဲချက်များသာဖြစ်ပြီး သက်သေအောင်လုံသဖြင့် အကြပ်ရိုက်ရသည်။ သည်အခါ ဟောင်ကောင်တွင် ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်တို့ ပြုလုပ်မြဲဖြစ်သည့် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်တစ်ခု အတိုင်း

ထုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက် အခြားမဟုတ်။

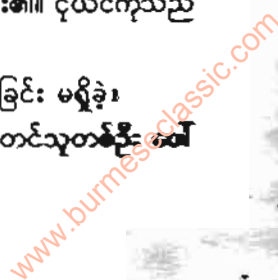
ငှက်ဟိုက်ကုတ် ဟောင်ကောင်မှ နှင်ထုတ်ရန်ဖြစ်၏။ ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်တို့သည် နိုင်ငံရေးသမား မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမားတစ်ဦး

အဖြစ်အပြစ်ရှာမတွေ့လျှင် ပြည်နှင်ဒဏ်ပေး၏။ ငှက်ဟိုက်ကုတ်သည် ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးရန်စီစဉ်၏။

သို့သော် ငှက်ဟိုက်ကုတ် မူ ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငှက်ဟိုက်ကုတ် ကယ်တင်သူတစ်ဦး ခေါ်

မောင်ခဲသောကြောင့်ပင်။

နေနိုးထင်

တိုချီမင်း သို့မဟုတ် အနိုင်မဲ့သူရဲကောင်း

‘လောစဘီဟာ ဗြိတိသျှတစ်ယောက် မဟုတ်လား’
‘ဟုတ်တယ်၊ သူဟာဗြိတိသျှတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် သူဟာ
အမှန်တရား မြတ်နိုးသူပဲ။ ဆွန်ယက်ဆင်ကို မျက်နှာဖြူတစ်
ယောက်က ကယ်ခဲ့သလို ကျုပ်ကိုလည်း လောစဘီက ကယ်ခဲ့
တာ’

ဟု သူက ပြောသည်။

‘ငယ်ကို ထောင်ထဲမှာ သေပြီလို့သတ်မှတ်ခဲ့တာက’
‘အဲဒါက ဒီလိုလေ ကျုပ်ကို ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးမယ်ဆိုတာ
လောစဘီက လက်မခံဘူး။ သူဟာ ဗြိတိသျှရေးတစ်ဦး ကိုယ်
ဆန့်ကျင်ရေးသမား တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ သူဟာ ကျုပ်ကို
စာနာတယ်၊ ကျုပ်အတွက် အကူအညီပေးတယ်၊ လန်ဒန်ဘုရင်
ကောင်စီအထိ အယူခံဝင်တယ်၊ ဒီအတောအတွင်း ကျုပ်အား
ကျန်းမာရေးမကောင်းဖြစ်လို့ ဆေးရုံတက်ရတယ်၊ ဒီလို ဆေး
တက်ရင်း ကျုပ်ပျောက်သွားလို့ ဟောင်ကောင်အာဏာပိုင်တွေ
သေစာရင်းသွင်းလိုက်ကြတာ’

‘ဒါဆို ငယ် ပျောက်သွားရတာက’

ငယ်တစ် ဖြိုးလျက်...

‘ဖြစ်ပုံက ဒီလိုလေ၊ လောစဘီရဲ့ ဘုရင်ကောင်စီအယူခံ
အောင်မြင်တယ်လေ၊ လုံးဝလွတ်ငြိမ်းခွင့်ရခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့်
ရှေ့နေကြီးလောစဘီဟာ သူကိုယ်တိုင် ကျုပ်ကိုခေါ်ပြီး အစွဲ
ကျွန်းကိုပို့ပြီး ဆေးကုသခံရတယ်၊ ကျုပ် ခြောက်လလောက်
အကြာမှာ ကျန်းမာပြီး ၁၉၃၂ ခုနှစ်မှာ ကျုပ်လုပ်သင့်တဲ့ အထူး
ကို လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်’

ဆည် တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့ခဲ့၏။

ထိုသတင်းက ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့အကြား မရှင်းလင်းသည့်
အငြင်းပွားဖွယ် ဖြစ်ခဲ့သည်တည်း။

သို့သော် ၁၉၃၁ခုနှစ် ဟောင်ကောင်တွင် အဖမ်းခံရပြီး ဟောင်
ကောင်ဆေးရုံမှ ပျောက်သွားသည့်အချိန်မှစ၍ ၁၉၃၃ခုနှစ် မော်စထီ
ရောက်ရှိသည့် ကာလအတွင်း ငယ်ဟိုက်ကုတ်သေပြီဆိုသော သတင်း

www.burmeseclassic.com

၂၃။ အလင်းရောင်ပေးသူ

‘မပြောင်းလဲမှုဟာ တည်ငြိမ်ခြင်းလိုဆိုရပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံ
မှာ ပြောင်းမှုကြောင့် အောင်မြင်မှုရနိုင်တယ်’

ဟု သူက ဆို၏။

မှန်တော့မှန်သည်။

ငယ်ငယ်ကတည်းက ဟောင်ကောင်အကျဉ်းထောင်မှ ရှေ့နေ
ကြီး လော့စဘီမှ ထုတ်ယူလာခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်း ငယ်ငယ်ကတည်းက
ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ‘မော်စကို’တွင် ‘လီဇော’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရုတ်
ပြည်ခြောက်ပိုင်း လီနင်တွင် ‘ဟိုဟွမ်ယူ’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တရုတ်ပြည်
တောင်ပိုင်း လူနန်တွင် ‘မစ္စတာထရန်’ ဟူ၍လည်းကောင်းဟု နာမည်
အမျိုးမျိုးပြောင်း၍ ကျင်လည်ခဲ့သူ။

သို့နှင့် ဆယ်နှစ်အကြာ ၁၉၄၁ခုနှစ်တွင် ဗီယက်နမ်သို့ ပြန်လည်
ရောက်ရှိချိန်က ‘ဟိုချီမင်း’ ဟု အမည်ပြောင်းလိုက်၏။

၁၉၄၅ခုနှစ်တွင်မူ ဗီယက်နမ် ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံ၏
သမ္မတအဖြစ် ကျမ်းသစ္စာကိုင်ဆိုနိုင်ရန် အခွင့်အရေးရခဲ့ပြီ။

ဟိုသည် ဘဝအမျိုးမျိုး အခက်အခဲအဖုံဖုံကို ကြုံတွေ့ဖြတ်သန်း
ရင်း သူသည် ခြေလှမ်းသစ်တစ်ခုကို လှမ်းလိုက်၏။

သူ့အဖို့ နောက်ဆုံးတွင် ပြည်တွင်းပြည်ပ ကမ္ဘာ့အခြေအနေအရာ
ရပ်တို့ကြောင့် ဗီယက်နမ်လွတ်လပ်ရေးအတွက် သေရေးခွင့်ပေးကာ
ကြိုးပမ်းရမည့် အခြေအနေသို့ရောက်ပြီဟု သိနားလည်ခဲ့သည်။

‘ဗီယက်နမ်နိုင်ငံအတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးနေ
ချိန်မှာ ကျုပ်ဟာ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံရဲ့ မြေပေါ်မှာပဲ ရှိနေရမယ်’
ဒါက ဟို၏ခံယူချက်။

ထို့ကြောင့် ဟိုသည် ၁၉၄၁ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် တရုတ်ပြည်
ထူမင်းမြို့မှ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ်ဝင်ခဲ့သည်။

ပြောရလျှင် သူ့ဘဝက တရားရစရာ မှတ်သားဖွယ်ရာလည်း
ပြည့်နေ၏။

တစ်ခါက ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောပေါ်တွင် ထမင်းချက်အဖြစ်
လိုက်ပါရင်း ငယ်ငယ်တတ်သန်ဘဝနှင့် ဗီယက်နမ်မှ ခွာခဲ့သလို နှစ်ဆင်း
သုံးဆယ်ကျော် ကြာသည့်အခါ ကွဲကွာနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည့်
ဗီယက်နမ်နိုင်ငံသို့ ပထမဆုံးအကြိမ် တိတ်တဆိတ် ပြန်လည်ရောက်ရှိ
ရပြန်ပြီတည်း။

သူက လျှို့ဝှက်သူ စစ်စစ်ပင်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငယ်ငယ်တတ်သန်ဟု နာမည်သတင်း
ထင်ရှား ခဲ့သည့်သူတစ်ဦး ဗီယက်နမ်နိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခြင်းကို
ပြင်သစ်တော် လှန်ရေးဌာနမှ လုံးဝမသိလိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ပို၍ တိကျစွာပြောရလျှင် ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးဌာနတွင်
အကြီးအကဲ အထူးအရာရှိ လူးဝစ္စအာနော့ကိုယ့်တိုင် တစ်လုံးတစ်စတူ
စရိပ်မိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူးဝစ္စအာနော့။ သူက နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။
သူက ပဲရစ်မြို့တော် ပြင်သစ်အထူးထောက်လှမ်းရေးဌာန

ငယ်တတ်သန်၏ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို နောက်ယောင်ခံ၍ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် အထူးတာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသူဖြစ်၏။

အာရှောသည် ငယ်ငယ်ရှိမည်ဟုထင်သည့်နေရာမှန်သမျှ အာရှတခွင် ဗြိတိန်အောင် နှစ်ပေါင်း ၂၀နီးပါး အနုခံ၍ ထောက်လှမ်းရှာဖွေခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။

သူလည်း...

ဘန်ကောက်မှ တတ်(ရှ်)ကင့်သို့လည်းကောင်း

ထိုမှ စင်္ကာပူသို့တိုင်အောင် စုံထောက်တစ်ဦးအား အနုခံခဲ့သူ

ဖြစ်၏။

တစ်ခါက မိတ်ဆွေစုံထောက်တစ်ဦးအား အာရှောကပြောဖူး၏။

“ကျွန်တော့်အကြောင်းကို သူ ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။

ကျွန်တော့် အသက်နဲ့ကိုယ်နဲ့ မြဲနေသမျှ အင်ဒိုချိုင်းနားထို

ပြန်ရောက်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး”

အာရှော၏စကားသည် မှန်ပါသလား။

ယခုအခါတွင် ရေပေါ်အရပ်ရေးသလို ဖြစ်နေပြီဟု ဆိုရမည်။

သို့မဟုတ် အာရှော၏စကားသည် တက်တတက်စင်အောင်မှားယွင်း သွားသည့် စကားတစ်ခုသော်လည်းကောင်း၊ ဟို၏ဟန်နှင့် ကြားလုံးထုတ် ခြင်းဟုလည်းကောင်း ပြောရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အာရှော၏ကြားလုံး၊ ဟိုတ်ဟန်စကား မဆုံးမိမှာပင် အဖြေတစ်ခုက ဘွားခနဲပေါ်ခဲ့၏။

၁၉၄၁ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းကာလဦး။

ငယ်သည် တုန်ကင်အထက်ပိုင်းဒေသတွင် ကင်းပုန်းအဖြစ် လှည့်လည်သွားလာလှုပ်ရှားနေသော သူ၏ရဲဘော်နှစ်ဦးနှင့် အဆက်အသွယ် ယူပြီး နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်မျှ ကွဲကွာနေသည့် အမိနိုင်ငံ ဝိယက်နမ်နိုင်ငံ မြေပေါ်သို့ တိတ်တဆိတ် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပေပြီ။

သူသည် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်အတွင်း နိုင်ငံပေါင်းစုံသို့ ရောက်ခဲ့

၏။ အမည်အမျိုးမျိုးခံယူခဲ့၏။ ယင်းနာမည်များအနက် ငယ်တတ် တုတ်ဟူသည့် အမည်သည် ပြင်သစ်၊ ဆိုဗီယက်၊ တရုတ်နှင့် ဝိယက်နမ် နိုင်ငံရှိ ဝိယက်နမ်လူမျိုးတို့အကြားတွင် အထူးပင် ထင်ရှားခဲ့၏။

ယခု ဝိယက်နမ်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့သည့်အခါ...

သူသည် ဝိယက်နမ်အမျိုးသားများ၏ နှလုံးသားတွင်လည်း ကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ၏ ဦးနှောက်တွင်လည်းကောင်း၊ ထာဝရ ဓမ္မပျောက်မရနိုင်သည့် နာမည်တစ်ခုကို ပြောင်းခဲ့ပြန်ပြီ။

ထိုအမည်က အခြားမဟုတ်။

‘ဟိုချီမင်း’ ဟူသော အမည်။

အဓိပ္ပာယ်က ‘အလင်းရောင်ပေးသူ’ ဖြစ်၏။

ဟိုချီမင်း သို့မဟုတ် အာနိုင်းမဲ့သူရဲကောင်း

ဟိုချီမင်း၏ရှေ့တည့်တည့်ပန်းအိုးတွင် နှင်းဆီပန်းခွင့်ကြီး
ဌားဌားစွင့်စွင့်။

သတင်းထောက်က သမ္မတကြီးကို ကြည့်လိုက်၏။

‘သမ္မတကြီးခင်ဗျာ၊ သမ္မတကြီးဟာ ကွန်မြူနစ်တစ်ယောက်
ဆိုတာ မှန်ပါသလား’

ဟိုချီမင်းက ပြုံးပြီး တည်ငြိမ်စွာဖြင့်-

‘အကြွင်းမဲ့မှန်ပါတယ်’

‘သမ္မတကြီးဟာ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုကာလမှာ ပါဝင်ခဲ့

သလား’

‘ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံပြီး တော်လှန်ရေးတစ်လျှောက်လုံးပါခဲ့

တယ်’

‘အနှစ်လေးဆယ်’

‘ထောင်ကောကျဗူးလား’

‘ကျဗူးပါတယ်’

‘ဘယ်လောက်ကျဗူးလဲ’

‘အများကြီးပေါ့’

‘ကြာကော ကြာလား’

‘ထောင်ထဲမှာ အချိန်ဆိုတာ ကြာတတ်တယ်လေ’

ဟိုချီမင်းက အေးဆေးစွာ ပြေလိုက်သည်။

စင်စစ်၊ အကျဉ်း၏နေ့ရက်ဆိုသည်မှာ တစ်ရက်နှင့်တစ်ညကို

တစ်သက်နှစ်သက်ဘဝဟု ထင်ကြစမြဲပင်။

ပြောရလျှင် ဟိုချီမင်းသည် ၁၉၃၁ခုနှစ်က ‘ဟောင်ကောင်
ထောင်’တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၄၂ခုနှစ်က တရုတ်ပြည်တွင်ထောင်တစ်ကြိမ်

ထပ်မံကျခဲ့သေးသည် မဟုတ်လား။

၂၄။ “ဟို” သို့မဟုတ် တော်လှန်ရေးသမား ကဗျာဆရာ

၁၉၄၆ခုနှစ်။

ပြင်သစ်ပြည် ပဲရစ်မြို့ ဧည့်ဂေဟာ။

ထိုနေ့က သမ္မတကြီးဟိုချီမင်း၏ ခွင့်ပြုချက်နှင့် သတင်းစာ
ကွန်စရင်တစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ခန်းမထဲတွင် ပရိတ်သတ်နှင့် သတင်းထောက်
တို့ စုံညီနေကြ၏။ သတင်းဓာတ်ပုံတွေ တဖျတ်ဖျတ် ရိုက်ကြ၏။

ဒီနေ့က ထူးခြားသည့်နေ့။

သမ္မတကြီးဟိုချီမင်းသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ၁၉၄၅ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ‘ဗီယက်နမ်’ ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံ
ကို ထူထောင်ကြေငြာခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာအုပ်စိုးခဲ့သည့် ပြင်သစ်နှင့်
စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် ပဲရစ်သို့ရောက်ခဲ့သလို စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ဖြစ်
ခဲ့ပြီ။

ယင်းသမို့ ဤကွန်ဖရင့်ကို ထူးခြားသည့်ကွန်ဖရင့်ဟု ဆိုလျှင်
လည်း မမှားပါ။

ခန်းမသည် ကျယ်ဝန်းခမ်းနား၏။

ဟိုသည် တော်လှန်ရေးသမားဖြစ်သော်လည်း ကဗျာဉာဏ်ရှိစွာ တည်ငြိမ်သည့်အသွင်ရှိသော်လည်း နူးညံ့သည့်အတွေးအမြင်နှင့် နှလုံးသား ရှိသည်။

သူက ပြည်သူတို့ဘဝကို သိသလို မျှဝေခံစားနိုင်သူ။

သူ "ခင်စီ" အကျဉ်းထောင်ထဲ ရောက်နေသည့်နေ့ကို အမှတ်ရ သွားသည်။ သူကဗျာတစ်ပုဒ်အဖြစ် စာစီခဲဖူး၏။ လုပ်တုန်းက သူသည် ကောင်းကင် မမြင်ရသည့်အမှောင်တိုက်ထဲမှာ။

- ◆ လူသစ်များစွာ၊ လူဟောင်းများစွာ ကြင်နာစွာ ဆီးကြိုကြ၏။
- ◆ ကောင်းကင်ပြာ၌ တိမ်တိုက်မဲများ တိမ်စိုင့်၊ တိမ်ဖြူ စာလူလူလွင့် အလှဆင့်သလား၊ ပွင့်ဖတ်ရှိရာ မမြင်သာပါ။ ခုခါပျောက်ကွယ်ခဲ့ရပြီ။
- ◆ မြေပေါ်၌မူ လွတ်လပ်မှုမရှိ မှောင်အတိကျ လူတွေထောင်ဝပြုတ်သိပ်၏။

သူက အသိရှိသလို ခံစားမှုရှိသည်။ လူကို လူချင်းစာနာခြင်း ကင်းမဲ့ခဲ့သည်ကို သူ မမေ့နိုင်။ အကျဉ်းထောင်အခြေအနေက ဆိုးဝါးဆွဲ၏။ အထူး သဖြင့် ကူမင်တန်အကျဉ်းထောင်က အကြင်နာကင်းမဲ့လွန်းစွာ လူကို တိရစ္ဆာန်လို ဆက်ဆံသည်။ ရိုက်နှက်ကန်ကြောက်သည်။

ကျန်းမာရေး ဂရုမစိုက်သလို၊ ရေချိုးခွင့်လည်းမရ။

အကျဉ်းသားများက ညစ်ပတ်နံ့စေ့နေ၏။ စားရသည်က မသေ ရုံထမင်း၊ သံခြေချင်းအခတ်ခံရခြင်း၊ နောက်ကျလျှင် အိပ်စရာနေရာမရှိ သို့ကြောင့် အိပ်ဆောင်နေရာရဖို့ အပြေးအလွှား၊ အလှူအယက်သံချေခြင်း အခတ်ခံရသည့် ဘဝကိုတွေ့ရတော့ မဖော်ပြနိုင်အောင်ခံခဲ့ရ၏။

နောက်တော့ သူ့အတွက် ကဗျာတစ်ပုဒ်၊ စာတစ်ပုဒ်ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

- ◆ အကျင့်ယုတ်သည့်၊ မြေဘုတ်သရဲတွေ ပါးစပ်ဖြိုလို့နေ၏။
- ◆ ညတိုင်းအချိန်မှန် သံခြေကျင်းများ တို့ခြေများကို ပါးစပ်ဖြိုကာ ကိုက်ဝါးနေ၏။
- ◆ ယာခြေဖျားကို သံခြေကျင်းများ ဆွဲ၍ထား၏၊ ဝဲခြေမှာကား ဆန့်မလား၊ ကွေးမလား၊ လွတ်လပ်စွာထား၏။
- ◆ ပြောရရင် လောကကြီးဟာ ဆန်းကြယ်စွာတကား၊ အကျဉ်းသားတွေ သူတို့ခြေကို သံခြေကျင်းများ သွင်း၍ထားရန်၊ အပြေးသွားရ၏။
- ◆ အကျဉ်းသားဘဝ၊ တစ်ညတစ်ခါ အိပ်ရာနေရာ၊ ရဖို့ရက နေရာအတွက်၊ မြန်ဖို့သွက်ဖို့လိုတယ်။
- ◆ ခြေမှာ သံကွင်း၊ ချုပ်ခြင်းနောက်ကျ ဒီတစ်ညမူ... ခေါင်းချစရာ နေရာမရှိပြီ။

ဟိုချီမင်းအား စစ်ဆေးခြင်းလည်းမပြု။ အကျဉ်းထောင်တစ်ခုမှ တစ်ခု လှည့်ပို့၏။ သို့နှင့် အကျဉ်းထောင်တွင် လေးလကြာခဲ့၏။ ယင်းသို့နေရသည့် အခြေအနေကို ဟိုချီမင်းက ဤသို့စာစီခဲ့

၏။

- ◆ ထောင်တွင်းတစ်ရက်၊ ထောင်ပြင်ဘက်မှာ ရက်ရာထောင်ကြာသတဲ့။
- ◆ ရှေ့ကဆိုထား၊ သည်စကားက မှန်စွာတကား။

www.burmeseclassic.com

- ◆ လူမဆန်လှစွာ၊ လေးလတာမျှ ငါကြုံခဲ့ရ၏။ လေးလတွင်းမှာ စိတ်အကျဉ်းကျလျက်၊ ငါ့အသက်မှာ ဆယ်နှစ်တာပို၍ အိုခဲ့ပြီ။
- ◆ ဤလေးလဆိုသည်မှာ၊ ငါ့ဝမ်းမဝ၊ အိပ်ရေးလည်းမဝ၊ ကောင်းစွာမအိပ်ရ နံစော်လှသည်။ ခါးကအဝတ်လည်း မလဲခဲ့ရ၊ ရေမချိုးခဲ့ရ ညစ်ထေးပေစွ ဤလေးလ။
- ◆ စဉ်းစားကြည့်ရင်၊ ရင်လေးစရာ လေးလတာခရီးမှာ၊ မဝရေစာစား နှိပ်စက်ပါများ၍၊ ဆံစလည်းဖြူ သွားမူကြေမှု၊ ဝဲစွဲခဲ့ရ၏။
- ◆ သို့သော်ငါ့မှာ... ယုံကြည်ရာခရီး မပြီးသေးဘူး၊ ရှေ့ခရီးတွက် အသက်ရှင်မှ၊ ဓာန်မချ၍ ငါ့ခန္ဓာဆင်းရဲပါလည်း စိတ်က မာကျောနေဆဲတည်း။

ဟိုချီမင်း ကူမင်တန်အကျဉ်းထောင်အတွင်း ရက်ပေါင်းများစွာ နေလာ ခဲ့သည့်အဖြစ်ကို တွေးမိတိုင်း ရင်နာရ၏။

ထိုထက် ပိုရင်နာစရာကောင်းသည်က နန်နင်းထောင်တွင် နေရသည့် အဖြစ်ပင်။ တစ်နေ့သတင်းစာတစ်စောင်မှ ဗီယက်မင်းများ ဗီယက်နမ်လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ခိုက်နေသည့် သတင်းကိုဖတ်ရလျှင် ရင်နင့်သွားရပြန်၏။

သူမရှိသော်လည်း လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေသည့် ရဲဘော်များကို ချီးကျူးမိသည်။

သို့သော် သူ့ နှလုံးတိုင်ပါဝင်လိုသော်လည်း မပါဝင်နိုင်သည့်ဘဝ ကို အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေသည်။ သည်အကြောင်းကို ကဗျာအဖြစ် စာစီခဲ့၏။

- ◆ ကျွန်တော့်ဘဝထက် သေရသည်က၊ မြတ်သေးရဲ့ ငါ့နိုင်ငံတော်အတွင်းမှာ နီရဲတဲ့အလံ၊ ဖြန့်ချိလွင့်လွင့် တဝင့်ဝင့်တည်း။
- ◆ အို... သည်လိုခါမှာ ငါ့ဘဝဟာ၊ ဝဲယာအုတ်စည်း ပိတ်ချည်းမှောင်ချ။ အကျဉ်းခံဘဝ ဖြစ်ရလေတယ်။
- ◆ တိုက်ပွဲတွေမှာ၊ ငါပါဝင်ဖို့ ငါ့မှာဘယ်ခါ လွတ်မြောက်ခဲ့နည်း။

ဤသို့ဖြင့် ကူမင်တန်အကျဉ်းထောင်အတွင်း၌ တစ်နှစ်ကျော် ၁၄ လ မျှလှည့်လည်နေထိုင်ကာ 'သံတိုင်ကြားမှကဗျာများ'ကို ရေးသား စပ်ဆိုခဲ့သည့် ပြည်သူ့စာဆို ဟိုချီမင်းသည် ဗီယက်နမ်သို့ပြန်ရောက်ပြီး တစ်နှစ်ကျော် ၁၄ လမျှအကြာတွင် ဗီယက်နမ်ဒီမိုကရက်တစ်သမ္မတ နိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးကြေငြာ စာတမ်းကြီးကို ထယ်ဝါခန့်ညားစွာ ကန္တာ သို့ ဖတ်ကြားကြေငြာနိုင်ခဲ့ပြီတည်း။

၂၅။ အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ သမ္မတ

၁၉၄၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂ရက်နေ့။

ထိုနေ့က ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့အတွက် ဗီယက်နမ်တစ်မျိုးသား လုံးအတွက် ဝမ်းအသာဆုံးနေ့ဖြစ်သလို ဂုဏ်ယူဖွယ်အကောင်းဆုံးနေ့ ဖြစ်၏။

အတယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့သည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း(၈၀)မှစ၍ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့သမားများ၏ သံဖောင့်အောက်သို့ ငြား ငြားဝပ်ရောက်ခဲ့၏။ သို့သော် ယခုအခါတွင် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံသည် လုံးဝအချုပ် အခြာအာဏာပိုင်ဆိုင်သည့် ဗီယက်နမ်ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတ နိုင်ငံအဖြစ် ကမ္ဘာသို့ အတိအလင်း ကြေငြာလိုက်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

လွတ်လပ်ရေးကြော်ငြာစာတမ်းကို ဖတ်ကြားသူက 'ငယ်ငယ် ဟိုက်ကုတ်' ဟု လူသိများထင်ရှားခဲ့သူ သို့မဟုတ် ဟိုချီမင်း...

ထိုအခါ အချို့က-

'ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်ဟာ ထောင်ထဲမှာ သေပြီဆို'

'ဟုတ်တယ် ဒီသတင်းဟာ ပျံ့ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ်ဆိုတာ မသေဘူး၊ အခု မိန့်ခွန်းပြောနေတဲ့ ဟိုချီမင်းဆိုတာ ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ် ဆိုတာပဲ'

ငယ်ငယ်ဟိုက်ကုတ် (သို့မဟုတ်) ဟိုချီမင်း။

သူ့အသံကို ကြားရသလို၊ သူ့အသွင်ကိုလည်း ဝိပြင်စွာခြင်းမရှိ။ သူ့အသွင်က ဝင့်ထည်ခြင်းမရှိ။

'သူဟာ တကယ့်ကို ရိုးသားတာပဲနော်၊ ဟိတ်ဟန်မရှိဘူး၊ ဒီ အခမ်းအနားမှာ သူ ဝတ်စားထားတာကလည်း ဘာမှ ထည်ဝါ မှုမရှိဘူး။ လူတစ်ယောက် အိမ်နေရင်းဝတ်ထားတဲ့ပုံပဲ'

'သူဟာ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက်ကလွဲလို့ ဘာမှ စိတ်မဝင်စား သူ မဟုတ်ဘူး'

'အို... သူဟာ တကယ့်ခေါင်းဆောင်ကောင်းပဲ'

တစ်ဦးရဲ့စကား။

'ဟုတ်တယ် သူဟာ ကိုယ်ကျိုးမဖက်သူ၊ ရိုးသားသူ၊ သူနဲ့ ပတ်သက်လို့ပြောရရင် လေးစားစရာတွေ အများကြီးပဲ' ဟုတ်သည်။

သူနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်သူတွေမသိသည့် အကြောင်းတရားများ စွာ ရှိသည်။

စင်စစ်၊ ဟိုချီမင်းက အမည်အမျိုးမျိုးနှင့် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးကိုခံကာ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး၊ လူမျိုးကောင်းစားရေးအတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးစုံ၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုမျိုးစုံခံခဲ့၏။

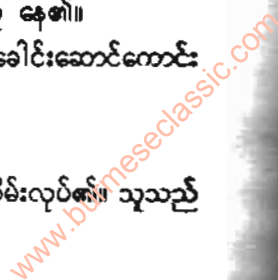
ထို့နောက် ဟိုချီမင်းသည် ဗီယက်နမ်သို့ပြန်ရောက်ပြီးနောက် ဗီယက်မင်းလက်နက်ကိုင် ပျောက်ကျားများကို ဦးဆောင်၍ တောထဲတွင် နေပေါင်းများစွာ နေခဲ့၏။

သူသည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော်လည်း အခွင့်အရေးမယူခဲ့။ အခြားအခြားသော ပျောက်ကျားရဲဘော်များနည်းတူ နေ၏။

'ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး အခွင့်အရေးယူရင် ခေါင်းဆောင်ကောင်း မဟုတ်ဘူး'

သူ၏ ခံယူချက်။

သူက ခံယူချက်အတိုင်းလည်း တသွေမတိမ်းလုပ်၏။ သူသည်

ပျောက်ကျားရဲဘော်များနည်းတူ ကာကီဘောင်းဘီတို၊ ရုပ်လက်တိုသော
ဝတ်အင်္ကျီ၊ ဤအဝတ်အစားများဟောင်းနွမ်း၊ ဆွေးမြည့်သွားသည့်အခါ
အင်္ကျီမပါ ဘောင်းဘီတိုနှင့် နေ၏။

သို့ဖြင့် ပျောက်ကျားတပ်သားများ ဟန့်နှင်းမြို့သို့ သိမ်းပိုက်သည့်
အခါ ဟန့်နှင်းမြို့ပေါ်သို့ ရောက်သည့်အခါတွင်လည်း တောတွင်း၌ဝတ်
သည့် အဝတ်အစားများသာဖြစ်၏။

နောက်ဆုံးတိုင်းပြည်အခြေအနေ သေရေးရှင်ရေးဖြစ်လာပြီး
လွတ်လပ်ရေးအမြန်ကြေငြာမှ ပြန်တော့မည်ဟု သိကြ၏။

စက်တင်ဘာ ၂ ရက်နေ့တွင် လွတ်လပ်ရေးကြေငြာရမည်။

ယင်းအခမ်းအနားသို့ ဟိုချီမင်းတက်ရောက်ရမည် ဖြစ်သော်

လည်း သူ့တွင် ဝတ်စရာအဝတ်အစားကောင်း မရှိပေ။

‘သမ္မတကြီးမှာ အခမ်းအနားတက်ဖို့ အဝတ်အစားမရှိပါလား’
ရဲဘော်တစ်ဦးက ပြောသည်။

‘အဝတ်အစားက အရေးမကြီးပါဘူးကွာ၊ အရေးကြီးတာထက်
လွတ်လပ်ရေးကွ’

‘ဒါတော့ ဒါပေါ့ သမ္မတကြီး ဒီအခမ်းအနားကို ဒီအတိုင်းတက်
လို့ မဖြစ်ဘူး’

‘ဒါဆို အဆင်ပြေတာကို လုပ်လိုက်ကွာ’

သို့ဖြင့် အဝတ်အစားကို အပြေးအလွှား သွားဝယ်ရ၏။

လွတ်လပ်ရေးကြေငြာစာတမ်း ဖတ်ကြားသည့် အခမ်းအနားတွင်
သမ္မတကြီးဟိုချီမင်း ဝတ်စားထားသည့် ကာကီဝတ်စုံနှင့် သူစီးသည့်
ရာဘာညှပ်ဖိနပ်မှာ သူ့ရဲဘော်များ ထိုနေ့က အပြေးအလွှားဝယ်ရသည့်
ပစ္စည်းများသာဖြစ်၏။

အခြားသူများ မသိကြ။

‘တို့သမ္မတကြီးကတော့ မပြောချင်ပါဘူးကွာ၊ ဒီအခမ်းအနားမှာ
သူ တောထဲကနေတုန်းက ဆောင်းထားလို့ နေလောင်ပြီး ခြေ

ဖတ်ဖြူရော်ဖြစ်နေတဲ့ ကာဘီဦးထုပ်ကို ဆောင်းဖြစ်သော်
ဆောင်းထားသေးတယ်’

ဟု သူ့ရဲဘော်တွေက ချစ်စနိုးပြောကြ၏။

ဟိုချီမင်းကား ရိုးသားသော၊ ကိုယ်ကျိုးမဖက်သော၊ စိတ်ဝမ်း

မွန်မြတ်သောသူဖြစ်၏။ အကယ်၍ ထိုနေ့က အဖြစ်မှန်ကိုသာ စိတ်နှစ်
ဖြည့်သူတို့သိလျှင် သည့်ထက်ပို၍ စိတ်လှုပ်ရှားခံစားရမည်မှာ မူချောင်း

သူက ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ၊ တိုင်းပြည်အတွက်၊ လူမျိုးအတွက်

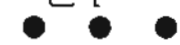
နေ့ညမဟူ အလုပ်လုပ်နေသဖြင့် အစားကောင်းစားဖို့ မစဉ်းစားမိသလို
အဝတ်ကောင်းဝတ်ဖို့လည်း သတိမရခဲ့။

သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒီနေ့ ကျုပ်က ဝီယက်နမ်နိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးပင်။

သူက ထူးခြားသူပင်။

သူ့လို ခေါင်းဆောင်မျိုးကား ရှာမှရှားသည်ဟု ဆိုရမည်။

ဟိုချီမင်းက ကိုယ်ကျိုးမဖက်သော၊ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက်
သာကြည့်သော အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုနှင့် သမ္မတဖြစ်သံတည်း။

၂၆။ ဒိန်ပိန်ဖူး သို့မဟုတ် နယ်ချဲ့တို့၏ယုတ်မာမှု

ဒိန်ပိန်ဖူးတိုက်ပွဲသည် ဟိုချီမင်း၏သမိုင်းကို ထွန်းပြောင်စေသည့် တိုက်ပွဲ၊ အောင်ပွဲဖြစ်သကဲ့သို့ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ယုတ်မာမှုကို ပီပြင်စွာဖြင့် တွေ့လိုက်ရသည့် သမိုင်းစဉ်ဖြစ်၏။

ထိုကလို့ပင် 'နယ်ချဲ့သမားတို့သည် မိမိတို့၏အုပ်စိုးမှုကို အလွယ် တကူ စွန့်လွှတ်ခြင်းမရှိ' ဆိုသောအဆိုကိုလည်း သွေးထွက်အောင်မှန်စေ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ၁၉၄၅ခုနှစ်တွင် ဝီယက်နမ်သည် လွတ်လပ်ရေးကို ကြေငြာခဲ့သလို ပြင်သစ်တို့နှင့် နှစ်ဦး နှစ်ဖက် သဘောတူညီချက်များ ရယူခဲ့သည်။

သို့သော် ဝီယက်နမ်အား နှစ်ပေါင်းများစွာ ကိုလိုနီပြုအုပ်ချုပ်ခဲ့ သော ပြင်သစ်တို့သည် ဝီယက်နမ်ကို အပိုင်စွန့်လွှတ်ရမည်ဆိုသောအခါ အာသာငမ်းငမ်းဖြစ်ခဲ့သည်။ သဘောတူညီချက်ယူပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း အခြေအနေ တစ်မျိုးပြောင်းခဲ့၏။

ဆိုက်ဂိုကို သိမ်းပိုက်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီ။

စစ်ဦးစီးက ပြင်သစ်အရှေ့ဖျားဆိုင်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလက်လစ် ဖြစ်၏။

သူက ကြေငြာချက်တစ်ခု ထုတ်ပြန်ခဲ့၏။

ထိုကြေငြာချက်တွင် 'ပြင်သစ်တို့အနေနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနား ကျွန်း

တိုချီပင်း သို့မဟုတ် အနိုင်ယူခဲ့ကောင်း

ဆွယ်ဒေသနှင့် မိမိတို့ ရသင့်ရထိုက်သမျှသော အခွင့်အရေးများကို ရုရှ သွားရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချခဲ့ပြီး လိုအပ်လျှင် အင်အားသုံးမည် ဟု အတိအလင်း ကြေငြာသည်။

အင်အားအသုံးပြုမည်ဟူသော သဘောတရားသည် စာရွက်တော် မှာ မဟုတ်၊ လက်တွေ့ဖော်ပြမှုပင် ရှိနေပြီ။

မှန်သည်။

ဝီယက်နမ်လွတ်လပ်ရေးကြေငြာပြီး တနင်္ဂနွေ သုံးပတ်အကြာ တွင် ပြင်သစ်စစ်သားများ တင်ဆောင်လာသည့် ဗြိတိသျှစစ်သင်္ဘောသည် ဝီယက်နမ်တောင်ပိုင်း ဆိုင်ဂိုမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည်။

ဤကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လက်လစ်၏အမိန့်အရ ဆိုင်ဂိုကိုသိမ်းရန် ဖြစ်သော်လည်း ဝီယက်နမ်တို့က အသိမ်းမခံဘဲ ခုခံသည်။

သို့နှင့် ပြင်သစ်နှင့်ဝီယက်နမ်တို့ အတိအလင်းတိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွား ခဲ့၏။ ပြင်သစ်တို့က ဆိုင်းဂိုသာမဟုတ်၊ ဝီယက်နမ်တစ်နိုင်ငံလုံးအား သိမ်းပိုက်ရန်ကြိုးစားခဲ့သည်။

ဝီယက်နမ်မင်းတို့ကလည်း အစွမ်းကုန်ကြိုးစားခုခံခဲ့သလို တောင် ပိုင်းတွင် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲများအဆက်မပြတ် ဖြစ်ပွားခဲ့၏။

စစ်စစ် ဤသို့ ဖြစ်ပွားရခြင်းသည် နှစ်ဦးသဘောတူ ရောစပ်မှုများ ပြုပြီးပါလျက် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့က နှစ်နိုင်ငံကတိကဝတ်အား နိုင်ငံ ပြုသေးမီ သစ္စာပောက်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်။

မင်းသို့ ပြုမူခြင်းသည် လက်နက်အားကိုးနှင့် ဝီယက်နမ်အား ဒုတိယအကြိမ် ကျွန်ပြုရန် ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဝီယက်နမ် တို့အတွက်မူ လွတ်လပ်ရေးနှင့်အချုပ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး အတွက် တစ်မျိုးသားလုံးအသက်နဲ့လဲ၍ ခုခံရေးစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲရမည်ဟု ဖြစ်၏။

နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိမျိုးချစ် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့...
ငါတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားသည့်အတွက်
လိုက်လျောချက်များပြုခဲ့၏။ သို့သော် ငါတို့ကပို၍
လိုက်လျောသော်လည်း ပြင်သစ်ကိုလိုနီဝါဒသမား
များက 'ရလေလိုလေ အိုတစ္ဆေ' ဖြစ်လာခဲ့၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် ငါတို့နိုင်ငံ
အား ဒုတိယအကြိမ်ထပ်မံ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်
ကြိရယ်ချက် ထားရှိခဲ့သောကြောင့်တည်း။

မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့
ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူကြီးလူငယ်၊ ဘာသာမရွေး
မည်သည့်နိုင်ငံရေး ပါတီအဖွဲ့အစည်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
စေ၊ မည်သည့်လူမျိုးစုံ တိုင်းရင်းသားပင်ဖြစ်စေ၊
ဗီယက်နမ်တစ်မျိုးသားလုံး အုံကြွ၍ အမိနိုင်ငံတော်ကို
ကာကွယ်ရန် ပြင်သစ်ကိုလိုနီသမားတို့အား တိုက်
ခိုက်ကြလော့။

ငါတို့နိုင်ငံအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက်
ငါတို့၏နောက်ဆုံး သွေးတစ်စက်ကိုပင် စွန့်လွှတ်ပူ
ဇော်ကြပါစို့။

ခုခံရေးစစ်ပွဲကာလအတွင်း အခက်အခဲများစွာကို
ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသည့်တိုင်အောင် ခိုင်မာပြတ်သားစွာ
ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံကြခြင်းဖြင့် ငါတို့ မုချအောင်
ရမည် သာတည်း။

လွတ်လပ်၍ ညီညွတ်သော ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတော်
အခွန်ရှည်ပါစေ။

ခုခံရေးစစ်ပွဲ၏အောင်ပွဲများ အခွန်ရှည်ပါစေ။

'ဒါက ဒိန်ဗိန်ဖူး။ ဟောဒီအောက်ထဲက ဒိန်ဗိန်ဖူးဖြစ်မှန်း အဲ-
အဲဒီအထဲမှာ ပြင်သစ်တွေရောက်နေတာပဲ။ သူတို့ အဲဒီအထဲက
ဘယ်နည်းနဲ့မှ မထွက်နိုင်ဘူး။ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာကြာ
သူတို့ ဒီနေရာက ထွက်လို့မရဘူး'

ပက်လက်လှန်ထားသည့် ဦးထုပ်ကို သရုပ်တူသတ္တန်ထုတ်၍
မျက်စိထဲ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်သာစေရန် သရုပ်ဖော်ပြရင်း ပြော
လိုက်သည့် ဟိုချီမင်း၏စကားက ရှင်းလင်းပြတ်သားလှသည်။

မှန်လေသည်။
ပြင်သစ် စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှ အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်အတွတ်
အကောင်းဆုံး လက်ရွေးစင်ငယ်သားများဖြင့် စုစည်းခဲ့၏။ စစ်သားအရေ
အတွက်မှာ ၁၆၀၀၀ ရှိ၏။ သို့သော် ယခုအခါ သူတို့သည် ဟိုချီမင်း၏
'ဦးထုပ်' ထဲတွင် ထွက်ပေါက်မရှိ၊ ပိတ်ဆို့နေပြီ။

'အချိန်ဘယ်လောက်ကြာပါစေ၊ သူတို့ ဒီကထွက်လို့ မရစေရ
ဘူး'

ဟိုချီမင်းက ပြောသည့်စကား။
သို့တစေ အချိန်က သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ လက်ရွေးစင် ပြင်သစ်
စစ်သား ၁၆၀၀၀ တို့သည် ရက်ပေါင်း ၅၅ ရက်အတွင်း ဟိုချီမင်း၏
ဦးထုပ်ထဲ သို့မဟုတ် ဒိန်ဗိန်ဖူးမြစ်ဝှမ်းထဲတွင် လုံးဝခြေမူန်းခံလိုက်ရ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ငယင်ဂီယက် ဦးစီးသည့် ဗီယက်နမ်ပြည်သူ့တပ်
မတော်သည် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပျောက်ကျားတပ်များ ပြည်သူ့စစ်
ဈေးနှင့် ကျေးရွာလူထု၏ အကူအညီဖြင့် ၁၉၄၅ ခု မတ်လ ၁၃ ရက်
နေ့တွင် စတင်ကာ ဒိန်ဗိန်ဖူးမြစ်ဝှမ်းထဲမှ ပြင်သစ်တို့ကို ထိုးစစ်ဆင်နွှဲခဲ့၏။

စက်သေနတ်များ၊ စက်အမြောက်များ၊ မြေပြင်နှင့်လေယာဉ်တစ်
အမြောက်များ၊ သံချပ်ကာနှင့် တင့်ကားကြီးများ ဖုံးကြံလေယာဉ်တို့
တိုက်လေယာဉ်စသည့် ခေတ်မီလက်နက်ကြီးများနှင့် အစွမ်းထက် အခဲ
တာကွယ်နေကြသည့် ပြင်သစ်တပ်များသည် ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ စွန့်ခွာနေကြပြီ။

အသေခံ၍ တိုက်ခိုက်ကြသော ဝီယက်နမ်ပြည်သူ့တပ်မတော်သားများအား ၅၅ ရက်မြောက်သောနေ့တွင် လက်မြောက်အရှုံးပေးခဲ့ရ၏။

၁၉၅၄ခုနှစ် မေလ (၇)ရက်နေ့။

ထိုနေ့တွင် ကမ္ဘာကျော် ဒီနိုဗီနိုဖူးတိုက်ပွဲကြီး၌ ဗိုလ်ချုပ်ဒီကတ် ဖေရီနှင့်ဗိုလ်မှူးကြီး (၁၀)ယောက်အပါအဝင် ပြင်သစ်စစ်သား ၁၆၂၀၀ ကျော်တို့သည် နလံမထူနိုင်အောင် ခြေမှုန်းခံခဲ့ရ၍ ဝီယက်နမ်ပြည်သူ့ တပ်မတော်က လုံးဝအောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့၏။

စင်စစ် ဤဒီနိုဗီနိုဖူးတိုက်ပွဲသည် ပြင်သစ်နယ်ချဲ့ ကျူးကျော်ရေး တပ်များအပေါ် ဝီယက်နမ်ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက လုံးဝအဆုံးသတ်အနိုင်ရ လိုက်သည့်အောင်ပွဲဖြစ်သလို နယ်ချဲ့တို့၏ယုတ်မာမှုဒဏ်ရစ် ဝီပြင်ခဲ့သည့် တိုက်ပွဲဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒီနိုဗီနိုဖူးတိုက်ပွဲ၌ အောင်ပွဲခံပြီးနောက် နှစ်လကျော်အကြာတွင် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ၊ ဂျီနီဗာမြို့၌ ကျင်းပသည့် အင်ဒိုချိုင်းနား ညီလာခံကြီးက ဝီယက်နမ်၊ လာအို၊ ကမ္ဘောဒီးယားစသည့် နိုင်ငံများအား လုံးဝလွတ်လပ်သော အချုပ် အခြာအာဏာပိုင် နိုင်ငံများအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်သောကြောင့်တည်း။

၂၇။ ဦးလေးဟို

ဟိုချီမင်း...

သူက အခြားအခြားသော ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်များနှင့် နှိုင်းယှဉ် လျှင် တမူထူးခြားသော သွင်ပြင်လက္ခဏာရှိသူဖြစ်၏။

ပို၍ထူးခြားသည်က ဟိုချီမင်းသည် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်များ အနက် မယားမရှိ၊ သားမရှိ တစ်ဦးတည်းသော ခေါင်းဆောင်လူမျိုးကြီး ဖြစ်နေသော အချက်ပင် ဖြစ်သတည်း။

သူက အချိန်တန်အရွယ်ရောက်သည်မှစ၍ ဝီယက်နမ်လွတ်လပ်ရေးအတွက် နိုင်ငံတကာလှည့်လည်သွားလာရင်း ဘဝမျိုးစုံကျင်လည်ကာ ဒုက္ခမျိုးစုံ၊ အခက်အခဲအဖုံဖုံကို ဖြတ်သန်းကြိုးပမ်းလာသူဖြစ်သဖြင့် သူသည် ဒုလုံးသားရှိသော်လည်း အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကို မစဉ်းစား နိုင်ခဲ့။

သို့မဟုတ် သူက တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးရမှ အိမ်ထောင်ပြုမည် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဆိုလျှင်လည်း လွတ်လပ်ရေးရတော့ ဧရာရိပ်ခိုနေပြီး အလက် ၅၅ နှစ်ရှိခဲ့ပြီ။

ဤအရွယ်တွင် မည်သို့လျှင် အိမ်ထောင်ပြုနိုင်မည်နည်း။

မည်သို့ဆိုစေ၊ ဟိုချီမင်းအား ဝီယက်နမ်အမျိုးသားတို့၏ နှလုံးများ မှ တဖွဖွခေါ်ပြောနေကြသည်။ "ဦးလေးဟို" ဟုဖြစ်၏။

သည်အမည်သည် မိန်းမ မရှိသောသမ္မတလူပျိုကြီးအတွက် ပို၍
အံဝင်ခွင်ကျရှိသည်ဟု ဆိုရမည်။

သို့နှယ်ပင် နဂိုကပင် စိတ်နှလုံးကောင်းရှိသည့် ဟိုချီမင်းသည်
လူပျိုကြီးပီပီ ကလေးများကို လွန်စွာချစ်ရာ လူငယ်များပါးစပ်ဖျားတွင်
ဦးလေးဟိုဟု တဖွဖွရှိနေ၏။

ဟိုချီမင်းကိုယ်တိုင်ကလည်း ကလေးတွေကို ဦးစားပေး၏။
ကလေးများနှင့် စကားပြောတတ်၏။

သူတို့နှင့် သီချင်းဆိုတတ်၏။

ရံဖန်ရံခါ ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ် ဒုဝေဝေ ကစားတတ်၏။

သမ္မတကြီးဟာ ကလေးကိုသိပ်ချစ်တယ်။ သမ္မတကြီးရဲ့ မွေးနေ့
မွေးရက်ဖြစ်တဲ့မေလ ၁၉ ရက်နေ့ရောက်ရင် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
သမ္မတအိမ်တော်ရှေ့မြက်ခင်းပြင်မှာ ဗီယက်နမ်ကလေးမြောက်
မြားစွာနဲ့ သမ္မတကြီးဟာ လက်ဆောင်ပေးကြ၊ သီချင်းဆိုကြ
ကကြနဲ့ပါ။ ဒါကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဟန့်ခြင်းမြို့သူမြို့သား
တွေ ကြည်နူးရတာ ထာဝရ မမေ့နိုင်စရာပါ
ဟုတ်သည်။

ဟိုချီမင်းက ကလေးချစ်သူ...

ကလေးတို့ရဲ့ အချစ်တော် ဦးလေးဟို...

ကလေးတို့...

ဒီနေ့ဟာ ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီပွဲတော် ကျင်းပတဲ့နေ့
ပဲကွဲ့။ မင်းတို့ရဲ့ အဖေ၊ အမေတွေက မင်းတို့အတွက်
မီးပုံးကလေးတွေ၊ ဗုံကလေးတွေ ပျောက်အိုးတွေ၊ ပန်း
တွေနဲ့ အခြားကစားစရာအရပ်တွေ အများကြီးဝယ်ပေးပြီး
ရောပေါ့။

မင်းတို့ သိပ်ပျော်နေမှာပဲနော်

မင်းတို့တစ်တွေ ယခုလို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ရှိနေတဲ့အတွက်
ဦးလေးဟိုလည်း မင်းတို့ပျော်တာကို ပျော်မိတယ်။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား။

ပထမအချက်က ဦးလေးဟာ မင်းတို့ကို ချစ်လို့ပေါ့။
နောက် ဒုတိယအချက်က မနှစ်က အခုလိုဆောင်းဦး
ပေါက်ရာသီပွဲတော်ဆိုရင် တို့တိုင်းပြည်ဟာ သူတစ်ပါး
လက်အောက် ကျွန်ဘဝမှာ ရောက်နေတုန်းမို့ မင်းတို့တ
တွေဟာလည်း ကျွန်ပေါက်စကလေးတွေ ဖြစ်နေခဲ့ရတယ်။

အခု ဒီနှစ်ကျတော့ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံဟာ လွတ်လပ်ရေး
ပြန်ရလာပြီးဖြစ်လို့ မင်းတို့လေးတွေဟာလည်း လွတ်လပ်
တဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့ အရှင်သခင်လေးတွေ ဖြစ်လာကြလို့
ပဲကွဲ့။

ဒီနေ့တော့ မင်းတို့ပျော်ချင်သလောက် အားရပါးရ
ပျော်ကြပေါ့ကွယ်။

ဒါပေမဲ့ မနက်ဖြန်ဆိုရင်တော့ ကျောင်းစာပြန်ကျက်ကြ
နော်။ ခုတော့ မင်းတို့ဗီယက်နမ် ကကြီးခခွေးအားလုံး
ရကြပြီလား။ မရသေးသူရှိရင် ရအောင်ကျက်ကြဦးကွယ်။

နောက်နှစ် ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီ ရောက်ရင်တော့
ကလေးတွေအတွက်ရော၊ လူကြီးတွေအတွက်ရော ပျော်ပွဲ
ရွှင်ပွဲလုပ်ဖို့ ဦးလေး စီစဉ်ပေးမယ်။

အဲဒါ မင်းတို့ ဘယ်လိုသဘောရလဲ။

ဒီနှစ်တော့ ဦးလေး မင်းတို့အတွက် ဘာလက်ဆောင်မှ
မပေးနိုင်ဘူးကွယ်။ အခုတော့ ဦးလေး မင်းတို့ကို ချစ်တဲ့
စိတ်နဲ့ မွေးမွေးပဲပေးလိုက်မယ်။

ဦးလေးဟို

၂၇။ ဟစေ့တစောင်း သူ့အကြောင်းများ(၁)

ဒီကျောင်းအဆောက်အဦးကို ပိုင်တာကတော့ 'လီ
ယင်သန်'ဆိုတဲ့ ကုမ္ပဏီပါပဲ။ ဒီကုမ္ပဏီက င်ပြာရည်
နဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ ထုတ်လုပ်ရောင်းချပါ
တယ်။

ဒီကျောင်းနဲ့ ဒီကုမ္ပဏီကို ခေတ်မီတိုးတက်ရေးလှုပ်ရှား
မှုကြီးလုပ်နေတုန်းက ဖွင့်လှစ်တည်ထောင်ခဲ့တာပါ။
အဲဒီအချိန်က အများအကျိုးပြုလုပ်ငန်းကို ပြင်း
ဖြင်းထန်ထန်လုပ်နေတဲ့ အချိန်ဖြစ်လို့ ပြည်သူလူထု
တွေ ဗဟုသုတကြွယ်ဝလာအောင် အမြင်ကျယ်လာ
အောင် လက်တွေ့နဲ့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးကို အား
ပေးတဲ့အနေနဲ့ ဒီကျောင်းနဲ့ ဒီကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်
ခဲ့တာပါ။

ဒီကျောင်းဟာ ၁၉၁၁ ခုနှစ်အထိ ရှိနေသေးတယ်။
ကျောင်းသားကတော့ စုစုပေါင်း ၇၀ လောက်ရှိပြီး
နှစ်တန်းကနေ ငါးတန်းအထိသင်ပေးတဲ့ကျောင်းပါ။
သင်တဲ့ဘာသာတွေက ပြင်သစ်တရုတ်နဲ့ ဗီယက်နမ်
ဘာသာတွေကို တစ်လှည့်စီသင်ပေးပါတယ်။

ဆရာသန်က နှစ်တန်း၊ သုံးတန်းမှာ ပြင်သစ်
ဗီယက်နမ်ဘာသာကို သင်ပါတယ်။ သူဟာ အခြေလှို
လို့ ခါးပတ်စိမ်းကြီးပတ်၊ ခုံဖိနပ်စီးပြီး ကျောင်းတက်
တယ်။ ဆံပင်ကိုလည်း ကတုံးဆံတောက်ညှပ်ထား
ပါတယ်။

ကျောင်းကလည်း ကျောင်းဆိပ်၊ ကျောင်းစား ဘော်ဒါ
ထားတဲ့ ကျောင်းဆိုတော့ ဆရာသန်ဟာ ကျောင်းမှာ
ပဲ နေပါတယ်။ ကျောင်းအားတဲ့ တနင်္ဂနွေနဲ့ ကြာသ
ပတေးနေ့တွေမှာတော့ ပျောက်ပျောက်နေတယ်။
သူ့အယ်သွားတယ်၊ ဘယ်လာတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ
မှ မသိကြဘူး။

ဒီလိုနဲ့ သူ့ကျောင်းမှာ ရှစ်လလောက် စာပြနေရင်း
က... တစ်နေ့...

၁၉၁၁ ခု အောက်တိုဘာလ တနင်္လာတစ်နေ့...
အားလုံး အုံ့သြစေတဲ့ အလုပ်ကို သူ လုပ်သွားတယ်။
ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ကျောင်းက သူပျောက်သွား
တယ်။

တပည့်တွေက ဒီအကြောင်းသိတော့ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ကြတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဆရာသန်ဟာ ဆရာကောင်း
ဖြစ်ရုံ မကဘူး။ သူ့ကျောင်းဆရာလုပ်နေတာ စား
ဝတ်နေရေးအတွက် သက်သက်မဟုတ်ဘူး။ တခြား
အကြောင်းရှိနေတယ်ဆိုတာ သိနေလို့ပဲ။

ဟိုင်းသန်းနှင့်သန်းတင်ဇေ
ဟိုချီမင်းနှင့်အတူနေခဲ့စဉ်က
(36 : 37)

ခြေကုန်လက်ပန်းကျ၍ ဖားနေပြီဖြစ်သော နေ့စဉ် ညကိုးနာရီတွင် အလုပ်ပြီးစီးပါသည်။

သို့တစေ ကျွန်တော်တို့အိပ်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ဝဲကစား နေကြသည်ဖြစ်စေ၊ သူ့မှာ မအိပ်သေးဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ ည၁၁-နာရီခန့်အထိဖြစ်ပြီး၊ တစ်ခါတစ်ရံ သန်းခေါင်သန်းလွဲအထိ စာဖတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပြောရလျှင် လုပ်ကိုင်ရသည့် အလုပ်အဆင့်တန်းအရ လုပ်ရသည့် အလုပ်သည် ကျွန်တော်တို့ထက်များစွာ နိမ့်ကျသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်တို့သည် လက်မှတ်ရသင်္ဘောသားများဖြစ်ပြီး ဘကမူ စာဖိုမှူး၏ တောက်တိုမယ်ရ အခိုင်အစေမျှသာ ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။

သို့ရာတွင် အသေအချာ စဉ်းစားကြည့်လျှင် ဘသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သူတစ်ဦးဖြစ်သကဲ့သို့ စာနာတတ်သူ ဖြစ်သောကြောင့် အားလပ်ချိန်တွင် စာမတတ်သည့် သင်္ဘောသားများအား-

“စာဆိုတာ လူ့ဘဝရဲ့မျက်လုံး မျက်ဆံပဲ၊ စာတတ်အောင် သင်စမ်းပါ၊ အချိန်ရှိပါသေးတယ်၊ ပညာလိုအိုသည်မရှိလို့ စကားရှိတယ်လေ”

ဟုပြောပြီး စာသင်ပေးသည်။ အိမ်အတွက် စာရေးရာ ခွဲလည်း များစွာ အကူအညီပေးခဲ့သူဖြစ်၏။

သူ့အနေနှင့် ဘယ်သောအခါမျှ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် ရိုင်း ရိုင်းစိုင်းစိုင်းစကား ပြောသည်မရှိ၊ ပြောသံမကြားရ၊ နားဝင်ချိန်ပင် ပြောဆိုတတ်သူဖြစ်၏။ ဒါတွေကြောင့်ပင် ကျွန်တော်တို့အားလုံးက သူ့အား

ချစ်ခင်သဘောကျကြပါသည်။

ထရန်တီယင်(ရေး)

‘ဟိုချီမင်း၏ဘဝအကြောင်း

တနေ့တစောင်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပုံများ(၇)

‘ပထမရောက်စတုန်းကမူ သူ့ကိုကြည့်ရ မြင်ရသည်မှာ ဘယ်လိုမှ အထင်ကြီးစရာမရှိ’ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အခြားတော်လှန်ရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်ရှိုင်းလိုချွန်လက် ဖျတ်လတ်မှုလည်း မရှိပါ။ ခန့်ညားမှုက နတ္ထိပင်။ သို့သော် သူက ရောက်ပြီးမကြာခင် သူလည်း လေးစားစရာနှင့်နှစ်သက်စရာ အကောင်းဆုံးသူ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

မှန်သည်။

သူက လေးစားခင်မင်စရာကောင်းသူ၊ ကြာကြာပေါင်းလေ သူ့အကြောင်းသိလေဖြစ်၏။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ‘အမာခံတော်လှန်ရေးသမားတွေနဲ့ပြတ်သားတဲ့ ပညာတတ်တွေကြားမှာ သူဟာ ရိုးသားဖြောင့်တဲ့သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ သိပ်ပြီး ထင်ရှားနေပါတယ်’

သူဟာ မလေးလံ၊ မထိုင်းမှိုင်းဘူး၊ အရာရာကို သွက်သွက်လက်လက် လုပ်တတ်တယ်၊ တက်ကြွတယ်။ သူ့ဆောင်ရွက်ချက်တွေဟာ မမေ့နိုင်စရာပဲ။

ပြောရလျှင် အဲဒီတုန်းက သူ့ထက်ပိုပြီး နာမည်ကြီးအာရှခေါင်းဆောင်တွေထက်တောင် သူက လှုပ်ရှား

တက်ကြွနေတာ အမှန်ပဲ။

‘လာကိုးချာ’ရေး
ဟိုချီမင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ - / ၃၂-

စက်တင်ဘာလ (၁၉၂၆)ခုနှစ်

ညတစ်ည။

ကျွန်တော်သည် အလုပ်သမားတစ်ဦးကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ကာ ခန်းပျိုင်းသင်္ဘောဆိပ်သို့လာခဲ့ပြီး ‘တာပူဆင်း’ အမည်ရှိ သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ သင်္ဘောသားအချို့သည် ကျွန်တော်တို့အား စောင့်ကြည့်နေ၏။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ကျွန်တော်တို့အား မှောင်မနေသည့် စင်္ကြံလမ်းအတိုင်းခေါ်သွားပြီး အခန်းတစ်ခန်းသို့ သွင်းကာ သော့ခတ်၍ပိတ်လှောင်ထားကြပါသည်။

မှောင်ထဲမှ မမြင်မစမ်းနှင့် စမ်းကြည့်ရာ၌ ကျွန်တော်တို့မှာ ထိုင်၍လည်းမဖြစ်၊ ထ၍လည်းမရသည့် အခြေအနေ ဖြစ်နေ၏။ အသေအချာစမ်းကြည့်ရာ အလွန်ကြပ်သည့် အခန်းမှန်းသိရ၏။

ကျွန်တော်တို့လို အရပ်ပုနေသူပင် ပုစွန်ထုပ်ကြွေးလိုနေရသည်ဆိုလျှင် အရပ်ရှည်သူများ ဘယ်လိုနေမည်မသိပါ။

သူတို့က ဆင်ခြေလျှောရပ်နေမည် ထင်၏။ နောက်မှ သိရသည်မှာ ဤနံရံဘောင်ကလေးသည် သင်္ဘောနံဘေး နံရံလွတ်တစ်ခုဟုဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် ရပ်နေရသည့် ကျွန်တော်တို့ဘဝက မသက်သာလှပါ။

ဟိုချီမင်း သို့မဟုတ် အနိုင်ခံခဲ့သူရဲကောင်း

သို့သော် သည်းခံရပါမည်။ ဤသို့မှ မသွားလျှင် ကျွန်တော်တို့သည် မစ္စတာဂုဏ်ထူးကို တွေ့နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ သည်လောက်တော့ ဒုက္ခခံရမည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအားပေးရ၏။

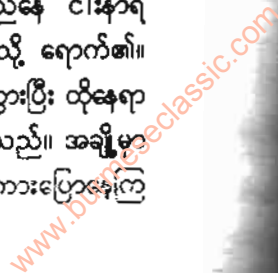
ကျွန်တော်တို့သည် ဤသို့မွန်းကြပ်လှောင်ပိတ်နေသည့် အခန်းကလေးထဲတွင် ညသန်းခေါင်အချိန်လွန်၍ နောက် တစ်ရေပြင် နယ်နိမိတ်ကျော်လွန်ပြီး ပုလိပ်များ သင်္ဘောမှ ခွာသွားမှ အပြင်သို့ထွက်ခွင့်ရမည် ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများရွဲနှင့်နေသည်မှာ ကြွက်စုတ်တစ်ကောင် ရေနစ်ထားသည်နှင့်တူနေ၏။ ငါးရက်အကြာတွင် ဟောင်ကောင်သို့ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်၏။ ကုန်ပစ္စည်းများ ချကြသည်။

ကန်တုန်သို့ဆက်လက်ပို့ရမည့် ပစ္စည်းများမရှိသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား မိတ်ဆွေများက ဟွမ်စီသင်္ဘောပေါ်သို့ပြောင်း၍ တင်ပေးလိုက်သည်။

ယခုအခါတွင် ကျွန်တော်တို့ လျှို့ဝှက်စွာ သင်္ဘောပေါ်မှ လိုက်ခဲ့ရ၏။ သို့သော် ယခုတစ်ခါ လျှို့ဝှက်သွားရသည်မှာ နိုင်ငံရေးကိစ္စကြောင့် မဟုတ်။ စီးပွားရေးကိစ္စကြောင့်ဟု ဆိုရမည်။

ရိုးသားစွာပြောရလျှင် ကျွန်တော်တို့တွင် လမ်းစရိတ်ပေးစရာမရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ညနေ ငါးနာရီလောက်တွင် ကျွန်တော်တို့ကန်တုန်သို့ ရောက်၏။ ကျွန်တော်တို့အား တစ်နေရာသို့ခေါ်သွားပြီး ထိုနေရာတွင် အလုပ်သမားများနှင့် တွေ့ပါသည်။ အချို့မှာ ထိုင်၍ အချို့မှာ လဲလျောင်း၍ စကားပြောနေကြ

ပါသည်။

သို့နှင့် နောက်တစ်နေ့။

လူ့စာပေယောက်က ကျွန်တော်တို့အား အခြားတစ်နေရာသို့ခေါ်သွားပါသည်။ လူတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ပေးသည်။ ထိုသူက လမ်းပြပင်။

မကြာမီ အိမ်တစ်အိမ်သို့ ရောက်ပါသည်။

'အပေါ်ကို တက်သွားပါ'

'ဟုတ်ကဲ့'

အပေါ်ထပ်သို့တက်သွားရာ ဒုတိယထပ်သို့အရောက်လှူငယ်တစ်ဦးကို တွေ့ရ၏။ သူသည် အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိပြီး ကျောင်းသားတစ်ဦးကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

'ဟိုရင်'

ဟုဆို၏။

သူက သွက်လက်ဖျတ်လက်သည့် လှူငယ်တစ်ဦးပင်။ ကျွန်တော်တို့ ထိုင်ကြသည့်အခန်းမှာ ကန်တုန်တက္ကသိုလ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်ခန်းရှည်ကြီးမှ အခန်းတစ်ခန်းဖြစ်၏။

တံခါးပေါက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကျောဘက် နံရံတွင် မတ်စ်၊ လီနင်၊ အိန်ဂျယ်ပုံ ချိတ်ဆွဲထား၍ စတာလင်နှင့် ဆွန်ယက်ဆင်တို့ပုံများမှာ တစ်ဘက်တစ်ချက် တွင်ရှိ၏။

ဤပုံများကို ယခုကဲ့သို့ စိတ်တိုင်းကျမြင်နိုင်သည်မှာ ဤအကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင်မူ ဤရုပ်ပုံများသည် နိုး၍ချိတ်ရသည့်ပုံများ ဖြစ်၏။ ယခုကဲ့သို့ တစ်စုတစ်ဝေးတည်းမြင်

ရန် ခက်ခဲလှပါသည်။

ကြည့်ခွင့်လည်း မရနိုင်ပါ။

မကြာမီ အခြား မိတ်ဆွေများရောက်လာပါသည်။

တိုင်းပြည်အခြေအနေကို မေးကြ၏။ ၎င်းတို့အထဲတွင် ကျောင်းသားလို ယူနီဖောင်းဝတ်စုံများ ဝတ်ထားပြီး အသက်သုံးဆယ်ခန့် မေးရိုးကြီးကြီး မျက်လုံးစူးစူး အာသွက်သွက်နှင့် ပျော်ပျော်နေတတ်သည့် လူငယ်တစ်ဦးက သူ့နာမည် 'လျှောင်'ဟု ပြောပါသည်။

အခြားမိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှာ မျက်နှာပြားပြား၊ လူပုံခပ်ဝဝ၊ မျက်မှန်တပ်ထားပြီး ဥရောပဝတ်စုံများ ဝတ်ထား၏။ သူက 'ထရောင်'ဖြစ်၏။ အခြားသူတစ်ဦးမှာ ဆွန်ယက်ဆင်ပုံစံမျိုး တရုတ်ဝတ်စုံများဝတ်ထား၏။

(ကျွန်တော်တို့ ကန်တုန်တွင် နေသည့်တစ်လျှောက်လုံး သူ့အား အခြားဝတ်စုံဝတ်သည်ကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ပါ)

သူ၏အရပ်မှာ ခပ်ရှည်ရှည်ဖြစ်၍ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ နဖူးကျယ်ကျယ်၊ မျက်လုံးအရောင်တောက်ကာ သူ့အသံမှာ ချိုသာ၍ လေးလေးပင်ပင်ရှိ၏။ သူ့အမူအရာမှာ လည်း ရွှင်ရွှင်ပျပျရှိ၏။

သို့သော် သူသည် တစ်ခါတစ်ရံ ရယ်မောတတ်၏။ သူ့ကို အခြားသူများက ရဲဘော်'မောင်'ခေါ်ကြပါသည်။ မောင်သည် ထူးခြားသူပင်။ သူနှင့်စကားပြောကြည့်သည့်အခါ သူသည် တိုင်းပြည်နှင့်အတော်ကြာကြာ ဝေးကွာနေခဲ့သူဖြစ်သော်လည်း ပြည်တွင်းအခြေအနေအရပ်ရပ်အား နုံ့နုံ့စပ်စပ် လေ့လာလေ့

နေစိုးထက်

ကြောင်း သိရ၏။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဆန်တန်ချိန်မည်ရွှေမည်မျှ ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ သိမ်းယူသယ်ဆောင်သွားသည်ကို လည်းကောင်း၊ ပြင်သစ်ဘဏ်များအနေနှင့် မည်မျှ အမြတ်အစွန်းရနေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ဘုရင်ခံချုပ်ဗာရင်နီသည် ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် ရှေးဟောင်းရတနာပစ္စည်းများကို မည်သို့မည် လုယက်သိမ်းပိုက်၍ ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ယူဆောင်သွားခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုဘုရင်ခံချုပ်တွင် အစေခံဘယ်နှစ်ယောက်ရှိ၍ ခွေးနှစ်ကောင်မွေးထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုခွေးနှစ်ကောင်၏ တစ်နှစ်စာအစာတန်ဖိုးသည် ဗီယက်နမ်လယ်သမားတစ်ယောက် တစ်နှစ်စာ စားနိုင်သည်ကို လည်းကောင်း။

သို့တည်းမဟုတ် ထိုငွေသည် ဗီယက်နမ်အရာရှိ ဝေါက်စတစ်ယောက်၏ လစာငွေနှစ်ဆသုံးဆနှင့် ညီသည်ဟုလည်းကောင်း စသည်တို့ကို သူ အားလုံး သိထား၏။

သို့နှင့် သင်တန်းစ၏။
သင်တန်းစဖွင့်သည့်နေ့က လူပေါင်းငါးဆယ်ခန့်ရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့သင်တန်း ခမ်းမရှေ့တွင် 'အထူးနိုင်ငံရေး ကော်မတီ' ဟူသည့် ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို ချိတ်ဆွဲထား၏။

ဤသင်တန်းကာလအတွင်း 'ဗောင်' အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ လေ့လာဖြစ်ပါသည်။ သူသည် အရာရာတိုင်းအား လူတိုင်းနားလည်အောင် အလွယ်ဆုံး

နည်းဖြင့် ရှင်းလင်းပြောပြတတ်၏။ စာရင်းဇယားများနှင့် ဂဏန်းများကိုလည်း အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင်မှတ်မိသူ ဖြစ်၏။

လက်ထောက်ဆရာများလည်း စာရင်းဇယား ကိန်းဂဏန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့ကို မေးမြန်းကြရ၏။ သူက စာရင်းကိန်းဂဏန်းများကို တန်ဖိုးထားဖို့ ကျွန်တော်တို့ကို အမြဲပြော၏။

'စာရင်းဇယားဆိုတာ ပြည်သူလူထုကို အမှန်တရားနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြသရာမှ အခြေခံရုပ်ဝတ္ထုလို့ဆိုရမယ်' ဟု သူကဆို၏။

ကျွန်တော်တို့ လူသိုက်သည် ဗောင်၏သင်တန်းပို့ချပုံနှင့်အစည်းအဝေးတွင် တက်ရောက်ဆွေးနွေးခြင်းများကို သဘောကျ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ ရှင်းလင်းချက် ဖြေကြားချက်များသည် အခြားဆရာများထက် ပိုမို ရှင်းလင်းပြတ်သားသောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

ဗောင်သည် အမြဲတမ်း အလုပ်များနေတတ်သူ ဖြစ်၏။ သို့သော် သူလည်း သင်တန်းသို့နောက်ကျမှ ရောက်သည် မရှိပါ။

သူက ကြိုးစားသူပင်။
သူက သင်တန်းပို့ချရုံမက 'လူငယ်' 'အမျိုးသမီး' 'တော်လှန်သော တပ်မတော်သား' စသည့် သတင်းစာများ၊ မဂ္ဂဇင်းများ၌လည်း ဆောင်းပါးများရေးလေ့ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းပြီးဆုံးသောအခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံး 'တော်လှန်သော ဗီယက်နမ်လူငယ်' ဟု

ဘော်များ အစည်းအရုံး သို့ ဝင်လိုက်ကြပါသည်။ ဒါကလည်း ဗောင်ဇာနည်းရုံးမှ ကောင်းသောကြောင့်ပင်။

‘လိမန်းထရင်’ (၈၅)
ဟိုချီမင်းနှင့်အတူနေခဲ့သောရက်များ
(၁၀၃-၁၁၀)

‘သည်နေ့ကို ကျွန်တော် မမေ့နိုင်။ ကျွန်တော်သည် ဖန်ဗန်ဒေါင်းထံမှ စာတစ်စောင်ရရှိပါသည်။

ယင်းစာထဲတွင် ဦးလေးဟိုသည် ကုမင်တန်အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ သေဆုံးသွားပြီဟု ပါရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်ပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲ မဆုံးအောင် ဖြစ်ရသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော် ကြည်ညိုလေးစားသော ကွယ်လွန်သူ ခေါင်းဆောင်ကြီးအတွက် ဝမ်းနည်းခြင်း အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနား ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ကြသည်။ ယင်းအခမ်းအနားတွင် ရဲဘော်ဖန်ဗန်ဒေါင်းက ဂုဏ်ပြုစကားပြောကြားရန် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဦးလေးဟို၏ ထန်းခေါက်ဖာကလေးကိုဖွင့်ကာ အမှတ်တရပစ္စည်းများကို ရှာဖွေသိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ ရဲဘော်တစ်ယောက်ကိုလည်း တရုတ်ပြည်ဘက်သို့ လွှတ်၍ သူ့အလောင်းမြေကျသည့်နေရာကို ရှာဖွေရန် တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် နောက်လအနည်းငယ်ကြာသောအခါ သတင်း

စာတစ်စောင်ရောက်လာပါသည်။ သတင်းစာလိပ်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မှတ်မိနေသည့် ဦးလေးဟိုလက်ရေးဖြင့် ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို တွေ့ရပါသည်။

ယင်းကဗျာကား...

- တောင်ထိပ်ကို တိမ်မွေ့
တိမ်ရဲ့ ရင်ခွင်မှာ တောင်တွေ
တောင်ခြေမှာ...။
- မှန်သားပမာ၊ ကြည်လင်စွာစီးတဲ့
ဟိုမှာ ချောင်းကလေး။
- အနောက်ရိုးမ တောင်ထွတ်မှာ
စိတ်ဟာ တိမ်ပမာရွေလျားနေရဲ့။
- တောင်ဘက်က ကောင်းကင်တစ်ခွင်
ညိုညိုစင်စင်၊ သတိရစွာအောက်မေ့
တွေ့ချင်နေသေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့မှာ အံ့ဩမဆုံးဖြစ်ရပြီ။ ဝမ်းအသာကြီးသာခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်ပင်။ ယခင်က ကျွန်တော်တို့ထံသို့ အမင်္ဂလာသတင်းယူလာသည့် ရဲဘော်အား တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဝိုင်း၍ အော်ကြ၊ ဟစ်ကြ၊ ကြိမ်းကြ၊ မောင်းကြသည်။

ထိုရဲဘော်ခမျာ မျက်လုံးအဝိုင်းကလေးနှင့်၊ ‘ကျွန်တော် လိမ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီကိစ္စကို ဘုရင်ခံကိုယ်တိုင် ပြောလိုက်တာ’ဟု ပြန်ရှင်းပြသည်။

‘ဂျိုးလာကိုးချား’ (၈၆)
ဟိုချီမင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ- ၆၁၂-

ကျွန်တော့်အနေနှင့် ယခု လက်နက်ကိုင် ပုန်ကန် ထကြွမှုကို ဦးဆောင်မှုပေးနေသည်ဆိုသော ဟိုချီ မင်းသည် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေး ဘဝကပင် မကြာခဏ ကြားဖူး၍ စွဲစွဲလမ်းလမ်း မှတ်မိနေသော တော်လှန်ရေးသမား ငှယ်ယိုဟိုက် ကုတ်ဆိုသူနှင့် အတူတူ တစ်ယောက်တည်းပင်ဖြစ် ကြောင်း ရိပ်စားမိနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်နှင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝကပင် သိခဲ့ကြပြီး ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်နေ့က ပုန်ကန်မှုကြီး ကို ကွပ်ကဲအမိန့်ပေးသော ဂီယက်သည် ကျွန်တော် နှင့် အတူတကွ ညစဉ်ညတိုင်းရှိနေသည်။ ည ၈ နာရီ မှ ၁၂ နာရီ အတွင်းအရေးကြီးသည့် အစိုးရအစည်း အဝေးသို့ ရောက်လာတတ်သည်။

ဤအစည်းအဝေးတွင် တိုင်းသူပြည်သားများနှင့် ပတ် သက်သည့် အရေးအခင်းများကို ဆွေးနွေးစဉ်းစားလေ့ ရှိ၏။

တစ်ည။

သူက ကျွန်တော့်အား

“နက်ဖြန်ကျရင် ဟိုချီမင်း အစည်းအဝေးတက်လိမ့် မယ်”

ဟုပြော၏။

ထိုနေ့က ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်နေ့၊ ၂၆ ရက်နေ့။ နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ သင်္ကြန်တွင်ဆိုကြ သည်။ ထိုအခိုက် တူရှုမှ ထူးဆန်းသူတစ်ဦး ရောက် လာသည်။ သူဝတ်ထားသည့် အဝတ်အစားမှာ ဟောင်းနွမ်းနေ၏။ ညီညစ်သော ကာကီဦးထုတ်တစ်

လုံးကို ဆောင်းထားပြီး လက်ကိုင်တုတ်တစ်ချောင်း ကို ကိုင်ထားသည်။

သူ့ကြည့်ရသည်မှာ တကယ့်ကို အဖိုးကြီးအိရုပ် ပေါက်နေသည်။

“သူ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်တော့က တက်လာတဲ့ကေဒါ လဲ”

သူ လယ်ကွင်းထဲက ထလာတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ချောင်ကျကျ တောအရပ်က ကျောင်းဆရာတစ် ယောက်များလား”

သူ့စိတ်ထဲ၌ ဧဝေဝေါနှင့်။

စဉ်းစားလို့လည်း မရနိုင်ပြီ။ ဒီနေရာက ရိုးရိုးပါတီဝင် များ လာခွင့်မရှိသည့်နေရာပင်။ ဤနေရာတွင် သူ့ကို မြင်ရသဖြင့် အံ့ဩနေမိခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ့ရှုပ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ အမေရိကန်စီးကရက်ဘူးတစ် ဘူးက အိတ်ထဲမှ တစ်ပိုင်းတစ်စ ထွက်နေ၏။

သူက ကျွန်တော့်အား...

“မောင်ရင်က မာရီနိုးရ သမက်လား”

ဟုမေး၏။ သူမေးပုံက ရင်းနှီးလွန်းလှ၏။

ဤကား သူနှင့်ကျွန်တော်၏ စတင်တွေ့ဆုံပုံ ဖြစ် သတည်း။

ဟိုက အစိုးရအစည်းအဝေးများတွင် ခေါင်းအေးအေး ထားတတ်သူ ဖြစ်၏။

လွတ်လပ်ရေး မကြေငြာမီတစ်ရက်၊ စက်တင်ဘာလ (၁) ရက်နေ့က စာရွက်အတိုအထွာများကို အထပ် လိုက်ကိုင်၍ သူ့ရောက်လာ၏။ ပံင်စားမျက်နှာများ မှာ ပြည်သူလူထုအကြား ကြေငြာရန် သူရေးလာ

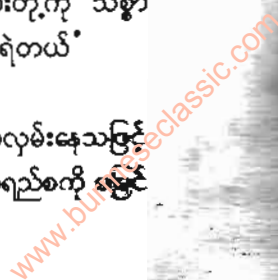

သည့် လွတ်လပ်ရေး ကြေငြာစာတမ်း မူကြမ်းဖြစ်၏။
 ယင်းစာရွက်များကို ကျွန်တော်တို့ရှေ့တွင်ချသည်။
 "ပြင်ချင်တာ ဖြည့်ချင်တာရှိရင် ပြင်ပါ၊ ဖြည့်ပါ"
 ပြောရင်း တစ်ယောက်စီပေးသည်။
 သူက ပြင်ဆင်ချက်များကို ထည့်သည်။ သူက တစ်
 ဦးတည်းသဘောထက် အများသဘောကြည့်သူ ဖြစ်
 ၏။

ဂျိုး- လာကိုများ (ရေး)
 ဟိုချီမင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ (၈၂-၈၃)

*တစ်လောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်နေမိသည်။
 လူအုပ်ကြီးကမူ မြင်မကောင်း၊ အချို့က ခြေဖျား
 ထောက်၍ ကြည့်နေကြသည်။
 ထိုစဉ် ခေါင်းဆောင်အဘိုးကြီး ထွက်လာသည်။
 အဘိုးကြီးက စစ်ဝတ်ရုံကျုန်းနစ်အဟောင်းကြီးများကို
 ဝတ်ထား၏။ ခန္ဓာကိုယ်က ရှေ့သို့ခပ်ကိုင်းကိုင်းနှင့်။
 ဖြူဖျော့ဖျော့ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ဆံပင်မှာ လေအလာ
 တွင် ဖွာရာကြုံနေ၏။
 ရွှေဝါရောင်ကြယ်ပွင့်များနှင့် ကြီးမားသည့်အလန်ကြီး
 ဘေးတွင် သူ့ကို မြင်ရသည်မှာ နှမ်းလျှာနေသော
 သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့်တူနေ၏။
 ကျွန်တော်နားထဲတွင်မူ လွန်ခဲ့သော ၂၄ နှစ်အတွင်းက
 ဟန္တိုင်မြို့လမ်းမပေါ်တွင် သူ့အား အမျိုးမျိုး စွပ်စွဲပြော
 ဆိုသည့် အသံများကို ကြားနေရဆဲ။
 (သူ့အား သစ္စာဖောက်၊ ရုပ်သေး၊ ဓားစာခံ၊ သူ့
 ရဲဘော် ပြင်သစ်များလက်သို့ တိုင်းပြည်ရောင်းစား

သည့် ကွန်မြူနစ် စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်)
 သို့တစေ။ သူ့အား လူထုကြီးက တစ်ခဲနက် ကြိုဆို
 လိုက်သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့ အလွန်တရာ အံ့ဩ
 သွားသည်။ အံ့အားလည်း သင့်မိ၏။
 လှိုင်းလုံးများပမာ လိမ့်၍လာနေသည့် စိတ်အားထက်
 သန်မှုကြီးအား ကာဆီးသလို သူ၏လက်နှစ်ဖက်လုံး
 လူထုကြီးဆီသို့ ဆန့်တန်းလျက်။
 သူ၏ စူးရှသည့် အသံဖြင့် မိန့်ခွန်းစ၏။
 *ကျုပ်တို့ စုံစမ်းလေ့လာလို့ သိရသလောက်ဆိုရင်
 ကျုပ်တို့ဟာ စေ့စပ်ရေးအလုပ်ပဲ ဆက်ပြီးလုပ်သွား
 သင့်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ လွတ်လပ်
 ရေးကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးလို့ရမယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့်
 လူတွေကို ငါးသောင်း သို့မဟုတ် တစ်သိန်းလောက်
 အသေခံမှာလဲ*
 နောက်ဆုံး သူက -
 *ဟိုချီမင်းဆိုတဲ့ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့ကို လွတ်လပ်
 ရေး ခရီးတစ်လျှောက်လုံး ခေါင်းဆောင်လာခဲ့တယ်။
 ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကျုပ်
 ဘဝတစ်လျှောက်လုံး တိုက်ပွဲဝင်လာခဲ့တယ်။ ကျုပ်
 ဟာ တိုင်းပြည်ကို သစ္စာဖောက်မယ့်အစား ဒီနေရာ
 မှာ အသေခံသွားမယ့် လူတစ်ယောက်ဆိုတာ ခင်ဗျား
 တို့ သိကြပါတယ်။ ကျုပ် ခင်ဗျားတို့ကို သစ္စာ
 မဖောက်ဘူးဆိုတာ ကျွမ်းကျွန်ပြောရဲတယ်*
 ဟု သူက နီဂုံးချုပ်သည်။
 ကျွန်တော်တို့မှာ စင်မြင့်နှင့်အတော်လှမ်းနေသဖြင့်
 သူ့ပါးပြင်ပေါ်တွင် ကျနေသော မျက်ရည်စကို မြင်

ရသော်လည်း သူ့အသံကို ကြားရခြင်းဖြင့် သူ့မျက်
ရည်စကို မြင်ရသလိုပင်။

သူ့စကားကြောင့် လူထုကြီး အကြီးအကျယ် စိတ်ထိ
ခိုက်သွားသည်။

မတ်လ (၆)ရက် သဘောတူညီချက်ကို ထိုနေ့က
ထိုနေရာမှာပင် လူထုကြီးက လက်ခံလိုက်သည်။

-ဂျိုး-လာကိုးချာ (ရေး)

'ဟိုချီမင်း' အတ္ထုပ္ပတ္တိ- ၁၀၈- ၁၀၉.

* ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ သီးခြားပြေလည်မှုရအောင် လုပ်
ချင်တယ်။ လုပ်လည်းလုပ်ရလိမ့်မယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျုပ်စကားကိုတော့ စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်ထားစေချင်
တယ်။

အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲအထိ
တိုက်သွားဖို့ သံနဲ့ဋ္ဌာန်ချထားတယ်ဆိုတာပဲ။

ဂျိုး လာကိုးချာ (ရေး)

'ဟိုချီမင်း' အတ္ထုပ္ပတ္တိ-(၉၆)

၂၇။ တစေ့တစောင်း သူ့အကြောင်းများ(၂)

* အောက်မြောက်ဒေသ တိုက်ပွဲများတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြ
သည့် ကေဒါအားလုံးပင် ယင်းတိုက်ပွဲအတွက်
ဆုံးဖြတ်ချက်ချမည့် ကွန်ဖရင့်သို့ သူ့ရောက်လာပုံကို
ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေသည်။

ယင်းအဖြစ်အပျက်များသည် ရာသက်ပန် မေ့နိုင်
ဖွယ် မရှိသည့် အဖြစ်အပျက်ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်က ကွန်ဖရင့်မတိုင်မီ နေ့ရက်ဆက်တိုက်ဆို
သလို မိုးကြီးသည်ထန်စွာ ရွာခဲ့သည်။ မိုးကြီးလေ
ကြီးဟု ဆိုရမည်။

လမ်းများပေါ်တွင် ရေတွေလွှမ်းနေ၏။ လမ်းကို
မမြင်ရ။ ရေတွေကလည်း ဒလဟောစီးနေ၏။

လူအုပ်ကြီးကလည်း လမ်းတစ်ဖက်မှ ရေစီးကိုဖြတ်
ကာ ရောက်လာ၏။ ယခုကဲ့သို့ ရေစီးထဲဖြတ်ကူးရ
သည်မှာ အန္တရာယ် မသေးလှပါ။

သည်လိုနှင့် ကွန်ဖရင့်သို့ ဟိုချီမင်း အချိန်မီရောက်
လာ၏။

ဤဖြစ်ရပ်သည် စစ်မြေပြင်၌ တိုက်ပွဲဝင်ဖို့

မူးမူးဖြစ်နေသည့် ရဲဘော်များအတွက် သင်ခန်းစာ တစ်ခုဟု ဆိုရမည်။

‘ငှာယင်ဂီယက်’ (ရေး)

ဟိုချီမင်းနှင့်အတူနေခဲ့ရသောနေ့ရက်များ (၂၁၆)

‘ခုခံရေးစစ်ပွဲ၏ စောစောပိုင်းရက်များက သူသည် လယ်သမားများနှင့် ဒွေးရောယှက်တင် နေလေ့ရှိ၏။ သူဟာ လယ်သမားများနှယ်ပင် ဖျင်နီကြမ်းအင်္ကျီကို ဝတ်၏။ အခြားသူများ စည်းကမ်းလိုက်နာသကဲ့သို့ သူလည်း လိုက်နာ၏။ ဗုံးကြဲလေယာဉ်လာပြီဆိုက သူသည် အခြားလယ်သမားများနည်းတူ လယ်ကွင်းထဲသို့ ပြေး၍ ပုန်းစမြဲ။

နောက်တွင် ကွင်းနက်ဒေသ၌ သူသည် တောအုပ်ကြီး အလယ်ဗဟိုတွင် တဲတစ်လုံးနှင့်နေ၏။ တဲမှာ သစ်လုံးများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားပြီး အခိုးမှာ နိမ့်လွန်းလှသည်။ လေးဘက်လေးတန် အကာအရံဟူ၍ ဘာတစ်ခုမျှမရှိ။

တဲထဲတွင်မူ သူ အသုံးပြုသည့် လက်နှိပ်စက် အသေးကလေးတစ်လုံး၊ ရောင်စုံခဲတံအချို့နှင့်စားရေးစက္ကူအချို့မှတစ်ပါး အခြား ဘာပစ္စည်းမျှမရှိပါ။

သူ၏ တစ်ခုတည်းသော အဖော်ဖြစ်သည့် ခွေးမှာလည်း ကျားဆွဲ၍ပါသွားခဲ့ပြီ။

ဂျိုး လာကိုးရာ (ရေး)

‘ဟိုချီမင်း’ အတ္ထုပ္ပတ္တိ-(၁၄၀ - ၁)

‘သူက အတုယူစရာလူမျိုးပင်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ခြင်္သေ့လို ကျင့်သူ။ ခက်သည် လွယ်သည်

မဟူ။ ကြီးသည်ငယ်သည်မဟူ ဘယ်တော့မှ ပေါ့ပေါ့ဆဆလုပ်သူ မဟုတ်။

တစ်နေ့ သူက ဆားတန်ချိန် ၂သောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်ကို မေးသည်။ သူမေးသည်မှာ ဗန်လီတွင်ထားသည့် ဆားများကိစ္စပင်။

အဆိုပါ ဆားများအား အစိုးရက ပြည်နယ်အသီးသီးနှင့်ဗီယက်နမ်ခရိုင် ခုခံရေး၊ စခန်းများသို့ပို့ရန် လူတစ်ယောက်အား တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မေးခြင်းဖြစ်၏။

သို့သော် တာဝန်ယူသူက တာဝန်မကျေ။ ယခုတိုင် ဆားများကို မပို့သေးပေ။

ဘာကြောင့် ဤသို့နောက်ကျသည်ကို ကျွန်တော် သိ၏။ သူက ဆား၏အသုံးဝင်ပုံကို မသိ။ ပြီးတော့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး စရိတ်စက ကြီးမားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းကို ဟိုချီမင်းသိလျှင်

‘ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းဒေသကို ရန်သူက တစ်နည်းနည်းနဲ့သိမ်းထားမှာ သေချာတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီဆားတွေကို ပို့တဲ့အတွက် ခင်ဗျားပဲ တာဝန်ယူစေချင်တယ်။ အဲဒါတွေကို လိုတဲ့နေရာရောက်အောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပြီး ပို့ပေးပါ။ ဆားမရှိရင် ခုခံရေးစစ်ပွဲမှာ အခက်အခဲတွေ့လိမ့်မယ်’

ကျွန်တော်ကို တာဝန်ပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ပေးအပ်သည့်တာဝန်ကို လက်ခံလိုက်ပြီး ဆားများကို သိုလှောင်ရာနေရာသို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်စုံစမ်းရန် လွှတ်လိုက်သည်။

ခက်သည်က ဆားများကိုပိုရန် အခက်အခဲရှိနေခြင်းပင်။ ထိုအချိန်က လမ်းများအားလုံး ပျက်စီးနေသည့်အပြင် ဟန့်ခြင်းနှင့် ဟိုဖုန်းအကြား၌ တိုက်ပွဲများ ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားနေသဖြင့် ရေလမ်းခရီးလည်း အသွားအလာပြတ်နေသည်။

ပို့ရသည့်ဆားများက များပြားသလောက် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးက အတော်ကလေး အခက်တွေ့နေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ဟိုချီမင်း၏ညွှန်ကြားချက်အရ ကေဒါများနှင့် အခြားရဲဘော်များ အပါအဝင် ရန်ိုင်သလောက် လူအင်အားစုစည်းပြီး ဆားများကို ဖောင်များဖြင့် သယ်ယူတင်ပို့ရသည်။ ယင်းသို့ပို့ရာတွင် တံတားကျိုး၍ ရေကြောင်းပိတ်သည့်နေရာတွင် တစ်ဆင့်ပြောင်း၍ လှည်းသွားဖြင့်သယ်ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘားများသည် ပြည်နယ်အသီးသီးသို့ ချောက်ပြီး သို့လှောင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့အတူ ဆားသယ်ယူပို့ဆောင်ရေး တာဝန်မှာ တစ်နှစ်အတွင်း အားလုံးပြီးစီးသွားပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အမှုထမ်းများ၊ တပ်မတော်သားများသည် ထိုဆားများအား ၁၉၄၇ခုနှစ်မှစ၍ နောင်နှစ်အနည်းငယ်အထိ စားသုံးခဲ့ကြရသည်။

ယင်းသို့ပင် ရန်သူတို့သည် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်ကို သိမ်းပိုက်ထားနိုင်ပြီဖြစ်သဖြင့် ဆားသည် အလိုလို ရှားပါးကုန်ဖြစ်ပြီး တဟုန်ထိုးရွေးကောက်လာခဲ့၏။

ယခင်က ဆားဈေးသည် ဆန်ဈေးထက်သက်သာ၏။ နောက်ပိုင်း ဆားဈေးနှင့်ဆန်ဈေးအတူတူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ဆားဈေးက ဆန်ဈေးထက်နှစ်ဆတက်သွားသည်။ (အချို့နေရာများတွင် အဆ၂၀လောက် တက်သွား၏)

သို့တစေ၊ တောင်ပေါ်ဒေသမှ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်များသည်ဆားအတွက်ပူစရာမလိုခဲ့။ အလုံအလောက် ရှိနေကြပြီ။

ယင်းအတွက်ကြောင့်ပင် နိုင်ငံရေးအရှိန်အဝါ တိုးတက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဩစာလည်း ပိုကောင်းလာ၏။ တောင်ပေါ်သားများကလည်း ထိုကိစ္စအတွက် အစိုးရကို ကျေးဇူးတင်လာကြသည်။

ကျွန်တော် မှတ်မိနေသေး၏။ တစ်နေ့ ကျွန်တော်သည် ဆွန်ဒေါင်းခရိုင်သို့ အသွားလမ်းခုလတ်ရှိ ဆီဟာရွာကလေးသို့ ခေတ္တဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုရွာကလေး၌ ဟိုချီမင်းသည် ဝန်ကြီးအဖွဲ့အစည်းအဝေးကျင်းပနေသည်ဟု သိရသဖြင့် သူနှင့်တွေ့ရန် ဝင်ခဲ့၏။ အစည်းအဝေး ကျင်းပနေခိုက် သူသည် အဖျားတက်၍ ကျွန်တော်ရောက်သည့်အချိန်တွင် ဝါးနှင့်ဆောက်ထားသည့် အိမ်ကလေးတစ်အိမ်တွင် စောင်ခြုံလျက်သား တွေ့ရ၏။

အဖျားတက်နေသဖြင့် သူ့မျက်နှာသည် နီရဲနေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ရီနေ၏။ အပူချိန်မှာ ၁၀၄-၁၀၅ ဒီဂရီ လောက်ရှိနေပါသည်။

ဘုရား ဘုရား

ကျွန်တော် သူ့ကိုကြည့်ရင်း အတော်ကလေး စိတ် ထိခိုက်သွားရ၏။ သည်စဉ် သူက တဆတ်ဆတ် တုန်ရီ နေသည့်ကြားမှ ဆတ်ခနဲ ထထိုင်လိုက်ပြီး 'ဆားကိစ္စ ဘယ်လိုနေလဲ'

ဟုမေးပါသည်။

ကျွန်တော်မှာ သူ၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေကိုပင် မေးချိန်မရဘဲ သူမေးသည့် ဆားသယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကိစ္စအား လုံးဝပြီးစီးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အစီရင်ခံရ တော့သည်။

ကျွန်တော် ပြောသမျှ နားထောင်ရင်း သူသည် အတော်ကလေး ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်နေဟန် ခေါင်း တညိတ်ညိတ် နှင့်။

သူက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာထက် ပြည်သူ့ရေးရာကို အလေးထားသူပါလားဟု ကျွန်တော် ပို၍သိရပါ သည်။

'ငှာယင်လွှမ်းဘန်း' (ရေး)

ဟိုမျိုးမင်းနှင့်အတူစုစုရသောနေ့ရက်များ

(၉၆ - ၉၈)

'ဒါက ဒိန်ဖိန်ဖူး'ဟုဆိုက သူသည် ဦးထုပ်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပက်လက်လှန်ကာ တင်လိုက်၏။

'ဒီမှာက တောင်တွေ'

သူသည် သူ၏ရှည်လျားသန်မာသော လက်ချောင်း များဖြင့် ဦးထုပ်အနားတစ်လျှောက်ကို ထောက်ပြ၍ 'ကျုပ်တို့ ရောက်နေတာက ဒီနေရာပဲ'ဟုဆို၏။

ပြီးမှ...

'အဲဒီအောက်ထဲမှာတော့'

ဟုဆိုကာ ပက်လက်လှန်နေသည့် ဦးထုပ်တွင်းသို့ သူ၏လက်သီးဆုတ်ကို ရုတ်တရက် ထိုးလိုက်ရင်း 'ဒိန်ဖိန်ဖူးမြစ်ဝှမ်း၊ အဲဒီမှာ ပြင်သစ်တွေ ရောက်နေ တာပဲ၊ သူတို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အဲဒီနေရာက မထွက်နိုင် ဘူး၊ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာကြာ၊ သူတို့ ဒီနေရာက ထွက်ကို မထွက်နိုင်ဘူး'ဟု နှစ်ခါ သုံးခါထပ်ပြော သည်။

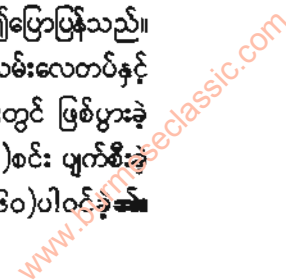
ဤသည်ပင်လျှင် ဦးထုပ်တွင်းမှ ဒိန်ဖိန်ဖူးတိုက်ခွဲ ဖြစ်၏။

သမ္မတကြီးဟို၏ဦးထုပ်ခွက်တွင်း၌မူ ပြင်သစ်စစ် ဦးစီးဌာနချုပ်က အင်ဒိုချိုင်းနားတွင် အကောင်းဆုံး စုရုံးထားသည့် ပြင်သစ်တပ်များ ရောက်ရှိနေသည်။

တိုက်ပွဲပြီးကာနီးတွင် လေ့ကျင့်ပြီးသားရော မလေ့ ကျင့်ရသေးသူများရော လေထီးတပ်များပါ ပူးပေါင်း ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ဒိန်ဖိန်ဖူး၏ရှုခင်းကို သမ္မတကြီးဟိုက ထိုသို့ကွက် ကွက်ကွင်းကွင်း ဖော်ပြပြီးနောက် ခဏအကြာ၌ သူ့ဦးထုပ်သည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ အသုံးတော်ခံရပြန်၏။ စကားလုံး နည်းနည်းပါးပါးနှင့် လက်ဟန်ခြေဟန်ကို မသိမသာသုံးကာ သူသည် ဒိန်ဖိန်ဖူးတပ်သားများက မည်သို့မည်ပုံ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြ သည်များကို ဦးထုပ်နှင့်သဏ္ဍာန်လုပ်၍ပြောပြန်သည်။

ဤတိုက်ပွဲများမှာ ဟန့်ရှိုင်းမှ ဂီဟာလမ်းလေတပ်နှင့် ဟိုဖုန်းမှ ကက်ဘီလေတပ်စခန်းများတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ ခြင်းဖြစ်၍ စုစုပေါင်းလေယာဉ် (၇၈)စင်း ပျက်စီးခဲ့ ကြရာ ကက်ဘီလေတပ်မှ အစင်း(၆၀)ပါဝင်ခဲ့၏။

ကက်ဘီဟာ တော်တော် ခိုင်ခိုင်မာမာ ကာကွယ် ခိုင်တဲ့ ကျွန်းဆွယ်တစ်ခုပေါ့

ဟု ဥက္ကဋ္ဌကြီးဟိုက ရှင်းပြသည်။

သူ၏ ဦးထုပ်ကို ပက်လက်လှန်၍ ပြပြန်၏။

ကက်ဘီလေတပ်စခန်း၏ ၁၂မိုင်သာသာရှိသော အကျယ်အဝန်းကို ဘဲဥပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေသည့် သူ့ ဦးထုပ် နှုတ်ခမ်းသားများအတိုင်း သူ၏ ညှိသော လက်ချောင်းများဖြင့် သေသေချာချာ ပိုင်းပြပြီး လေ တပ်စခန်း၏ ပတ်ပတ်လည်မှ ကာရံထားသည့် သံဆူးကြိုးများကို ကွင်း၍ပြသည်။

ထိုမှ တအောင့်လောက် စဉ်းစားပြီးနောက် မြေပြင် ပစ် အမြောက်များနှင့် လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များ ထားသည့် ပိုက်ကွန်များဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည့် စက် သေနတ်များ၊ မီးမောင်းများနှင့် အခြားလက်နက်ကိရိယာများ ထားသည့်နေရာ စသည်ဖြင့် ပျောက်ကျား တပ်သားများ ခတ်ခတ်ခဲခဲ ဖြတ်သန်းကျော်လွှားရ သည့် အနေအထားများကိုပြကာ မည်သို့မည်ပုံ စွန့်စားသွားရောက်၍ အောင်မြင်စွာ ဖျက်ဆီးခဲ့သည် များကို စိတ်ပါလက်ပါ ရှင်းပြသည်။

လေတပ်စခန်းအား အကာအကွယ်လုပ်ထားပုံများကို ယခုကဲ့သို့ အသေးစိတ်တစ်ခုစီ ရှင်းပြနေသည်များကို နားထောင်ရသည်မှာ သူကိုယ်တိုင် ဤတိုက်ပွဲများကို စီစဉ်ညွှန်ကြားခဲ့လေသလား ထင်ရသည်။

သို့သော် သူသည် စစ်ရေးကိစ္စများ ဆွေးနွေးရန် အတွက် ကျွန်တော်တို့ထံသို့ လာခြင်းမဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် ကျွန်တော်တို့အား ကောင်းကောင်း

မွန်မွန် နေရာချထားပြီးကြောင်းနှင့် လမ်းခရီး၌ အန္တရာယ်ကင်းကင်းရှင်း ရှင်းရှိခဲ့ကြောင်းများကို သေချာစွာ သိရှိပြီးနောက် သူသည် စစ်ဝတ်ရုံကြီးကို ပန်းတွင် လွှားမြဲလိုက်၏။ ဦးထုပ်ကို ထောက် ဆောင်းလိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် ဝါးတုတ်ချောင်းထထထထို ကိုင်ကာ သူ့ကို စောင့်ရှောက်ရန်ပါလာသည့် တစ်ဦး တည်းသော ကိုယ့်ရဲဘော်နှင့်အတူ တောအုပ်တွင်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဝင်သွားခဲ့သည်။

သို့သွားရင်း သူသည် ကျွန်တော်ဘက်သို့ လှည့်လာ 'ဟိုက ရဲဘော်တွေကို ပြောပြလိုက်ပါ'

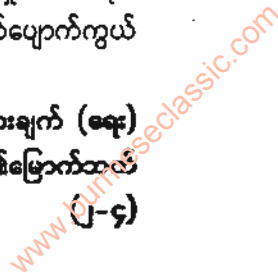
ဟုပြောရင်း ဥရောပတိုက်ရှိမည့်နေရာကို မှန်း၍ သူ၏တုတ်နှင့် ဝှေ့ယမ်းပြပါသည်။

'ပြောလိုက်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော်ကျွန်းမာရေး အခြေ အနေ ကောင်းလာတယ်လို့ အဲ... ဒါတွေ... ဒါတွေ သိပ်မများရင်တော့ တစ်နေ့ကို မိုင်နှစ်ဆယ်၊ အစိတ် လောက် ကောင်းကောင်း လျှောက်နိုင်သေးတယ် ဆိုတာ ပြောပြလိုက်ပါ'

ဟုဆိုရင်း ကျွန်တော်တို့ပတ်လည်မှ မြင့်မားလှသည့် တောင်ကြီးများကို ဆိုလိုသည့်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် သူ၏ တုတ်ကို မြင့်လိုက်၊ နိမ့်လိုက် လုပ်ပြသွားပါသည်။

နောက်ဆုံးအကြိမ် လက်ကိုဝှေ့ယမ်း နှုတ်ဆက်ရင်း သူသည် တောနက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ် သွားပါသည်။

ဝီးလ်ဖရက်ဘားချက် (ရေး)
၁၇၅၂: ပြိုင်၏မြောက်ထယ်
(၂-၄)

ဟိုချီမင်း ရောက်လာသည့်အခါ ဧည့်ခန်းမကြီး အတွင်းရှိ ပရိတ်သတ်အားလုံး ဝမ်းသာအားရဖြင့် ဝန်းခနဲထလိုက်ကြသည်။

ဟိုချီမင်းသည် အဝါရောင် ကျူးနစ်စစ်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထား၍ သူ့ကြည့်ရသည်မှာ အတော်ကလေး ကို အိုမင်းနေပုံရ၏။

သို့သော် သူ့အသားအရေမှာ သန့်စင်လှ၍ သူ၏ မျက်နှာမှာ ရှင်ရွှင်ပျပျရှိ၏။

သူစီးလာသည့် ဖိနပ်မှာ မော်တော်ကားတာယာကို လှီး၍ ပြုလုပ်ထားသည့် ရာဘာညှပ်ဖိနပ်ပင်ဖြစ်၏။

သူ့နောက်တွင် သူ့အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၏ 'ကြီးငါး ကြီး' ဖြစ်ကြသော 'ဖန်ဗန်ဒေါင်း (အစိုးရ) ဗိုလ် ငှယ်ငီယက်(တပ်မတော်) လေယွမ်(ပါတီ)၊ ထရောင် ချင်း (ပါလီမန်)နှင့် ငှယ်ငီထရင်း (သံတမန်ဌာန)တို့ လိုက်ပါလာကြသည်။

အခမ်းအနားကို ရုရှားပုံစံကဲ့သို့ စတင်ပါသည်။

လည်စီးအနီကလေး စည်းထားကြသည့် လူငယ် ကလေးများက ခေါင်းဆောင်ကြီးများအား ပန်းစည်း များ ပေးအပ်ကြပါသည်။ အခမ်းအနားကို အဆုံး သတ်ရာတွင်လည်း ဗီယက်နမ်ပုံစံအတိုင်း အိမ်သူအိမ် သား ဆွေမျိုးသားချင်းများ စုပေါင်း၍ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ကျင်းပသလို ဖြစ်သွားသည်။

'ငါတို့ မုချအောင်ရမည်'ဆိုသော စစ်သီချင်းကို အားလုံးဝိုင်း၍ သီဆိုတီး မှတ်ပါသည်။

၁၉၆၆၊ စက်တင်ဘာ ၃ရက်နေ့ထုတ်
'လီမွန်ဒီ သတင်းစာ'မှ

'လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ကြီးမားလှသည့် အလံကြီး များ ဖြင့်ရေးခြယ်ထားသည့် သူ၏ ရုပ်ပုံများကို မြင်ရသည့်အခါ ကျွန်ုပ်မှာ အတော်ကလေး သေချာ စွာ စိတ်ချသွားမိသည်။

စံအိမ်တော်၏ ဒုတိယထပ်ရှိ ဧည့်ခန်းဆောင်တွင်း သို့ သူ ဝင်လာပြီးနောက် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့် ကျွန်ုပ် အား လက်ကမ်းလိုက်သောအခါတွင်မူ သူသည် ဟို ယခင်က ရှန်ဟဲတွင် တွေ့ဖူးသော ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ဟောင်းကြီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိ လိုက်ပါသည်။

သူက ကျွန်ုပ်အား အားပါးတရ ခေါင်းတဆတ် ဆတ်ညိတ်ကာ စိုက်ကြည့်ရင်း-

'ခင်ဗျား အတော် ပြောင်းလဲသွားပြီပဲ' ဟု ပြောသည်။

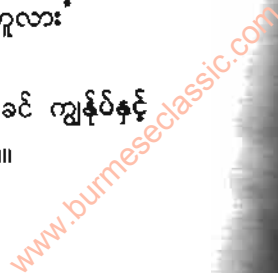
'ခင်ဗျားလည်း ပြောင်းလဲတာပါပဲဗျာ' ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောပါသည်။

သူသည် ကာကီအင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ ခပ်နွမ်းနွမ်းနှင့် အင်္ကျီအဖြူဝတ်ထားပြီး ညှပ်ဖိနပ်တစ်ရံ စီးထား သည်။

'ကျုပ် အခု ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတော်ရဲ့ ကြားဖြတ် အစိုးရအဖွဲ့မှာ သမ္မတကြီး ဖြစ်နေပြီဗျာ။ သူတို့က ကျုပ်ကို မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလို့ခေါ်တယ်၊ ဘယ်နှယ်လဲ ရယ်စရာ မကောင်းဘူးလား'

ဟု သူကပြောသည်။

သူ အင်္ဂလိပ်လို ပြောနေပုံမှာ ယခင် ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ဆုံစဉ်ကထက် ပိုကောင်းနေ၏။

ဟိုချီမင်းသည် အတော်ကလေး ပုံပျက်၊ ပန်းပျက် ဖြစ်နေသည့် ဟောဦးထုပ်အဟောင်းကြီးကို ဆောင်း၍ ဝါးကြိမ်တုတ်တစ်ချောင်းကို လှမ်းယူလိုက်ပါသည်။

“လာ... လာ၊ ခင်ဗျား နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးနဲ့ အတူ ခင်ဗျား ထမင်းသုံးဆောင်ဖို့ ရှိသေးတယ်” ဟုပြော၏။

အပြင်ဘက် စင်္ကြံသို့ရောက်သောအခါ စမတ်ကျကျ ရပ်နေသော ဗီယက်မင်း ကိုယ်ရံတော် တပ်သားများက သတိအနေအထားဖြင့် ခြေစုံရပ်ပြီး အလေးပြုကြသည်။

၎င်းတို့အထဲမှ စလွယ်သိုင်း သားရေခါးပတ်ကြီး ခါးပတ်ကာ ခြောက်လုံးပြူးအိပ်လွယ်လျက် အလုပ်တာဝန် လွန်စွာလေးစားသည့်ဟန်ရှိသည့် တပ်သားနှစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ကားပေါ်သို့ တက်လာပါသည်။

“ဘဝဆိုတာ အတော် ရယ်စရာကောင်းတယ်ကွာ” သူထ ပြောရင်းရယ်၏။

ကျွန်ုပ် အံ့ဩစွာ ကြည့်မိသည်။ သူက-

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် တရုတ်ပြည် ထောင်ထဲမှာ နေတုန်းက ကျန်းမာရေးအတွက် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားဖို့ မနက်စောစော ၁၅မိနစ်၊ ညနေဘက် ၁၅မိနစ်၊ အချုပ်ခန်းတွင်းက ထွက်ချင်ရတယ်၊ အဲဒီတုန်းက အပြင်ထွက်ပြီး ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်နေတဲ့ အချိန်မှာ အစောင့်စစ်သား နှစ်ယောက်က သေနတ်တွေနဲ့ ကျုပ်အနားမှာ အမြဲရပ်ပြီး စောင့်နေတယ်။ ဟော... အခု ကျုပ် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံရဲ့ သမ္မတကြီး

ဘဝရောက်တော့လည်း ဒီနေရာက အပြင်သွားရင် သေနတ်ကိုင်ထားတဲ့ အစောင့်တပ်သားနှစ်ယောက်က ကျုပ်အနားမှာ အမြဲရှိနေပြန်တယ်ဗျ”

“ဟာရိုက်အိုက်ဆက်” ဇေး ငြိမ်းချမ်းရေးမရနိုင်သေးသည့် အာရှ (၁၆၃- ၁၆၄)

သည်သတင်းကြောင့် ဟန့်နှင်းမြို့တစ်မြို့လုံး မှောင်အတိကျသွားသလို။ ကမ္ဘာကြီးအိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ လည်သွားသလို နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို။

‘ရေဒီယို အသံချဲ့စက်က ထွက်လာတဲ့ ကြေငြာချက်က ခါတိုင်း ထက် ကျယ်လောင်စူးနစ်ပြီး နားထဲအဆက်မပြတ် တိုးဝင်လာသလို ခံစားရတယ်’

မှန်သည်။

ကြေငြာချက်က အံ့ဩဖွယ်၊ ရင်နင့်ဖွယ်အတိ။

‘ဒီမိုကရက်တစ် သမ္မတနိုင်ငံ၏ သမ္မတကြီး ရဲဘော်ဟိုချီမင်းသည် ရုတ်တရက် ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပွားလာသော နှလုံးရောဂါကြောင့် ယနေ့ ၁၉၆၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၃ရက်နေ့ ဟန့်နှင်းမြို့ စံတော်ချိန် နံနက် ၉ နာရီ ၄၇ မိနစ်တိတိတွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။’

ဟန့်နှင်းရေဒီယို အသံလွှင့်ဌာနမှ သတင်းကြေငြာသူ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အသံသည် ပုံမှန်မဟုတ်။ မချီတင်ကဲ့၊ ဝမ်းနည်းမှုကြောင့် တုန်တုန်ရီရီ လေးလေးမှန်မှန်ကြီး ဖြစ်နေ၏။

သူ့အသံက နှလုံးသားမှ ခံစားမှုဖြင့် ယိုစီးဖိတ်အံ့ကျလာသည့် အသံမျိုးဖြစ်၏။

ထို့အတူ ဗီယက်နမ်တစ်မျိုးသားလုံးအတွက်လည်း ဝမ်းနည်းမဆုံး၊ ယူကြုံးမရဖွယ် သတင်းဆိုး၊ အမင်္ဂလာသတင်းဖြစ်၏။

ဤသတင်းကို မည်သူမျှ မကြားချင်။

သို့သော် မကြားချင်သည့် သတင်းကို တာဝန်အရ တစ်မျိုးသားလုံး မကြားကြားအောင် အထပ်ထပ်အခါခါ ကြေငြာနေရသည်။

ဖတ်ကြားကြေငြာသူအတွက်လည်း ရင်နာဖို့ကောင်းလှ၏။

‘ယနေ့ ၁၉၆၉ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၃ရက်နေ့ ဟန့်နှင်းမြို့ စံတော်ချိန် နံနက် ၉ နာရီ ၄၇ မိနစ်တိတိအချိန်တွင် ဗီယက်နမ်အစိုးရက

၃၀။ ဟိုချီမင်း၏ နောက်ဆုံးနေ့

‘အို...’

‘ဟင်’

‘ဟာ’

အသိတွေ၊ အာမေဇိုတ်သံတွေ၊ အံ့ဩမှု၊ မယုံကြည်မှု တွေနှင့်။

အချို့က ခြေလှမ်းတွေ တုန်သွားသည်။

အချို့က ရုတ်ခြည်း ကျောက်ရုပ်ဖြစ်သွားသလို။

အချို့ဆို ရုတ်တရက် ထိုင်ချပြီး ချုံးပွဲချ ငိုကြသည်။

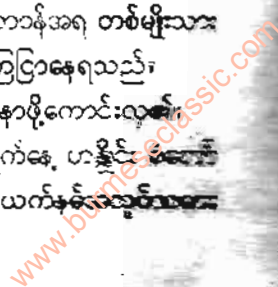
ဗယ့်ချင်၊ သို့သော် တကယ့်အဖြစ်။

အိမ်မက်မဟုတ်။ လက်တွေ့ဖြစ်စဉ်။

‘တကယ်ပါပဲကွာ၊ ဒီကြေငြာချက် ကြားလိုက်ရတော့ ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး။ ပစ်လှဲချလိုက်ချင်တယ်။ မျက်ရည်က တားမရဘူး၊ ငွေ တောင်ကြီး ပြိုလဲသွားသလို ခံစားရတာဗျ’

တချို့က ခံစားမှုကို ဤသို့ဖော်ကျူးကြသည်။

ဤအဖြစ်၊ ဤခံစားမှုသည် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရသည့် သတင်းတစ်ခုကြောင့်ဖြစ်တည် ခံစားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤခံစားမှုကို ခံစားရသည်က ဟန့်နှင်းမြို့သူမြို့သားများအားလုံး ဗီယက်နမ် ပြည်သူ အားလုံးပင်။

ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် ဗီယက်နမ်ဒီမိုကရက်တစ်သမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတကြီး ရဲဘော်ဟိုချီမင်းသည် ရုတ်တရက် အပြင်းအထန် ဖြစ်ပွားလာသော နှလုံးရောဂါကြောင့် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဤနှယ် ရေဒီယိုအသံလွှင့်ဌာနမှ အထပ်ထပ်အခါခါ ကြေငြာနေသဖြင့် မယုံကြည်သော ပြည်သူများအတွက်လည်း ယုံကြည်ရ၏။ 'မမှန်ပါစေနှင့်' ဟု ဆုတောင်းသူများအတွက်လည်း ဆုတောင်းမပြည့်ခဲ့။

၁၉၆၉ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၃ရက်
နံနက် ၉နာရီ ၄၇မိနစ်။

ထိုနေ့ ထိုရက်က ဗီယက်နမ်နိုင်ငံအတွက် ကမ္ဘာ့ပျက်သည့်နေ့ပင် နှောင်းကြောင်တောင် မိုးမှောင်ကြီးကျသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

မှန်သည်။
ထိုနေ့က...

ဟိုချီမင်း ကွယ်လွန်သည်ဟူသော ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ် သတင်းသည် ဟန့်မဆည်နိုင်ကြတော့။ တောမီးလို ပျံ့နှံ့သွားသည်။ ငိုရှိုက်သံတွေ လွှမ်းမိုးသွားသည်။

တကယ့်ကို သောကဝေသည့်နေ့။ ကြေကွဲဖွယ်နေ့။

စာသင်ခန်းများတွင် စာသင်ရပ်သွား၏။ စက်ရုံတွေမှာ အလုပ်မလုပ်နိုင်ကြတော့။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ သူတို့က ဟန့်မဆည်နိုင်ကြတော့။ မျက်နှာလက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ စားပွဲတွင် မျက်နှာအုပ်ကာ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေပြီ။

စာရေးစာချီများ၊ အလုပ်သမားများသည် ဘာမှ မလုပ်နိုင်ကြ။ ကိုယ့်စားပွဲတွင် ကိုယ်ထိုင်ကာ ကိုယ့်နေရာတွင် ကိုယ်ထိုင်ကာ မျက်ရည်ကျရပြီ။ လစ်ပေါ်မှာလည်း ဒီအတိုင်းပင်။ လူတိုင်းသည် ကြေကွဲမှုကြောင့်

ဆောက် တည်ရာမရ ဖြစ်နေသည်။

အသက် (၆၀)ကျော် အဘိုးကြီးတစ်ဦးက အဆောက်အဦဘေးတွင် အုတ်နံရံကို မျက်နှာအုပ်လျက်။ နံရံကို လက်သီးနှင့်ထိုးလျက်။ 'သိပ်ပြီးဖြူစင်တဲ့လူ၊ အစားထိုးမရတဲ့သူ၊ နှမြောလို့မဆုံးဘူးဗျာ' ဟု ကလေးကိုပြောရင်း အုတ်နံရံကို မျက်နှာနှင့်အုပ်ကာ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုနေ၏။

သည်နေ့က...

လူတွေ ဟန့်မဆည်နိုင်သည့်နေ့။
လူတွေ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသည့်နေ့။
ဝမ်းနည်းဖွယ်နေ့။ သောကနေ့။

သို့တစေ။ သူတို့ကတော့ သောကကို မျှီသိပ်ထားရသည်။ ဟန့်မဆည်နေရသည်။ သူတို့က 'နိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးချုပ် ဖန်ဗန်ခေါင်း' ပါတီအတွင်းရေးမှူး 'လေဟွမ်' အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ 'ထရောင်ချင်း' ပြည်သူ့ တပ်မတော် သေနာမတီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'ငုယင်ဂီယက်' နှင့် အခြားခေါင်းဆောင်များကမူ 'နိုင်ငံတော် အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနားများ ကျင်းပရာ အာဒင်းကွန်ဖရင့် ခမ်းမဆောင်အတွင်း၌ ဗီယက်နမ်တစ်မျိုးသား လုံးအား နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ အလင်းရောင်ပေးခဲ့သူ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟိုချီမင်း။

အသက် ၇၉နှစ်တိုင်အောင် အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးကို ရုန်းကန်လှုပ်ရှား ကျော်လွှားရင်း ပြည်သူ့အပေါ် သားရင်းတူရင်းနှယ် အစစအရာရာ ကြင်နာ သောနှလုံးသားနှင့် ခိုင်မာပြတ်သားသည့် သြဝါဒများကို အကြံတမ်းပေးရာသည့် ဦးလေးဟို...

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၊ ဗီယက်နမ်ပြည်သူများက ဥက္ကဋ္ဌကြီးဟိုချီမင်း၊ ဦးလေးဟိုအား နောက်ဆုံးဂါရဝပြုခြင်းဖြင့် ဦးညွှတ်သံရပ်ကြ၏။

လိုအပ်သမျှ ဈာပနကိစ္စကို ဝမ်းနည်းပက်လက် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေချိန်။
သမ္မတကြီး ဟိုချီမင်း ဦးလေးဟိုအား မှန်ခေါင်းအတွင်းသို့
သွတ်သွင်းလိုက်ပြီ။ ဟိုချီမင်း၏အသွင်က အိပ်ပျော်နေသည်နှင့်တူသည်။
မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းလျက်ရှိနေ၏။

သို့သော် သူ၏မျက်နှာပေါ်တွင်ကား ကြင်နာမှု၊ စိတ်ရင်းကောင်း
မှု၊ ရိုးသားမှု၊ သိမ်မွေ့မှုများနှင့် တည်ငြိမ်မှုများမှာ သူမသေမီကကဲ့သို့ပင်
အထင်းသား ပေါ်လွင်လျက်ရှိသည်။

ငွေလရောင်တောက်နေသော သူ့ဆံပင်များ မုတ်ဆိတ်မွေးများ
နှုတ်ခမ်းမွေးများလည်း သူမသေမီကကဲ့သို့ ချစ်ခင်ကြည်ညိုဖွယ် အမှတ်
လက္ခဏာများကို ဆောင်လျက်ရှိသည်။

သူ့နေ့စဉ် ဝတ်နေကျ အရောင်များပင် ရော်နေပြီဖြစ်သော ကာကီ
ဝတ်စုံကိုဝတ်လျက်။

သူ့နေ့စဉ် စီးနေကျရာဘာဖိနပ်ကလေးကိုပါ မှန်ခေါင်းအတွင်း
ခြေရင်းဘက်၌ တွေ့မြင်ရသည်ဖြစ်ရာ သူ၏အနေအထိုင် ရိုးသားစင်ကြယ်
မှုသည် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည်အထိ၊ ဤမှန်ခေါင်းတွင်း၌ ထင်လင်း
စွာ ပြသနေသလို ဖြစ်နေ၏။

ဟိုချီမင်း၏ ရုပ်ကလာပ်အား ကာဒင်းရင်ပြင်ခန်းမဆောင်ကြီး၌
စက်တင်လာလ ၃ရက်နေ့မှ ၉ရက်နေ့တိုင်တိုင် နိုင်ငံတော်ဈာပန အဖြစ်
ပြင်ဆင်ထားပြီး ဂါရဝပြုလေသည်။

နိုင်ငံပေါင်းများစွာမှခေါင်းဆောင်များ ပြည်သူများသည် ဥက္ကဋ္ဌ
ကြီးဟိုချီမင်း ဦးလေးဟိုအား ဂါရဝပြုကြသည်။

အားလုံးစိတ်ထဲတွင် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဟိုချီမင်း 'ဦးလေးဟို'သည်
မသေ။

မှန်သည်။

ဟိုချီမင်း ဦးလေးဟိုသည် သေသည်မဟုတ်။

အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးအတွက် အမျိုးသားရေးအမြင်နှင့်
အတူ ရှိနေမည်။ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအတွက်
ရှင်သန်နေဦးမည်။ နိုင်ငံတကာမှ ပြည်သူများ စိယက်နပ်ပြည်သူများ၏
နလုံးသားတွင် တည်ရှိ ရှင်သန်နေဦးမည်မှာ မုချ ဖြစ်သတည်း။

၁၈-၄-၂၀၀၄
နစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့
နံနက် ၁၀-၁၅မိနစ်

www.burmeseclassic.com

ဟိုချီမင်း သို့မဟုတ် အနိုင်ပွဲသူရဲကောင်း

၁၃၉

ထို့အတူ ဘဝတိုးတက်ရေးအတွက် များစွာအထောက်အကူပြုရန်
သလို ရှင်သန်ခြင်းကို ပေးစွမ်း၏။

၃။

သင့်နှလုံးသားတွင် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရင့်သန်စေလိုသည်ဆိုခြင်း
အံ့၊ ဘဝတိုးတက်ရေးကို လိုလားသည်ဆိုခြင်းအံ့...
သင် 'ဟိုချီမင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ဖြစ်အောင် ဖတ်စေလိုပါသည်'

စာဖတ်သူတို့၏...

ငွေရိုက်

၁၈-၄-၂၀၀၄

နှစ်သန်းတစ်ရက်စာ

နိဂုံး

သို့မဟုတ်

ရှင်သန်ခြင်းပန်းကို စိုက်ပျိုးခြင်း

၁။

'လူ့အကြောင်းပေါင်းကြည့်မှသိ' ဟု မြန်မာစကားရှိသည်။ ကိစ္စ
တိုင်းတွင် သေချာစွာ စုံစမ်းရန်လိုသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ဟန်တူသည်။
အရာရာကို အပေါ်ယံကြည့်လို့မရ။

၂။

ဟိုချီမင်းအကြောင်း ပြုစုရခြင်းအတွက် ကျွန်တော် ကျေနပ်ရ၏။
ဟိုချီမင်းအကြောင်းသည် သာမန် အတ္ထုပ္ပတ္တိမဟုတ်။

ဟိုချီမင်းအကြောင်းတွင် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်၊ အမျိုးသားရေးတာဝန်
အပြင် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး သဘောတရားများပါရှိသည်။ ထို့အတူ လူတစ်
ဦးတွင် ရှိသင့်သော စေတနာ၊ တိုင်းပြည်ချစ်စိတ်နှင့် ကိုယ်ကျင့်တည်
ကြည်မှုကိုလည်း ပေးစွမ်းခဲ့၏။ ဟိုချီမင်းအကြောင်းသည်-

- စိတ်ကို ခိုင်ကျည်စေ၏။
- အသိကို ကြည်လင်စေ၏။
- ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို မြဲမြံစေ၏။

ကျမ်းကျိမ်းစာရင်း

- ၁။ HO CHI MINH - Jean Lacouture
- ၂။ President HO CHI MINH - Troung Chin
- ၃။ President HO CHI MINH - Phan Van Dong
- ၄။ Glimpses of Life of
HO CHI MINH - Tran Dan Tien
- ၅။ Days With HO CHI MINH-
Vo Nguyen Giap
and Other
- ၆။ On Revolution - HO CHI MINH
- ၇။ Selected Works - HO CHI MINH
- ၈။ Prison Diary - HO CHI MINH
- ၉။ North of 17th Parallel - Wilgred Burchelt
- ၁၀။ No Peace For Asia - M.E. Gettleman
- ၁၁။ VietNan - 1969
- ၁၂။ Life Magazine - 1969
- ၁၃။ News Week - 12.Sep.1969
- ၁၄။ Time - 22.Nov.1954
- ၁၅။ Time (Special Double Issue) - 23.Aug.1999
- ၁၆။ ဟိုချီမင်း - လူထုဒေါ်အမာ (ပြန်ဆိုသည်)
- ၁၇။ ဟိုချီမင်း - လင်းယုန်မောင်မောင်
- ၁၈။ ဟိုချီမင်း - မောင်နေဝင်း
- ၁၉။ ဟိုချီမင်း - မိုးညို

